

کتابخانه
خورای
اسمی

۱۵۴

۳
۱۸-۱۵۸

۵۰۰	۵۰۳	۹۹۹۸	۱
۹۹۹۶	۲	۹۹۹۹	۵۰۴
۳	۱۰۰۰	۵۰۱	۹۹۹۸
۵۰۳	۴	۹۹۹۶	۹۹۹۹

۱۲۸۹۰

۷۱۷۶

۱۷۲

۱۸۱

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: مجله، دولای بزرگ رسالت

مؤلف: ۱- ابراهیم بنی‌الطیب و اکوئله

مترجم: ۲- سید محمد تقی بنی‌الطیب

شماره قفسه: ۱۵۳

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب: ۱۲۸۹۰

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

۱۵۱

۱۷۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجموعه، دولای بودک رسام

مؤلف ۱- الرهنه فی الطب والکل

مترجم ۲- سید محمد زین العابدین

شماره قفسه ۱۵۳

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۱۲۸۹۰

۱۵۵

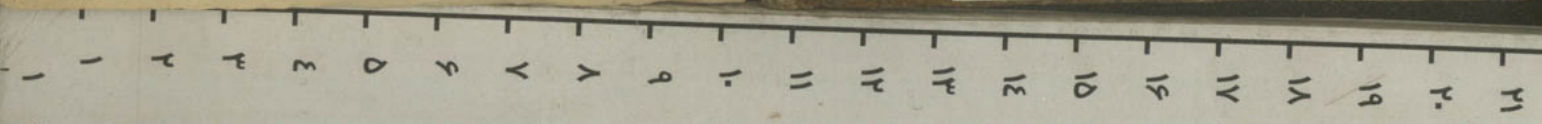
۱۸
۱۵۸

۵۰۰۰	۳۰۰۰	۹۹۹۸	۱
۹۹۹۶	۲	۳۹۹۹	۵۰۰۰
۳	۱۰۰۰	۵۰۰۱	۴۹۹۸
۵۰۰۲	۴۹۹۶	۴	۹۹۹۹

۱۲۸۹۰

۷۱۸۶

ت
فلسفه و کیمیا و علوم غریبه و جبر و اعداد و طالع
۲۴ رساله
نخط
مولانا احمد بن محمد جعفر الخوارزمی متخلص به ساغر
مورخ به ۱۲۹۲ هجری
بوسیله و ذریعه انجمنی که تمام آن بخط یکی از شعرا ما نوشته
روحیه و مراتب فضا شعرا که با متخلص جناس دارد
روشن بیازد

نام کاتب شاعر و تاریخ تحریر و تکمیل در صفحت عید و بیان رساله
آمد منجمله در ص ۲۱۸

اغلب این رسائل بجا رسیده و بعضی در نهایت نفاست و
عذیم النظیر است و چون نویسنده نسخ کاتب عرفی نبوده و شخص فاضل
و دانشمند است کمال اتفاق و صحت را نیز دارد

نام کتاب مؤلف و موضوع	شماره	تاریخ	توضیحات
کتاب الرحمه فی علم الطب	۱	۱۳	رساله منظوم در جبر بطریق سحر و جرات نفیسی تا الیف غیبی فی شرح ۱۶۲
رساله مقبله قرسی فی الضعه	۲	۳۵	از سحر ابوالقاسم جنید
رساله فی اصطلاحات الحکما فی الکیمیا و الضعه ترتیب حرف الف	۳	۴۵	رساله فی اصطلاحات الحکما فی الکیمیا و الضعه ترتیب حرف الف
شرح جابر بر رساله فوائد از س	۴	۱۵	رساله فی تدبیر الارکان و حجر از ابوالقاسم
رساله البدو و الخدوف در تدبیر کیمیا	۵	۵۶	فندک نفیسی
رساله الموازن فی الکیمیا از سحر محیی الدین عربی	۶	۶۴	رساله الفوائد فی ترکیب القهر
رساله فی التدبیر للشیخ عبدالرحمن الصوفی الذمیری	۷	۶۸	در خواص الاکسیر بالمشغولین
شرح رساله البیون در کیمیا	۸	۷۶	عبدالرحمن نفیسی
رساله الذمیر الکیفی فی تدبیر و حل الال	۹	۸۱	ترجمه رساله الخواص جلد یک در ۱۸۸
رساله الطائر در علم اعداد از کاتب مغانیح المغالین محمود و هدر بنفکر	۱۰	۸۶	رساله البونیه و التدبیر کیمیا فی ۱۹۸
رساله قواعد جفر جامع نفیسی	۱۱	۱۳۰	رساله فی تحلیل الاشیاء از مظفر مسعود عبدالرحمن قندی نفیسی
رساله جواهر الاسرار از محمود نفیسی	۱۲	۱۳۲	فوائد منظوم در اسم عظیم که تمام در سن ۱۱۰۰ سال سروده ۲۱۵
		۱۵۵	رساله در ذکر خفی و علمی و نقل احوال شامخ طریقت نفیسی ۲۱۶
			شرح بر شد و در کیمیا ۲۱۹
			فوائد مسعود در عقد زین کبیر ۲۲۴
			به نظر و شرح از ابنهیم آورده ۲۲۵

در خطه اربعه اقسام
 جمع غزوات هو بيان
 في شرحه
 در وقت
 عوف

بسم الله الرحمن الرحيم

المجردة الذي اخرج من عدم الموجودات والظهور الوجودي الكائنات وبيع
 حكمة في التسامح الفاعلات واقام ارضية الحق لصفات على اربع طباع مختلفا
 وقد والمنافع والمضرات والاسقام والحقائق والحقا والمياه وعلى الله على
 سيند او هوليتا حتى عدم التكوين والحق **اما بعد** فان هذا الكتاب مختصر
 وضعت في علم الطب وهذا بغرضه وجعلته جامعاً في حال الاختصاص والبر
 بايجاز القلوب والاصناف يسهل تاوله للطالب في حفظه للترقي وذلك
 بعد ان اصعب النظر في اصوله وقواعد الفصل من رده حقايقه فلما اقبل
 بالحق القاطع والمهمها الساطع لم يخرج المستوفى من المناهي العتيده واغنى
 المستحسن للمواضع المفيدة من سبعة **كتاب القيمة** في القيمة والحكمة وقصد بذلك
 وجلاءة الكريم ومواضع الجسيم عظيم ثوابه وقربته الى اجسار الخواصين يقع
 بايديه وجعلت حيلة الكتاب مائة وستة وستين بابا **الباب الاول** في علم
 الطبيعة وما اوجع الله من ان الحكمة وان هذا الباب هم الامور والمعلمها في
 للظلال هذا العلم ان من وع في علم الطبيعة لم يزل على شئ من المصادرة والنيات
 الاعرف تركيبه ونصفه **وقال** والله اعلم ان اول ما خلق الله طبيعة الحرارة واصلها
 من الحركة العكسية ويوجد في الله في العلة في الائنات الممتزجات ثم خلق
 طبيعة البرودة واصلها من التكوين الكوني الذي هو قدرة الله في علمه وعلته الاعلا
 في الائنات الساكنات وهذا اول زوج خلق الله ثم من كل شئ خلقها في
 لعلمك تدرون ثم خلق النار على المار ووسر ما اوجع الله في خلقه من الحركة العكسية
 فاستمر ما وتولد الحرارة الباردة وقول من الرطوبة البرودة فكان اربع طباع

وعصم

صحة
 تمام
 في قول

في جسم واحد وحلق وهو اول زوج بسيط ثم الحرارة بالرطوبة في خلقها منها طبيعة
 للقيما والافلاك العلوية وهذه القوة مع الينوس في الاسفل خلق الله منها
 طبيعة الحلق والافلاك السفلية ثم افترق اجسام المراتب الارضية
 التي هوت في عظامها ثم العلك الاعلى وودية ثانية فاستخرجت الحرارة البرودة
 والرطوبة بليتيق فتولدت العناصر الاربعه وذلك انه حصل من مزاج البرودة
 مع الينوس عظم النار وحصل من مزاج الحرارة مع الرطوبة عظم الهواء وحصل
 من مزاج البرودة مع ليبيتيق الجوية عظم الماء وحصل من مزاج الينوس مع الجوية
 عظم الاراب وهذا مزاج العوالم وهو مركب من الاربع للطباع مرتين مخلوق
 منه من العوالم العلوية ركب من العدة فهو قول من المركبات الثلاثة في الار
 بقم العلك الاعلى في اسفل ودية رابعة فتولد الحيوان الناطق الائنات وهو
 اخر المركبات واحسنها واكملها تركيبا وهو غرضنا لما نحن بصدده من هذا العلم
 في التفهم خلق الائنات من اربعة اشياء من الماء والطين والنار والريح اما اذا
 كثر من المايكون حافظا او عالما او قضيها او قويا واما اذا كثر من الطين يكون
 سقا كحيثما مسددة في الدنيا والاخرة واما اذا كثر من النار ويكون عوانا
 ظالما واما اذا كثر من الريح يكون كذابا **وقيل** في الاخطا الاربعه **الاول** خلط
 الصفراء وهو حار وبالرطوبة اصله يتولد من عظم النار الطبيعي وممكن من الائنات
 الموارد **والثاني** خلط الدم وهو حار ورطبا اصله يتولد من عظم الجوية الطبيعي
 وممكن من الائنات الكبد **والثالث** خلط البلغم وهو بارد ورطبا اصله يتولد
 من عظم الماء الطبيعي وممكن من الائنات الدرية **والرابع** خلط السوداء وهو
 بارد وبالس اصله من عظم الارض الطبيعي وممكن من الائنات الطحال فانه
 الاخطا الاربعه لها قوام البدن ومنها صلاح ومنها فساد كما سندها

الاربع
 الائنات
 والكل

الاول

ويطرح في كل من يدور به من خبيل ودهم فلفل مدقوقين ودهم
 من تحت الضرع من لبن البقر مع السكر واكل كل واحد طبع خفيف فان خلس وان
 تساهل ادى ذلك الى المراض خطر عسيرة البرزخ من كل الخدم والحرية
 العلة والفالج والتسكنة والدق والسلم وحى الريح ويحى الريح تعين
 وتغيب بها ولا يكافى ينقطع في ينفق شرب سهل السوا وسنذكره انما
اعلم ان الطيب الحكيم الماهر ليس طيلة ان يتر العليل فضلا عن ان يتر
 في العود لكن عليه ان يظفر العلة وحال المريض فان وجد سببا للعافية على
 والعافية موقوفة على امر الباري جل جلاله وان كان السبب انشق المريض
 على الالهة استلذت العلاج **واما استال الالهة** السبب القتل و
 الهدم والردى والرفق هو ذلك فان الريح حين الوقوع تتر الى اللبد
 جميعا ثم يخرج دفعة واحدة **انما** ان يكون زيادة هذه الاغذية الاربعة
 اذا ظهر الالهة وكان في مقدورته وتم فليت الرطوبة الاصلية وانظفت
 الحرارة الغريزية قليلا قليلا حتى تستدل الالهة وتخرج الريح من الجسد
اعلم ان الموت الطبعي هو نقصان الاسنان الاربعة فانه من الصلابة
 رطب طبيعة الحيا فيه زيادة الى البلوغ وهو خمسة عشر سنة ومنها الى العشرين
 سنة ثم يموت الياسين ضمير الغالب على الطبيعة الحارة والياسين مائة من الشباب
 وهو الى اربعين سنة ثم يموت وامائة من البرد الطبيعة ونظم الشيب ينقص
 القوة ويضعف الطبيعة الحارة رطبة مائة الكهولة وهو الى سبعين سنة و
 منها الى ثمانين سنة ثم يموت البرد والياسين الذي طبيعة الحما الضعفاء وذلك الى
 سن الشخصية ولا تزال الرطوبة والحارة الغريزية تنطفئ حتى يقسم بقالة
 مائة سنة وعشرين سنة في الغالب
 اسفله اذنا وهو من في المنعج

م
ت
ت

بسم الله الرحمن الرحيم

علاج صلح الراس الحار هو خذ قرا حنطة افنون وتخل في الخل وتطلى
 بصدغها **وعلاج المارد** ويكفي في شق الراس والبقع البصر المحفل في شرب منه
 صباحا **وعلاج الشقيقة** يتم الزعفران وشرب والنفوس وكذلك شرب الحام
 الضمن به ويحب تجيب حبة الصبر واكل اللحم اكلها وكذلك كل اللحم والعدس
 والحلبة مطلقا وتم بها اليهجه اليابسة ينقل الراس يحدث صداعه فان جمع هذه
 الامور تجيب الصداع **وما يجلب التشنج** بل النوم وضع الصبر في الوساو وكذلك
 وضع الزعفران والشمنه واكل الحلبة كذلك **وما ينجع الصلوات الرية** في النوا
 وضع الشيب المافى والهند ماوى الرجل في الوساو او تعليق قطعة ذهب في العنق
وجواب التشنج تعليق ريش البومة او زعنبة الليل او شعر الزبيب تحت
 خلف الاذن **وما يذهب للتشنج** حرق شعرا لاسنا وشبهه ودهن موزج الراس
 بالزيت العتيق واكل لحم الصا او من البقر ليحتمل اكل البصل والحسن والعود
 والبابت غير الخبز في نوم النهار **والايقار** يقبل لذلك **ينفع من المرقع** او
 الاقحاح بمرارته وتعليق شعر الكلب اسوق كذلك وكذلك تعليق من الغار
 وتعليق على الراس الفلفل اكل المسحوق ينفع في الانف نافع وتعليق الاذنا
 على الصيغ كذلك **والفالج** التي يفصل البدن حكة او يبطل بعض الكسفا اكل
 الثوم والعسل وشرب السنبل واكل الكزبرة والعسل **والاعوجاج** القرم شحم
 الحنظل او شحم القطران وكذلك اذ على الاذن في الطرقة في ماء وانكبت على ارجلها
 نفعه ويحب تيب اكل الحيوان ما يخرج من الحيوان غير العسل صبغة ايام واكل الكرا
 او شرب دهن الخروع والدهن به او اكل السلق بالخمر ينفع من الاذعاش
 للبدن او بعينه **وانقل اليد والرجل** الضمنه بالحصى والقطران مع شرب القسط

وهو العود نافع لوجع الاضراس او شرابا او تصفيدا لخل والفرقل **والمنزلة الباردة**
 شم الكبريت وشرب وجوه وكذلك القول اذا وقع في الخل يوما وليمة ومحمد بن الواسل
 شحم الحنظل او شحم الياسمين والتصفيد به او تعليق الحديد واما **الوسواس** شرب
 حليب الماعز او كل الكزبرة الخضراء او شرب ما الوبر او ما الرماط الحامض **ويجوز لخل**
 يقيق السكران او كل الكزبرة اليابسة قبل الخبز منع التسكير للبرم حفظا يارث
وعلاج حزن العشق يمنع الوصال كل الحرمل وتقلبه في ماء جمل في كفة وهو لا يذوق
 او تمرغ عاشفة الذريرة مرغة بجعل ذكر وعاشق الا نفي في مرغة فجلة انفي **واورد**
الرأس اكل الخلبة ويزدريه صافية وحليب المودة على رؤس الصبيان نافع لهم
 الحناق واما الصبيبا **والقزوح الرأس** المر والمخ وشحم الحنظل والمخ والصمغ الشوي
 تصفيد او الصبر لخل **والقزوح رأس الصبيبا** مضع المصطكي **والقزوح الاضراس** المر
 اذا زدت على شحم الرأس المحموم الحار على الشجاع التي تهشم عظام الرأس كل
 الصبر وكل حبة القمح تجفف وتد على جرح الرأس **وعصا فان** اذا طابت به **العين**
الوقد نفع ايام النساء او عصارة الكزبرة الخضراء تقطير او التصفيد بالصبوان
 صرته زبانية خفية وعلقتها في الرقبة او العصداسكن الرقود ما دامت خفية **والوقد**
الملازم سعوط الكون الاسود ويجتنب الحامض والمالح والفضا والذخا والشمر
 والشراخ والريح وكل كحل بالمو الحروق يقوى البصر كل كحل الكحل بالسكر
 او الزنجبيل او رؤس الحمام المحترقة بريشها او الكون والحولان الكحل او ما الحنظل
 او مرارة الذئب والتسبل والامثد تنفع العين وتقيها من الرطوبة **ولطف**
العين الكحل ينزل الفار بعد الاحتجاب على ما سخن حاد حتى تحمر العين ويكون
 مع العسل او عصا الميعده والويان والقطران والمر وسرارة الشجاع او ان
 بلين المرارة تليح **نافع للدمعة** والشعرم تدليكها بالذباية التي انزل راسها
 او الصبي

المتكبر
للحج

للحج
وام الصبيبا

العين
في العين

او الصبر والصنع لعرج او الزعفران عاود **وتجرب العين** تد ر عليه عينا العفصر
 او الصبر بعد حرقه او مرارة الغر الكوش الكحلا او الزعفران او القطران يذابت
 الماء ويخل به **صاحب العشاة** والبياس الكحل وقت حد وثه يقشر بين
 الشجاع مسحوقا وحرق الصبي حين الولادة يصفى ويكحل به او ما الحنظل ودم
 الذئب حار وهو جليل **ولنزول الماء في العين** حتى لا يتجا بها واما القطر
 ويخلط بعسل ويكحل به او مرارة الذئب مع مرارة المرارة او التكل بلين العين
 او ما البصل مع العسل **والحشونة الاحقاد** وتلطها التسبل الهندي وكل كحل
 في لبن جارية ويقطر او الصنع العرج يحق في ما ورج وكل الشب الخلط بعسل و
 قطر وكل حكة لا حنظل ورق الثمن **وعلاج الشعر المتقلب** العين الخارج عن
 المعتاد حتى يدق في العين يتفق ويلطخ بهم القراد او حرق العلق ويخلط
 ويصنع حانه فانه لا يذبت ولا كحل بالمو اي المر الحروق ويجعل الماء
 اي يظف فيه او بعر الماعز الحروق او السنبل او الهندسين باعصر البيض فانه نافع
الانتشار الحدة ويسهها كما كانت **والهقل الاعين** الكحل الكبريت الحنظل في
 والعسل نافع **حكة العين** والمالح والحل والمسا او عصا الميعده والمر والقطر
 او البان او الفلفل كحلا **والاكحل** بالمر ينفع من **القزوح** او حرق الروان
الاكحل عمارة الشجاع او الزنجار **والاكحل العين** سعوط عصاة ورق
 الزيتون والاكحل بالفلفل ينفع الذي يري من بعيد **لا يري من قريب** واليد
 على شم اليجا **والذي يور من قريب** يكحل بالفلفل وداو فلفل اجرة مساوية وكل
 جميع المرارير واكل الزيتون الاسود والبصل والحل وكثرة الحمامة **ولو وجع**
 يقطر منها الاضراس الحنظل في ما الوبر او الكون الاسود يزيد او العسل بالمخ
 او عصاة العرق الطري ابوال شوي لا سيما ان خلط مع البقر و **والطرش**

العين
في العين

تقطيرا يصل في الاذن او يابس للبين وكان العجل ذابح مع الرمان وقطافا واخي الما
مع الصل تقطير الاذن تمنع من **سيلان القيح** واذا خلط المرز الشب المحرق بعسل
جعلوا في قنينة وتوضع في الاذن تنفع من القروح المرصنة **وان سئل في من اذن**
من رضاعه ليل **ولد والاذن** يقطر فيها القطران او التوتيا المعجونة في عصارة
تقطر ويخلط القطران بالحل وكل عصارة العجل والفجل **ولما الذي يوشحها**
حليب البنتا او شحم الاوز واعدهما تقطير البنا المدخول في خل بعسل او عصارة
المطبوخ والسمن **بئر الوم الذي خلفت الاذن** منها ما يقطرها البصل يقبل ما حل
فيها من الدواب **وللتعا** سعوط الكون والحل وكل كل ينفع يسقط بالما ويك
النشوق بعسل الابل وكل مرارة تنفع **لسد الحشم** والزبد نافع **لقرحة** او عشا الرما
الحامض يشحم في عسل ويجعل فيه ويقطر على الحبل فيه نافع **لنتنه** وشحم الدجاج
الطري نافع **للتشيق** **القم والسفتينة** وكل من سخ اذن الاذن او الزبد او شحم الاوز
ولعرق الفم وشحم **السفتين** الحنا بالحل او الزعفران يطبخ بالحل والعسل ينفع
حتى لا ياكل الاستا والسندروس لا يعده ووه في الحرق والعرق وعصا الزمان يشحم
اذا غليت في اية نحاس عنده من **لوجرة المثة الشب الحبل** **او وجع الاضراس**
يجعل عليه ناصفة البيض والزيث ساخن **وان كان البر** يدلك بالزنجبيل **وان كان**
من حرارة فبالحل الما او سحوق المرز وذا يطبخ شحم الحنظل في الحار يجعل عليها **والقن**
للكولة تشد بنوق الشمس والحل والمر والحل او البر الذي ان العسل والقطران
والماضع او سحوق الزبد ويجعل عليها والصبر في جراحات الفم وكل قشر الرمان
واقطعها اصل الحنظل يجعل في الحل ثلاثة ايام ويجعل جوفها سهل **لعلها**
الزنجار والعسل والحل والشب ومضع السداب مراريا يبريق الفم والشب
الزنجبيل ومضع العدرس او كل عذبة **والكنبة** او الزعفران والفجل

الشفتين
في الفم
في الاضراس

في حرارة
في الاضراس
في الفم

يديب

يديب دا بحة البصل والشوم والشرايب **والخل** نافع **لوجع الهمات** ومرارة الغنم
والمخ بها ظاهر الحلق والحلق يسقط العلق **والحنان** زيد يصفى بالكرزبة الحفرة ويص
الاخضر ويعلق عليه اصول الملوخيا **والثقل النساء** الزنجبيل يدق ويجعل في
ثا ويمسك في الفم **والبحة الفم** اللبنة والانيس وهو الكون الحلو ينفع لصق
العفس وشرب البهقش المشوي ينفع **لنفث الدم** من الفم ولا ينظر لاشياء الحار وشرب
عصارة الكزبرة **وعلاج السل** شرب حليب المعز او لبن الجاوية مرارا وشرب الصمغ
وان ظهر جرب تركبته كالغول فانه يموت قريبا **وانه علم الحسا** شحم الفم
ينفع **من قروح الوب** **والسعال الحار** شرب الحولان او حليب المعز او بز الصمغ
بالسكر **والسعال البارد** شرب اللبنة والعسل او القرا والشوم او المرزيميل
في الفم والحل المطبوخ او عرق السوس مرصوع مطبوخ او لعق القطران **والثياب**
يدفعي ما حيد لكل سمن البقر يسكروا وجاجة يطبخ بلبن عنزا وحسانا الحنطة
بلون مقشرا وشرب الصمغ العري مع دقيق الشعير والسكر **والسعال البقي** الكون
والعسل بلعقه وشرب المرز الحار او الورد او الزعفران او المسك مع ثمره
كلها **تقرح القلب** بعد من **وتقوية** كباس مرزفل شرابا او كل صفا في سفر
او قلوب الماكولات اللحم **والحنقان** شرب زبد البقر وحمل المسك **ولون الندى**
تصفية بعشر الرمان او دقيق الفول يطبخ ويصفى به **ولتعقيد اللبنة** في
التجا يذاب الشمع ويصفى او يصفى به يبق القول المخلط بابيض صق
الذجاج **ولصلاية** التصفيد بدق الحلبة او شحم العجل او ورق الخوخ تصفى
وكثرة اللبنة كل الكون الحلو او شرابه او الاسق شرابا او دشيش القمح يطبخ
او كل الحصر في الحل كثارا او يطبخ الندى بالمرود وقاطعة السلقط يدوى الحل
او عجين الحلبة بالما تصفد او التصفيد عجيين الكون بالحل او بالعسل **ومما ينفع**

الوجع
في الفم
في الاضراس

كثير الشرب يعنى الشرب بالماء ويصعبه او عساده زبد العنب الرصاص الخ
نافع لقرصه او الزيت يلعلا فيه رصاص **ولتقوية المعدة** الثوم بالخل والحلبة
تطبخ بالخل وشربها لما المظفر في الحديد **وضعفا لها** اكل الاوى المشمشه والاكاش
من اكل المحصر او الماء الحار **ومنتقيا لها** شرب الكون الحلو والوزن برك الزعفران واكل
كياس القرع نقل **واوجعها** اجمار بالخل نافع **واللطف** لحيبها وضع اليدين واليدين
في الماء البارد **ولا وادها** شرب المصطكي او العسل **والفوق** وهو ليشاؤ
شرب الفلفل الاسود او لوزب ثلاثه ايام او الكون بالخل **وللقى** شرب
الكرنبه المقليه والليمون للصفراوي وتمر الصند والبنق وشرب التمر الهند
يقطع العطش الخايب **والسحر** المعده اكل الكرويا او شرب شقال مرع
الجود **وايقه شهوة الطعام** شرب المصطكا او الانيس او ماء الليمون **واوجعها**
اكل البنق او الفستق او الصند او الفان الحلو شحج والصبر **ومضمض الطعام**
شئ من الرخيل فيد والسفر وامضا عظم الرجاج ينفع من شهوة الطين
ولنفع المعده ويحل شرب السنبل ودارصيني وهي القرع او الكون او السنبل
واقدم الدم من المعده تعليق العقيق الذي يميل لونه بيضا وشرب
البقلة الحمقا وهي الصبله وتسمى في قولن السندلانة او ورق الطراف ووجع
التمر الهند او مياض البيض اذا خلط بالسنونق **ولشبهه ارم** الكون او الكرويه
تنفع يوما وليلة في حل ثم تحضر شرب ماء وشرب السكر ولبز اللسان
ينفع لوجع المعده **واوجع الكبد** شرب السنبل او بز القرع او الزعفران
او عود الجود مراب **واوجعها** فوة الصبغ شراب وتفيد **ولسد** ها شرب
عود الجود او ماء السلوق او كلة **والاكتاد من العدين** او الالاجا باللسد
فليجذب **وشرب الفوة** ينقى الكبد والفستق او التمر الهند او ينفع

الحوص

الحوص حوصا الاعور **للديقان الصفرا** وهو بوضيف شربها الطراف او
عصارة الخجل عشرة ايام قزليله صلا او محض البقر او سبع صيات شرب
تدق وتخلط بطين امرأة وتسحق في الحشم **علاج الاستسقا** وهو تودم
اليدن وعظله والبطن وهو ثلثه انواع **احدها** اذا جعلت اصبعك في الو
انخفض **وهو التي والثاني** اذا ضربت على بطن المصاب سمعت له دوا وهو
اخر ويسمى الطيلي **والثالث** يعظم منه فح البطن كالزق المشغ وهو الزق مع
دقة الجلد ونظر عليه عروق رزق واذا حرقت او قلبت تخفض بطن كمنه
الدين فكل الدين مطلقا ينفع من بدانة او شرب ثلاثة مثاقيل كرويا
بزيت صيب سوسا او شرب طين الحوص الاسود **والطيلي** منه شرب درهمين
طيبا وعللا البطن بالقطران او شرب الا فحة له اعنى منقاج الجرب او
الخل او الزعفران او الرخيل **وللعالج** الرقى شرب دارصيني او بول الخجل
الاعراب او جعل الثوم في الطعام او شرب السعدا والقطران تفيد
على البطن او شرب الماء المظفر في الحديد **واللهي** منه اكل الصند البري طريا او محلا
او شرب بول العنز ثلاثين درهما مع السنبل درهم واحد وشرب الكون او
اشقاء البقر الحرقه قرا والحليب المقعد بالقطران على الخوف او شرب كياس
القرنفل او شرب جميع الانامج **والخرنج** المستر بالخل او العصف يدق ويطح
حتى يهتر او يصير كما لعسل وتجعل فيه حرقه سخان وتجعل عليها او حليب
حتى القطن مفاد او شرب **واللحال** شرب الفوة او اكل الفلفل الاسود في
الطعام **ويفتح سده** الشعرا او الانيس **واوجع** شرب ورق الطراف
او الشرب من اناها اربعين يوما والدين اليابس ينفع رطل منه في خل
سعة ايام ويؤكل منه ربع حبا كل يوم ويصعد منه ويشرب من خله وكك

قرا

تكميل المنقح يعجن الشبث بالماء ويصفى به او عصارة زبد العنبر الرصاص المحرق
نافع لقرصه والزيوت دية عملا فيه عصا من **لقوة المعدة** الثوم بالخل او الحلبة
 تطبخ بالخل او شربا لما المطرف فيه الحديد **مضعفا** قها اكل الاثني المشمش والاكثا
 من اكل الحصى والماء الحار **مستقيما** شرب الكرم الحلو والاربعون الزعفران واكل
 كباس القرظ **واوجها** بما جاد الفحل نافع **ولانفا** لحيبها او صنع ليدين والزيوت
 في الماء البارد **ولا وادها** شرب المصطكي او العسل **والفروق** وهو الشاوي
 شرب الفلفل الاسود او ليعق الزبد ثلاثة ايام او الكرم بالخل **ودلقى** شرب
 الكزبرة المقليه والليمون للصفراوي او تمر الصند والبنك شرب التمر الهند
 يقطع العطش الحار **والشحم** **المعدة** اكل الكرويا او شرب شفا من عود
 الجوز **والتي** **شهوة الطعام** شرب المصطكا او الاليمون او الماء اللين **والانها**
 اكل البنساق والفسق او الصبر والعرا الحلو **والشحم** **والصبر** **والخض** **الطعام**
 شبي من الزنجبيل فيزاد السفر فامضا عرق التماج ينفع من شهوة الفرس
وانفخ **المعدة** **ويجلب** السبل ودارصيني وهي القرنية او الكرم **والسبل**
وانفخ **الدم** **من** **المعدة** تعليق العقيق الذي يميل لونه بيضا او سرة
 البقلة المحقا وهي الرجلة وتسمى في تونس السندلانة او ورق الطراف اوجب
 التمر الهند او يماض البيض او اخلط بالسنونق **والشحم** **الدم** الكرم والكرويا
 تنفع يوما وليلة فيخل ثم يصفى شرب ماء شرب السكر ولين الشفاء
ينفع **لحم** **المعدة** **وانفخ** **الكبد** شرب السبل او بزاد القز او الزعفران
 او عود الجوز مرابا **وانفخ** **الدم** **والصبر** شرب او تصفيد **وانفخ** **الدم**
 عود الجوز او ماء السلوق او كلة **والاكثار** **من** **العدس** او الاليمون او الجوز
فليجذب **شرب** **القوة** ينفع الكبد والفسق او التمر الهند او ينفع
 الحصى

الحصى خصوصا الامع **والديرقان** **الاصفر** وهو بوضف شربا الطراف او
 عصارة الفحل عشرة ايام تزداد صلا او يحض البقر او سبع حبات سترين
 تدق وتخلط بلين مرة وتسطع في الخشم **علاج** **الاستسقا** وهو تورم
 البدن وعظما والبطن وهو ثلثة انواع **احدها** اذا جعلت اصبعك في الزق
 انخفض **وهو التي** **والثاني** اذا ضربت على بطن المصاب سمعه له دوا وهو
 اخر ويسمى **القبلي** **والثالث** يعظم من نفخ البطن كما انفخ المنفخ وهو الزق مع
 دقة الجلد وتظهر عليه عروق رقيقة وانما قرنت او تصاب تخفض بطنه كمنه
 اللين فا كل الين مطلقا ينفع من ابتداءه او شرب ثلاثة مثاقيل كرويا
 بزيت صيبا يسوعا او شرب طرخ الحصى **الاصفر** **والقبلي** منه شرب درهم من
 طيب وعلا البطن بالقطران او شرب الاثني له اعنى ينفع الحصى او شرب
 الحنظل والزعفران او الزنجبيل **ومعالجة** **الزق** شرب دارصيني او يول الحنظل
 الاعرابي او جعل الثوم في الطعام او شرب السعدا والقطران تصفيدا
 على البطن او شرب الماء المطرف فيه الحديد **واللهي** **المنه** اكل الصند الذي طريا او الحنظل
 او شرب بول الغوز ثلاثين درهما مع السبل درهم واحدا وشرب الكرم او
 احتساء البقر المحرق او الحليب المقفد بالقطران على الحنظل او شرب كباس
 القرظ او شرب جميع الاناخ **والخروج** **الستر** الحنظل والعصص يدق ويطبخ
 حتى يهتر او يصير كالعسل ويجعل من حرقه ثمان ويجعل عليها او حليب
 حبات القطن مفادا **وشرب** **والشحم** شرب القوة او اكل الفلفل الاسود في
 الطعام **ويفتح** **سده** **السترة** او الاليمون **وانفخ** **الدم** ورق الطراف
 او الشرب من انانها اربعين يوما والدين اليابس ينفع رطل منه في خل
 سعة ايام ويقول منه اربع حبات كل يوم ويصفى منه ويشرب من خلده وكلت

قرا

الخصال في كل مطبوخا بالخل او دينا وحده او شرب الزعفران او شرب بول اللب
ولده المزجرا او للتقيد بعير العرا وورق الحلبي في الخل ويصفى به او هي الخلل
 والظنون تصفيا او شرب حيث الحديد والقصير من بقية الخلل مدقوقا **والطلاء**
 شرب عصارة ورق الطراف في الخل او طين السلق في الخل او ورق الراوند شربا ونما
 او يلووا ذكره خلفه ويؤكل كالجمل مر **ولوج الحبيك** شرب عرق الخردا او المقصد
 يدقيق المشغرة او بزدا الفرس شربا ونما **واليندة البطن** وقرها شربا في الخل
 البانيس بعسل او يطبخ وورق الشعير في الفجل ويصفى به البطن واكل للعدوس
 وشرب ما ثا او شرب الابدق او قشر اللبون المحضف بلعق بزيت او شرب الكند
وانه شرب المر او الكند او الحليب **ولا ياكلها** الصمغ العربي وطلع الخلل
 او الكزبرة المنقوعة في الخل يوما تحفظ في قنينة وتذوق **والسما الكبد**
 اكل دم الماعز مشويا **والسما المزجرا** شرب الماء المطبوخ فيه الحار او عرق الخرد
 او جبال الخلل او الاقدار من اكل السند واكل البقلة المحقاة او جبال الخلل او الاقدار
 ينفع من قرع الاسعاب بعد شربها او الفول المطبوخ في الخل وما او شرب ثبات
 السدر المطبوخ في الخل او شرب بز الملوخيا واكل كبد الماعز المشوي او اكل
 حملا الخلل يعقلان الطبع **والقويج** وهو عدم مكث الطعام في المعدة فيجعل
 تطلقه من جلد شدة الملوخيا وورق الخاتم وكل العاقل الاسود في الطعوا
 يخلط فيه او شرب السعترها حار **والاستسقاء الصفراء** المزجرا في الخشب مجبنا
 طول الليل وفيها ثلثة داهم سخم غنظل او اكل القرط هو العصارة او عصارة
 الزمان الحامض شجي نصف رطل عرق او من الجند او السنايدر المغر
 الحليب **وعلاج الاذوية السهلة** المصطكى يصفى جميعها او الصمغ العربي
واقول له **واليندة في البطن** التصفد على السرة بورق المشمش طوي الليل
 واصل

واصل شجر الزمان في شرب بالما والقصد بعد الخوخ وطبا ويا يسا او شرب المر **والقتل**
دوم البطن اكل التوم على الريق او على شتر الزمان الحامض في الما حتى يذوب ثلثة
 ويشرب ويقتول ثلثا او سبعا او يوق كبد الثوب ويذوقه ويشربه او شرب شقال من
 القسط او على السرة بالقطران وشراب القسط وهو العرق او الراوند **ولوج الكلى**
 نافع ومثل سنبل واكل الكون الحار او البول الطري او اللوز المر ينفع لسد الكلى
ولجدها شرب الراوند او القسط او الخولان او السعد **وطرايقها** اكل الصبغ
والشقيقة اكل البطيخ الاصفر ويزره **ومصاها** شرب الفرم والبطوط
 على التوم سبعة ايام **والاوبلى** لبن الماعز **ولوج المثانة** وهي موضع الذي
 يجتمع فيه البول وتسمى اعانة اكل الزبيب الحلو او شرب طينها او شرب الراوند
 او نشا الحنطة او البقلة الحقا **ولصاها** شرب حليب المتاع العسل او
 تدبج ديكا وناخذ جميع ما في طينه وتشوه وتشرب او شرب الحية السوداء بعسل
 او بول الثور **ولحق البول** اكل حياجة سمينة وشرب سبعة مطبوخة بكثر في الخل
 او شرب بالبطيخ الاصفر او حياجة الماعز **وسلس البول** شرب خمسة داهم من شرب
 الاصفر وشرب السعد او الفجل او الشح البري **واعصر البول** سنة داهم سكر في
 واوقية عراق او الفجل يطبخ في الزيت وتصفى به العانة او شرب عصيره او يقبل
 البق ويطبخ براس الذكا ويزرق او يطوط مطبوخا او يجعل الملح في ويره واكل التوم
 ما لم يكن مع حرقه **ولمن يبول في الفراش** اكل حصى الغم او شرب بع الملتين بعد حرقه
 او الكون ومثل طر ويجبان بعسل **ولوج المقعدة** يشوي البصل ويدس
 بالسمن او بالشم ويجعل على الدبر وما حوله **ولومها** التصفد بالشمع او السمن
ولقرونها شرب الصبر بالعسل او الفجل بالعسل ويجعل عليه صفا البقر
 نسا او مقتر على التاد حصون صان حلقا لسعدا وشعر الانسان المحرق يذوق

لحم بقر الاصل في الماء المطبوخ فيه الحبوب **والمشقوق** الدهن معصاة الطرف
 كدق حرق او يدق بنجم الاون او صرق السحر ويغمر باصفر البيض ومراره الفضا
 او الينون او المرو **واللبواسير** كل من البقر عشرة ايام او يجلس في بول البقرة
 او يطلى بالصبغ العسل وشر الرمان الحامض يقطع منه عناء اخصى صاعد
 الطبخ **والمنزعة** الصفد بالبقلة الحقا او البخر بالطرفا ثلاثا او بزر الخجل يعجن
 بالخل شرا وضمادا ومراره الحما كما تنفع ضمادا **وتباخير البلباسير** لا تكون
 الا بناطلة وقد يبعثر الحمال ولا يدمن نكول الدعا **وللبواسير القعدة** وهي عروق
 تفتت في موضع البواسير الا انها الملو اروق تصد بالصبغ والسعد يعجن بصفا
 البيض والراوند ضمادا **وتحكما** يعك الرمان الحامض مع قشره ويدهن **الكمون**
 من رطوبته **وتمايقى على الجماع** يدق البوق وهو الطريف والشرب هو المنفعة
 ويعجن بالعسل ويطلق به الذكر او الفول المشقوق يعجن بخجل وعسل ويقطرنه
 على الوثيق مثل الخبز الخبز او صمغ في عشرة اصلا وكف سممشور واكل الا
 او اكل بلع الدريك او حنطه تحفيف وقشر او لحم الدريك وقشره ولبس البقر
 وسمندر وتلطيح الذكر اربعة اشهر اولت بزر البطح الاصفر يوكل منه دهنها يعسل
 واكل اللفت وطلاقا والمدامه على اكل الخجل لا سيما بزره او اكل حمار الخجل والذين
 بالصبغ الزيت على الذكر واكل الحنط الاسود وشرب الكون والمصطكى اكله **وبما**
بولداني اكل القرمح جبهه وجب القفل واكل الثوم وشرب لبن الغر الحليب **وتما**
 يقطع البتا اكل البطح الاخضر او المصنبا او الكرويا او اقتراس الورق وادمان
 الخجل يطل انشاد الذكر وشرب الماء البارد يقطع شربة الجماع **وما يحافظ**
الذكر مما وتدهنه بالزيت او يحمى حياجه سودا مخلط بالعسل **واقطع**
المنفعة بل الجماع شرب بذر الخشخاش **ولقحه** وهو المعد من الحرق والرتبا
 الساقط

الساقط قبل امانه يذرعود دهن القرمح يربق الصائم او الدهن **ولورم الا**
 الصفد يدق في الفول مع الزبيب المحمر مع بعد طرح قواه ومعها الكرويا ويطبخ
 دق في الحنط ويجعل في حرقية ويدق فيها الاثني عشر او اكثر برة الحنط يعسل او
 الكرويا بزيت او الصبر او زخم او الكرويا وحده او مع دق في الفول ضمادا
 صفدا اليها كرويا ومراره في دق يعسل ضمادا اولى النساء او ما ذكره العيب
واعظما الصفد الاثني عشر الحنط ما الكرويا الحنط او الصنع العرجي والصبغ
 بذر القيق او ورق الطرفا ضمادا وشرا او الفول يطلى ويوضع مع زبيب ترشح
 القواه ويضمده به لا سيما في الصبر **والفق** الصبي الصفد بدم سالم ابيض **ولقح**
الجم بقل الحلبه كلالا وطينه او بقله وطينها او الفول او زعفران حصى صا او طوط
 بالهسل والراوند شرا وحمولا او حمول الحبة السوداء مع نبتة شيمون **وعسل**
الاختناق اكل رذا عصاة السداب حمولا وسعوطا او شرب بزر البطح الا
 او الخبز في الحنط **ولشوق** الجليس في الخجل **ولقحه** الحما او صفا البيض حمولا **والز**
منه حليب المرأة يسقط او الخجل بالزبد **وعلاج الحنط** اكل الكرويا او الخجل البقيلة ينما
 القوة **ولقحه** الدم من الفرج مداومة اكل العنبر وشرب قشره والخجل بزره
 حنط الحنطيا والحولان شرا وحمولا او صفا الحنط او الشب حمولا او صفا او صفا
 بل السرة او شرب نصف درهم من بزره او صفا الكسوة شرا وحمولا واكل الكون
 المعجونه بزيت عتيق والجليس في الخجل او محالته الاصغر الحنط يعض على بعض
 او يخلط في طبخ قشر الرمان الحامض ويغسل بلبس العنكبوت في حل وشرب وتخل
مدوطيات السبله السبله حمولا وشرا والاثني عشر ودرما خشب الطرفا حمولا والكرويا
 حمولا وشرا واكل الحولان وكذا الشب حمولا **والصلابة** شرب المعقولة السائلة
 وحمولا او صفا البيض حمولا **والانفقا** شرب القطران تفقده والخجل بالسعد والخجل

او يعالج الحلبه مع اكملها تسخن الاجرام والحقن بالميعه تنفع ساداه او الانيش او
المسك **ومضيقاته** يدق العصفور ناعا كالعيار وينقع في الماء ثلث ايام وتغلى فيه
حرقة كان خلفه ثم يخرج وتجفف بغير كبريت فاذا تحملت تحبب طبعها لعادت
كالسكر ويقضم قطنه في مرارة ثور وتعالجها الواسعة بقوى كالبكر ويغلى بمخ
جيدا ويحل او وضع الثا السود او حرقة بلت في بز فيكون هذا العلاج على
الريق او عجم الزبد سحق ويحل بها **والبايسين** قضيا الفجل وتدق بعد تخفيف
وتعجن بدهن سنام الحول وتجعل منه قبيله ويحل منها **ولنشه الحرا** شربا و
حمولا ويجوز ان يضاف اليه غايه **وما ينفع الحول** تلطخ الكركبا القطران قبل الحما او
بول الكدس او تحمها بخصه الغير قبل الحما او شرب درهمين اشد بعد ايام او شرب
الميعه السائلة بعد الظهر كل ذلك يمنع الحول **الادوية الغنية على الحول** في
منها ما كان اذا تحل بعد الظهر جعلت وان كانت حارة وان شرب العاقر من
ذئب قد يعقوبت بذكران كان من ذكران كان في بائس وان اكل الحول
خصية اوز وجامعها تحل او الحول الحرا بعد الظهر ثلثه ايام **ولمنع اسهال الكلى**
المزريا وحمولا وتعليقا وكان الكبريت او الكهر با او تعليق بد البحر **للتسهيل**
تنقع الحمر في الماء يوما وليلة وتشر به وتعالج الزعفران على فخذها وبنوع الطلق
عشره وداهم بفضة البلد وتشر به مع ذلك درهمين الحزين او تجوز حيا وحمولا او
لس الرضة او تجوز من شعر اسه او تعلق الميعه اليابسه وتصبح في انها اني
بكر اني بكر وقد ولدت وانت **وليدك** او الحول يزيل الحمار وكذا دوش البقر او
يوضع ريش الغنم بين بجليها او الحول يبع الغنم او اراها يد طفل صغير **المشيمه**
وهي الدم الذي يتعقد ويصفي في الرحم من سره الولد القطران حمولا او المزريا
وحمولا او التجز عمارة البقر او الفوق شربا هو **بما يخرج الاجنه** حمل النوم او الحول

فيه

فيه بعد الطبخ او شتم وضاد السراج شفا او شرب خمسة وداهم من عصارة الفجل
او شرب بز او شاد او الحمة السودا شربا حمولا **وما يخرج الحنين الميت** مرارة الشرب
بالعسل حمولا او القطران حمولا او صمغ الزيتون حمولا او صمغ الماخر حمولا **ولمنع الحول**
الحارة المقعد بالزعفران الصبر فيقع منها شربا وضادا او وضع العصفور في الماء البارد
ولمنع المفاصل البارده المورثه وضادا وبول البقر ضادا او الفجل شربا وحمولا
او الزاوند كلك او شرب شحم الحنظل حمولا او صمغ شربا وضادا او الصبر كلك او الحول
ضادا او بز الفجل شربا وضادا او الدهن بالزيت لعيق او السنن المكي وهو
انضمها او التقيد بعجين الحلبه بالخل او اكل القوم للبلغمي وعسل العصفور يطبخ
الكوي او شرب مرارة الكينوا وطبخ الطعام يخلط بدقيق الحنطة والعسل ويؤخذ
به **وللتفري من الحول** وهو وجع مفاصل الكعبين والاصابع يعلى شعر حتى ياتي
اربعين الي التسعين او يبلغ من العدن الحوص ثلثين حبه على الزيق ويصمد **بضم**
الكزبرة الحنظل **والبارده من طبخ** الشرب وهو اللفت ضادا او لبن القين ضادا و
دقيق الشعير او روثا البقر ضادا او الكبريت مع الحول ستم او بول الانسان
سحقا ضادا **علاج عرت السنن** الميعه السائلة او اكل القوم او شرب بز
او زبل البقر سحق ويصمد به او شحم الحنظل ضادا او الفجل شربا وضادا او شرب
او درهمين من بز سبعة ايام **ولمنع الامه الكلى** شربا وضادا او يغلى
في الزيت او الحول بالعسل شربا او الزعفران مجشيش الحنطة ويصمد به او الكهر
الحنظل الاخضر او الزند او حبت الوشاد او الميعه السائلة شربا وضادا **ولمنع**
الكركبه المقعد بالصابون ومثلها او شحم الحنظل **ولمنع الظهر** سنا حمولا
وضادا او اكل الحنظل والبقلة الحقا والضا فيها ومداه اكل المنز
الياس او بز الفجل شربا وضادا او شرب الزعفران وكنت السعد وكذا بز الحول

وكل من يتركه اليابسة بالسكن او كل الحرق السوي المقص في الحلق في اول ليلة
ولتقوى الفاضل وصلاتها التقيد بالترين مطبوخا او القيد بغير الماء الحرق
 المجهن بالخل **والمشي البصري** لادها بالزيت العتيق ويؤكل الكوب **وعلاج داء**
الهنبل وهو دم الساقين ورماعتهما او يورثها المشي على الرجل الحذر السنة
 الكلى والحنبل سريا وضمادا او مرارة البتس ضمادا او القيد بالحنظل وهو ينفع اي
 شحم او القيد سريا وضمادا او مجففا وكذلك الشج او شرب بالحبوب **ولتقوى الشكز**
 يورث تين الحنظل ويضال وزنه بل سحوت ويضد به او تدرس الحنفسا ويؤكل بها
 او المخلط بعسل **وللذئبة** ويبيس **العصب** مغاث سريا وضمادا والحوي يقطه القفا
 ويذبحها به **وللاولام الحادة** يضد بالبرقع قيامه قوما او العصف بالخل ضمادا **وللا**
الباردة الحلق والشئ ينضمادا **والاولام القلبية** الميعة السائلة سريا وضمادا والكوب
 العسل وشراب الصابون **وللتفاح الاطمن العارض من البر** الحنفا ضمادا وبالخل
 الشب اعلى بنيت ضمادا او الطل شحم الغر ويصعب وهو حار هيريا **وما يسكن الوجع** الملح
 والزيت يدلك به والمصطكى لسكن اللثة سريا واسكا في الفم او صفاد البتس ضمادا
 او الميعة السائلة سريا وضمادا او الكزبرة والحليب ضمادا او ينزل اللثة مخلوطا بعسل
وتماحسن اللون وضع الزعفران في الطعام او السنبيل في الشرب او شرب ماء
 نضيق الحنظل وعسل الوجع يدق به وعسل الوجع يدق بالباقل او طهي الحنظل
 يجمع بالبيض الصفير ويطلى به الوجع حرارا **ولتشفق الاظفار** لادها بالزيت والخل
 دوا **وعلاج الحبة في الحنظل** هناك الطرف او دق الاوزيد وعلى الحدة
 او على الطعام يجل في ماء ويجعل فيه زبيب يحفف بالشمع يلبسه بعد الساب والحنفا
 ضمادا طول الليل الحدة والحصا او الورد سحوت ويند على صاحب الحبة والحصبة
 والعوسن نضيق الاغذية الحدة او جارا الفخض هذا الحدة او احل في الماء والخل بلز الحدة

اذاله

اذاله **والجرب** الشب ليماني بالعسل والخل ضمادا او الميعة السائلة غلا او الجرب
 المحرق مع الحلق **وعلاج الشرا** وهو الذي يثور دفعة واحدة بعرقان يثوب ويحفظ
 بعسل او يشرى بمضد او اذا اليعون **والجرب ايضا** تحالفة القح بالخل ضمادا او القفا
 طلا والحلبة اكل وطلا او الكبريت والمخلط او سرب دوهمين زعفران تنفع من
 قديمه **والخلق** سريا وضمادا يضغ من **القنطرية** وحمصية تنجح **والجرب** دم الدب ضمادا
واللاكلة الشب العسل طلا **والمبتور** وهو براس البر حرق سعال النساء وعجن
 بالخل ويطلبه او الحنا او الشم محرقا يضد به او يثابا ويغين بعسل ويضد
والاغذية بيرة **الجوج** ويؤكل **الزيت** **وللذئبة** الحارم بالخل والعسل **والذئبة**
 الملح والزيت والعسل يطلى به **وللتفاح** الحار الحلق والعسل والعصف طلا البصل
 والخل ضمادا او جارا الحرق طلا بالخل والخل والخل والخل **وعلاج الحنظل**
وعلاج الحنظل وعلامة حجة الصق والقنطرة في الحنظل الحوان سريا وطلا او
 اسفل الرجلين بالحنظل الاضفر سريا وطلا او الزيت يذوب في الماء ويؤخذ من القوي
 مع الطرف ويشرب او كل يوم حنظل من اقبل يوم حنظل اكل بالاعسل وكثرة
 في الاسكندرية والرقوم واليتوخ المغرب الا القليل والعجم النار القارسية **و**
التسعة وهي جرحات في غير العين شحم الغر السواد مع الزنجير الاصفر و
 الاختضا بالحنفا **والشواييل** الشونيز بالماء ضمادا الحنظل صامع الحلق او جارا ضمادا
 او جارا البصل والهلل يدق ويخلط بالخل ضمادا **ولتقوى حرق النار** بعرق الكبس
 بالشمع ضمادا او الملح والزيت وضمادا البيض وابيضها يجعل على قنطرة ضميد
 او الحلق او عصارة السلق **والحرق من الماخ** البيض **والبيهق** عجن القسط
 بالخل والعسل ويضد به او الفوة بالخل كوك او حرا ذلك ضمادا او يوم بعسل او
 دقوق الفول ضمادا وكونا لا يستعان اذيف اليد دقوق الشيم الحلق والبصل الحلق

طلاء في الشمس او سمن البقر يخلط بالفضل والعسل ويصعد به عشرين لترات اوردق
 الصائم او بول البقر ضماد **واللهبرص** الشب النما في ضماد او الميعة السائلة او
 قشر التين محرق ضماد او بول الثور او زبل الخيام بالحل والنظرون ضماد **عشرة**
والكف والنفس عصارة الفجل او بزده النفس وحدها والتضميد بالطحين الاصفر
 او العصفرون ضماد او طلاء او سمنها او السنن المكي مع عجين بياض البيض طوي اللؤلؤ
 ايام **والخراج السلا والصلوة** يشرب زبل البقر مطبوخا او عذرة الحنطة ضماد **والعق**
السياس الكندر **واللكر** المرشرا وضاد او الصغ العربي كذلك او ما خشب البري او
 الزيت بالمخ والعاج في صورة يهرج شطابا العظام **والعقد العصب** الزعفران كلاله
 او عكرو الزيت ضماد او الملح ووقى الحنطة بالعسل نافع **اللقوة** ضماد او صفة ضماد
 في خفة تربط على الملتوي **والجراحة وقطعة** سمن الضان او سمن العنز الانبي فناء
والسنتا حليب البقر الماخض **والهزلات** رقا والارز بلان السرة وكل الشعير
 لمعتا القمح وبض الليمون على الزيت والطلاء بالنظرون والاكثار من البصل والثوم
 وجليد الخ والعسل ووقى الشعير طلاء الكون شراب طلاء او شراب تحفة تهلته
 او الخبز بقرمان وهي الكرويا **والهتس** عرق **الابط** وغيرها المر والشب والورد او
 القوتيا او بز الخربل **والنصف الرأس** دم الفلر ونزوهي السلخفا او الحليقت و
 الحنق والفلق او المقصد محرق شعير الادي **والنبتة** وتطوى بله الخولان **ومن**
 وضع شره باكل الفجل اربعه عشر ايام **والنغ** نبات العول يطبخ يقشره ويخلط بال
 بوضه موضع الشعر المستوف حرا او دم الحفاش او مرارة الماعز وثناد وحقوق
 الشيخ زيت يسرع بنباتة اى الحية طلاء او بخ البش وجعل اربعه مثاقيل قطران
 في الاراس نافع من **الشيب** **والفطسة** سمن ابرى يحصف ويحق ويطله بزيت
 طيب او الشب الفجل اليابس محرقين يصفى ليلا ويغسل بها راد واما **السنن**
 سمن البقر

سمن البقر
 سمن البقر
 سمن البقر

سمن البقر نافع **للوباء** وكل اللوباء او سمن القطران ليلا وضاد او الخبز بالمسوية
والحمى الغيب نافع **والحمى** الزرارة سمنها او تعلق حبة الطيب او المعظم
 الذي في جناح الديك او سمن الهند او العنكبوت يشد على العضد او ياكل الفجل
والبلغمية الواوند شرابا السكنجين **والحمى المركبة** الايسوي في شراب السكنجين
 والفتا او جعل منها واحد في دوع صني ذهب عنده **والحمى** **والسقم** **المشرب**
الماتولة او **الملة** **وقد** شراب دار فلفل او السنن المكي او السداب اى بمفاح و
 الفطر على التينق منه قق الاقصر صدم او الكون شراب او بز الفجل وشراب التينق
 او العسل ومن نظر الى الصغرى من نبات النفس لا يدع تلك الليلة **والسع**
الحيتا ونفسها سمن البقر شرابا ضماد كذا الميعة السائلة او الدلك بالزيت المالح
والسع الاقاي شراب بصل لتجاج او الصق الذي يصفى ابا الغنم ضماد او كل
 الفجل بعسل او التضميد بالقطران **وتماجر** **السع الاقاي** شراب العسل مع السمن
 والاقصر عنده حنطة واحدة **والسعة العقر** الثوم والزيت ضماد او الشح شرابا ضماد
 اولين الدين كل او السنن كلاله وشرابا وضاد او تعلق عرق الزيتون او شعير
 حرم من الاربعين الى التسعين ويايسك الالم او يركب حرا او مقبوا ويهوق
 باذن الحمار لسعتي عقر يرحم لها الحمار ويحوت موضعها الرصا من التسعد
 شرابا ضماد او يكثر اكل الفجل والبصل ويصعد منه **وعلاج** **عقصة الكلب المكلب**
 الحليقت شرابا ضماد الايتام الثوم او شراب الخولان بم مرارا او كبد الكلب الذي
 عقده شويها وياكلها اى منها كل يوم نصف مثقال ومفاح الخبز الذي
 نافع يوم الولادة يحفف ويخلط بدقيق الشعير يشرب منه والثوم كلاله
 او بسق الما الذي يطفئ فيه الحديده وهو لا يعلم **وتماجر** اصبع الكلبة اليسفا
 يجعل في الماء ويسق منه فان لا يفرغ والاصبع من الرجل يعني او شراب الثور

كل يوم زدهين والابيض الاحداني وكل او شرب معه او مضلته **بغير العقم** **بشرب**
الزيت **الاصفر** او اكل الثوم **واللسعة** **الزيت** **المالح** **والعسل** **صا** **او الصمغ** **الذي**
ويجعل **عليه** **الحل** **ويعر** **الماء** **والسكنجبين** **بالمخ** **نافع** **لوسق** **الافقي** **او** **العسل**
الحل **او** **ثلاثة** **درهم** **صبر** **فا** **قرا** **وسد** **وحل** **وعسل** **وشرب** **الزيت** **الزيت** **الزيت**
يا **المعدن** **سقا** **لا** **شرب** **ومن** **سقى** **البنج** **اي** **الحشيشة** **شرب** **بين** **الماء** **والحل** **وقر**
القطنج **تنفع** **من** **شرب** **الكزبرة** **الحقيرة** **وما** **يطبخ** **الهوم** **الجوي** **بالتونين** **والبصل**
او **الكرش** **يجعل** **على** **باب** **الجلد** **يخرج** **منه** **سرا** **والفهي** **نظف** **الماء** **يطرد** **البق**
وكذلك **ان** **جعل** **على** **قربة** **الزبل** **والزعفران** **يحفظ** **الثياب** **من** **السوس** **وقا**
ان **لا** **يصل** **بنا** **في** **شرب** **السدر** **المحل** **تقرب** **من** **جميع** **الهوم** **وجما**
حطب **ثلاث** **طبر** **الحشيشة** **والقطران** **يطرد** **القران** **جعل** **في** **قربتها** **والجوي** **تجها**
البغل **يطرد** **حقى** **الفار** **والكنز** **البق** **تجوا** **واذا** **وس** **بانه** **في** **المنزل** **قلل** **البرا**
وان **جعل** **شحم** **قراي** **على** **بعض** **وجعل** **في** **جانب** **البيت** **اجتمع** **البرا** **للعيش**
وحا **الجا** **اذا** **ذق** **في** **باب** **لا** **يود** **داخلها** **فا** **روان** **جعل** **في** **باب** **تتر** **لور** **داخلها**
ذيب **وقشر** **بعض** **بجوه** **يطرد** **الحشيشة** **والهوم** **والثايل** **يخلط** **في** **بضفة**
يخفف **بجوه** **يطرد** **جميع** **الزيب** **خامسة** **دم** **الثور** **يخفف** **وقشر** **ببضع** **من**
شيق **القطن** **ومن** **قال** **عند** **روية** **الهلل** **نذرت** **بانه** **ان** **لا** **اكل** **العندي** **لا** **يق**
لا **الحم** **القرين** **لرب** **بجوه** **من** **في** **ذلك** **الشهر** **وقشر** **البيج** **فهو** **يطبخ** **الجم** **السر** **بجوا**
اكثر **من** **اكل** **العسل** **الذي** **او** **يغل** **على** **نار** **طال** **عمره** **وان** **اعلم** **واذا** **اعلمت** **قطعة**
من **عظم** **عاج** **على** **طفلة** **قل** **بجوا** **وحسنت** **احلامه** **وطبخ** **الحبل** **مسك** **والخمر** **و**
كثرة **اكل** **الليمون** **ويورث** **المحلى** **النافع** **وكثرة** **الحل** **تورث** **مرض** **السقيا** **واكل** **الحل**
بكثرة **يزيل** **جبة** **الفتور** **وشرب** **قشر** **الليمون** **نافع** **من** **شرب** **السموم** **وكل** **با** **يزول**
 بالآية

منه

بالدواء بالاستفراغ او جراحات فانه يعود باعظم مكان ولا يد من استفراغ
 او جرح مناسب ودوام الهم وحيل المال او العشق والزياسة وبناءة الذكر
 تقصد الدم ومنه جميع المفاسد وقد شرب المحوم والمرين بقدر ما يتجره لا
 يستشق الهوى واكل الثوم يقوى القوى الضعيفة **فصل** **اذ** **اصدات** **الشفقة**
ويجى **الوجع** **تد** **مها** **بالدقا** **واخذ** **من** **التكيد** **قبل** **الاستفراغ** **فصل** **التعالج**
بالدواء **المفرد** **احسن** **من** **المركب** **والغذاء** **قشر** **الزبيب** **وما** **بعدها** **كالصيف**
واحر **النهار** **كالخريف** **والليل** **كالشقاء** **فصل** **النظر** **الى** **الاصفر** **جمل** **الصفر** **واله**
الحمر **من** **نصا** **جها** **وانا** **فث** **الدم** **واكل** **القون** **وخلطه** **في** **الطعام** **بيوم** **المرضي**
فصل **ما** **ض** **المترون** **على** **الجليب** **بجوه** **والعسل** **كل** **وسر** **بنا** **الحديد** **يدفع** **تر** **الغبر**
واذا **ذق** **البين** **يبقى** **نان** **لا** **يصد** **ولا** **له** **عبد** **والجودة** **المقطوعة** **من** **مقطعة**
لم **بشما** **شئ** **لعلية** **بانا** **فمن** **الزبد** **والزمايل** **والمخ** **المذابة** **في** **الماء** **سقى**
به **الشجرة** **الباطل** **عملها** **الحل** **والصبر** **السقوي** **كثير** **يقع** **في** **الشعر** **لا** **في** **التقيد**
والكثير **الحلو** **والسكر** **اجل** **الاوية** **بشقاء** **ومد** **كل** **الارز** **تدوم** **التهر** **وي**
المسامات **الحسنة** **ويقل** **النوم** **والبول** **ومن** **عمل** **من** **الهدد** **دش** **غليظ**
وشرب **الزنجبيل** **المنايد** **وم** **ضرب** **البرذ** **والخضرا** **والعصفر** **غبر** **بان** **لم** **البيج** **فصل**
قبول **وتجبة** **وعطف** **من** **علق** **ريشات** **ثلث** **من** **الطاوس** **عليه** **حصل** **لان**
مع **كل** **من** **راه** **وهو** **قوي** **من** **كل** **عمل** **وعلق** **تخالب** **لديك** **الديرة** **او** **عسل** **الزيت**
يسقى **للرأة** **ومن** **عمل** **قطعة** **سندروس** **او** **وضع** **حب** **العرا** **ثلث** **حب** **في** **قما**
وحديث **رسول** **الله** **معرف** **وهو** **ان** **هد** **ما** **في** **اندي** **التاس** **وان** **الاش** **فصل**
عسل **الشباب** **المصبوق** **بطين** **القطن** **نقاها** **ولا** **يقع** **صعها** **والدم** **بطين**
الحق **حوضا** **ان** **طبخ** **بصاير** **بجدة** **تليه** **بالمخ** **والزيت** **او** **يدم** **دها** **جده**

نظرة
 بغير
 العقم
 بشرب
 الزيت
 الاصفر
 او
 الصمغ
 الذي
 يجعل
 عليه
 الحل
 ويعر
 الماء
 والسكنجبين
 بالمخ
 نافع
 لوسق
 الافقي
 او
 العسل
 الحل
 او
 ثلاثة
 درهم
 صبر
 فا
 قرا
 وسد
 وحل
 وعسل
 وشرب
 الزيت
 الزيت
 الزيت
 يا
 المعدن
 سقا
 لا
 شرب
 ومن
 سقى
 البنج
 اي
 الحشيشة
 شرب
 بين
 الماء
 والحل
 وقر
 القطنج
 تنفع
 من
 شرب
 الكزبرة
 الحقيرة
 وما
 يطبخ
 الهوم
 الجوي
 بالتونين
 والبصل
 او
 الكرش
 يجعل
 على
 باب
 الجلد
 يخرج
 منه
 سرا
 والفهي
 نظف
 الماء
 يطرد
 البق
 وكذلك
 ان
 جعل
 على
 قربة
 الزبل
 والزعفران
 يحفظ
 الثياب
 من
 السوس
 وقا
 ان
 لا
 يصل
 بنا
 في
 شرب
 السدر
 المحل
 تقرب
 من
 جميع
 الهوم
 وجما
 حطب
 ثلات
 طبر
 الحشيشة
 والقطران
 يطرد
 القران
 جعل
 في
 قربتها
 والجوي
 تجها
 البغل
 يطرد
 حقى
 الفار
 والكنز
 البق
 تجوا
 واذا
 وس
 بانه
 في
 المنزل
 قلل
 البرا
 وان
 جعل
 شحم
 قراي
 على
 بعض
 وجعل
 في
 جانب
 البيت
 اجتمع
 البرا
 للعيش
 وحا
 الجا
 اذا
 ذق
 في
 باب
 لا
 يود
 داخلها
 فا
 روان
 جعل
 في
 باب
 تتر
 لور
 داخلها
 ذيب
 وقشر
 بعض
 بجوه
 يطرد
 الحشيشة
 والهوم
 والثايل
 يخلط
 في
 بضفة
 يخفف
 بجوه
 يطرد
 جميع
 الزيب
 خامسة
 دم
 الثور
 يخفف
 وقشر
 ببضع
 من
 شيق
 القطن
 ومن
 قال
 عند
 روية
 الهلال
 نذرت
 بانه
 ان
 لا
 اكل
 العندي
 لا
 يق
 لا
 الحم
 القرين
 لرب
 بجوه
 من
 في
 ذلك
 الشهر
 وقشر
 البيج
 فهو
 يطبخ
 الجم
 السر
 بجوا
 اكثر
 من
 اكل
 العسل
 الذي
 او
 يغل
 على
 نار
 طال
 عمره
 وان
 اعلم
 واذا
 اعلمت
 قطعة
 من
 عظم
 عاج
 على
 طفلة
 قل
 بجوا
 وحسنت
 احلامه
 وطبخ
 الحبل
 مسك
 والخمر
 و
 كثرة
 اكل
 الليمون
 ويورث
 المحلى
 النافع
 وكثرة
 الحل
 تورث
 مرض
 السقيا
 واكل
 الحل
 بكثرة
 يزيل
 جبة
 الفتور
 وشرب
 قشر
 الليمون
 نافع
 من
 شرب
 السموم
 وكل
 با
 يزول
 بالآية

الفتح وبول الاسنان ينقع فيه المصبوغ ينزله والحجر والمداد يغسل بالعصفر
والصباون او يطبخ باللبون واللبن الحامض ويغسل بعد بالصباون والماء والورد
ينزله اللبن المحض ويترك المشعين والسكر ويذوق المرقان ينزل به بغض السبب القنع
العرج او يحرق بكيويت ويعلك ويذوق زيت البرز بسول الحمار ويذوق البصل بروث
الحمار والصباون ويذوق المود بسول الحمار ويذوق التسق امضغ الشمس والتعرق ويعلك
يرمزنا ويذوق التسق من اللبن الابيض يجعل في زيت قد غلى ثلث ساعة ثم يخرج ويغسل
ويؤخذ لبن صباون وثا حار ويحرق بخلافة ذلك يخرج يشي والحنا بالعصفر والماء الحار يجعل فيه
ويذوق لبن يغسل بالماء والصباون والحول يخرج الحمام المنقوع في الماء طول الليل ويذوق
الزيت في الكلب بالعظام المحرقة سبعة دراهم ودرهمين شيب ودرهم سكر البنات
يشق الجبج بكامل وينقع على الوردات ويجعل قفلا طول الليل يزول **خصل علام**
الاخلاق الاربعة خلط الصفراء حار رابض يتولد من عصارة النار وسكنة الموان
وعلامته بولها صلبة في القارورة الصفرة مع الرقة **وخلط الدم** حار رطب يتولد من
الحمى وسكنة الكبد وعلامته بولها صلبة حمراء مع الغلظ **وخلط البلغم** بارد رطب
يتولد من عصارة الماء وسكنة الرية وعلامته بولها البياض مع الغلظ **وخلط السقاء**
بارد رابض يتولد من عصارة كبد وسكنة الطحال وعلامته بولها الصفرة مع الغلظ
فالحمرة الحاصلة دليل الحرارة **والرقة** دليل البسوق **والخضرة** دليل البرودة **والبيضاء**
الرطوبة **والصفرة الصافية** دليل المرض **والصفرة المعتمة** دليل الجوع علامته القحرة
والعافية **والحمرة الصافية** دليل الحم والحزن ووجع الكبد **والعبرة** علامته الحمى
والثمن علامته عسر البول **واختلاف الالوان** علامته لاهل الاضلاط
هباقية الدم ومن اصلها صفراء ودف **الصفرة** كل بارد رطب **والدم**
كل بارد رابض **ودق البلغم** كل حار رابض **ودق السقاء** كل حار رطب فذو كل علامة
بعضها

فبذتها **والصفول** اربع صيف حار رطب ربيع شتا **الصفيف** حار رابض كثر فيه
المرارة الصفراء **والخريف** بارد رابض كثر فيه المرارة السوداء **والشتا** بارد رطب كثر فيه
البلغم **والربيع** حار رطب ليس بكثير فيه الدم ويصلح في كل فصل عكس طبعه من الماكولات
فاما الصفراء فينشأ عنها الحرارة في الراس والدار والصلغ في اليافوخ والماء
الابيض في العين ويبس النفس ومرارة الريق وجفافه وحسونة الطاق وبسبه حرارة
المعدة والعطش وسقاق القدم في الصيف وغير ذلك **ويصلح لها** الاسمهات الثلاثة
او اوق من صدى من زنجبيل اللين والنف وثلثة اواق سكر وخمسة دراهم سنابل
وخمسة دراهم اهيلج اصفر وان كان ضعيفا فثلاثة دراهم اهيلج ومثلها سنا
ويجعل في اناجديد وعليها ويغلى حتى يذهب اكثر من ثلثه ويجري حتى ينفض الماء
وان لم يبقه يبرأ ثم ازل رغوته ويصفى في اناج من سناك ويشرب به من اناج
واما الدم فينشأ عنه نفخ الراس والدار والصلغ في مقدم الرية ونقل العينين
الزرق مع الحمرة والدموع والعشاوة والرعان وتورم الاجفان وضاق الاسنان
والسعال الرطب والى يميل والقرحم وغيرها **ويصلح له** القصد والاسهال بالصب
او حب البتيل **واما البلغم** فينشأ عنه الدار والشقيقة اليمنى وعموس العينين الرية
بلاصحة الكمام ووجع الاذنين ووجع الاسنان وثقله اللسان والاعضاء وتعدد الكلام
وحديث النفس والسهرة والمغض في المعدة وخواصة العصب والنويم وكثرة العرق
والقل **ويصلح له** من الاسمهات ثلثة اواق من صدى من زنجبيل اللين من زنجبيل اللين
البوق ومثلها سكر وخمسة دراهم سنابل ومثلها اهيلج كادى وان كان ضعيفا
من السنا والاهيلج ثلثة اناج وبعقل مثل سهيل الصفراء **واما السوداء** فينشأ
عنها من راس البس والبدن والقنوع والسقيفة والدار ووجع السبل والردى
والطنين في الاذن والسعال اليابس وحسونة الصدر مع التهمت وحققا العليل

الستر وانشقاق الاقدام وعسر البول ووجع الظهر والحواجب **واسهاله** ببلالة توات
تدهن في شلها سكر وحسنه درهم سنابل ومثلها اهل الجبل اسج وان كان ضعيفا
فلا تدر من السنابل وكذا من اهل الجبل كما نقل في الصفا وفي **فصل** وبعد السهل انما
يقول كل لحم الفايح وعمره ما اوى لحم سبعين او مائة غليظة من خبز القمح **فصل** والصفار
كالصبي ترصيد القرة وتغضب الكلبة والسودا كالنور وسودة المرأة والولد اذا
غضب لا يفضي بط والبلغي كالسبع ان غضب قتل والا قتل فامة البلغم من العده
وسالم السودا فضا للصديق واخص للصفار اخص على طاكلك وعاهد الشا
مجاهدة العده **فصل** كل جلود رطب العمدان وكل مر جاديا ليس حراد تراه
وكل الملح حاد يايس ويوسر يغلب وكل جاد صر يا رديا ليس يديوسر يغلب وكل
دسم باردر رطب العمدان وكل عده فان لم يغلب فيه نطعم قمار رطب انه كان سبلا
والا فينايس الجبين وكل عذب معدلا وكعنت بذوقه فحصل طبعها لكنه
ايبل الحارة واليبس وكل الملح كمل بها فزاجه وفناده وفصوله كثيرة وكل مقلو
عكس ذلك كعنه حصر الجضم وكل ما نغم حقه كان اسرع نفوذا في الدنيا وكل حيوان
فطر في صغره وهو مر جيتد في تمامه متوسط في تناوبه والذكا افضل والسيرين
وصغير الحية والقوائم والحواجب والايمن منها احسن ثم القوائم ثم الظهر بالاصح
العظم والاهل من الطيور افضل والجناح احسن من القدر والدين كله نافع
وكل ما اثرت ما يثقه من العواكه فهو رطب فارد **فصل** الرتيقوب من خواص
انما تصطلح من عمرها جنب او حايف سندي وقيل هلهما **والخرنوب** ضره اكثر
وقشر الرمان اليابس ويند على جميع القروح ينفعها **والليمون** ينفع للشموم
واكله **والقيصوم** نافع من الطحال اكله ويود البول والحيف وتنفع الخيط
البلغم وترتد في البيا **والبلوط** يذرع على الحرامات **والفلفل** الاكل ان احتملت
به نراه

به نراه قبل الخلع منها من الخجل **ودار لفل** من خواصها تعين على الخلع **والسبيل**
اذا وضع في الكحل ينبت الاهداب **والاهليلج** اصفر وسودا حوره الاصفر وكما يلي وهو
اكثر من الجميع ومعنى وهو يوق من الجميع واحوره الاصفر المائل للحمرة ومن خواص
هذا ينفع العين الدامعة كالا واذا جعل بزرايط في العسل والحليب ذرع
جا حلو وان جعل في الورد الكتب طيبا وان كان في بيت الاخير فيه عجيب وان
يزده دهن حار ومن كمله تبعه طعاما **والخنظل** يخلب بزره وقشره في
وحدها في النجوة فانه **وبز القزح** ان وضع منك ساعظ واكل نافع ومن خواص
الكنز تدهب لحيمة الشم والبلص رطبا ويايس **ومن خواص العسل** ان جعل
في اللحم الطري اسلط رطبه ثلاث اشهر **ومنافع الشحم** وهو اللقت كثيرة واذا
جعل بزرايط في العسل وذرع احلاه ونافعة كثيرة وقال ابن المسيب من ذكر
التي اول مضمون له بعد له رايته **ومن خواص الرصل** ان ما في بزره عشاوة
العين وقال ١٢ اذا دخلت رصا وبارية وخفتم بها ففككم ببصلها وبري
من اكلها اي يصل رصم لم يضرها وهاوا لاكثر رصم ردي حبا واذا ذرع في الخم
في الايام التي يكون فيها غمت الشعاع لم توجد فيه لحيمة **وفي حيتا** رشا نفع
كثيرة للحدريك الوارد فيه **ومن خواص السحرة** المنفع من عسر البول **ومن خواص**
الهند ان من حلق لسانه عليه لا يظفر بهد وواذ حرق كثره واظفاره ورتة
المراة التي لا تحمل فاقه الخجل **وبعض** لتجلب المستطيل محدد الاطراف تتولد
منه الافات وانه علم والمستدير يورع في الاطراف فيلذكو والاطراف التي
الكلف يبول شقاق القدم من البر ومن خواص **الخطيفه** ويقال السلوق
سعر اسرها اذا جعل في السادة لم يمتق سدها وعينها اذا علق في السرطال
سهر كل من عليه **ومن خواص الخفاش** اذا علق في شجرة لا يقرط الجراد واذا جعل

واسه في بوج الفه الحام ودم ينزل العشاوة من العين التحالا ودماعه من نزول
 الما فيها **والمس** ان علق في بوج لا يقرب منه ولا ما توذيه وان دق في زينة
 موضعت عنها وماتت وان علق نايبر على الفرس بين الحنبل ومن استحق عينه
 اليمنى لا يفرغ في النوم واليسرى قد هرب النوم ومارته من طليها خاشية
 كان مكرعا عند الناس واذا احملها المرأة وجامها زومها حملت وكعبه تشد
 على كعبها المشي لا يتعب واذا علق على الروع في الحرب فرب الخيل منه واذا دق في
 في قربة لا تقربها الذباب ونفت عنها **ومن خواص القليل** نايبر يشد على الخيشية
 يبر من ام الضبيبا والفرع ويجس احلاقه ومن مكره انه يجعل العضل على
 باب يديه خوفا من الذيب لان الذيب اذا وقعت جعله على العضل بات
 ولسه يفر منه الحام ولسه ينفع من الجذام والقوه وينبت يديت شعرا
 الصبي ولو كان قرا **ومن خواص القصوص** من حل نايبر لا يفرغ في الليل
 نيشي ومن اكحل بمارته نايبر الليل مثل ما رواه التمار **ومن خواص الارنب**
 تاكل المرأة دماغها وتجعل منه وتباشر بزوجهما حمل انش وشرب دمها مانع
 للحمل ودجله اليمنى يعلق على من به وجع المفاصل اليمنى على اليمنى واليسرى
 على اليسرى واذا شربت المرأة كعبها مع شئ من ذبها فاتها الحمل **ومن**
خواص القز ان يعرجه وجلده اذا احرق وجعلا في طعام حتى ينشاد كتما
 حافظا ضيقا ومرارة تقطر في الاذن لوجعها **ومن خواص الصفا** مرارة مع
 العسل نافع من نزول الماء في العين ويذهب البياض العارض مرورا
ومرارة الماش وحدها بترعشاوة العين ومن شعرها بعد نقها و
 صاحب الحلال ينزل الطحال بيده ويعلقه في بيشه فاذا جف يبر او لحمه
 تشد على صاحب حتى الروع يبر وجلبوع السكر نافع من السيتا والغم واللو

ورق

ورق الكيش اذا دق تحت شجرة بكرت بالخل واليسته نذاب وديترها من
 عرفا لتسا لثا ايام يبر واذا شربت المرأة نوبله لا تحل فاذا غطي العسل
 صوف ابيض لا يقربه غل **ورق البقر** ياكله صاحب حتى الروع يبر في طعام
 اي حرقة ويدق واذا شرب زاد في النجا وحرى القصب والعض ومرارة
 الياسه تدق وتجن بعسل ودهن بالذكري يعظف والتبغيز بالاسطرخ
 الفار وكعبه محرق ويدلك بالستره بيضه ويندهب سحر والشجرة تظلم
 بمرارة لاند **ورق نخي** **ورق الابل** في الحنبل هرب الحيات وشحم سنامها نافع
 من البواسير طلاء وشعره يشد على الخفا الايسر نافع لسلس البول حتى
 الطفل في الفراش وبعده ينع العاق ويمنع من الجدي وينزل البول
ومن خواص الفرس طلاء الصبي يبرها محل السعال وينبت وقت انا به
 طالعون يبر يلها سهل الولادة **ومن خواص الحمار** ان حافره ليحيى وتظلم
 به جهته المصروع ايا ما يبر او يطلى به البوص يبر وان كان عتيقا ولم ينفع
 بك الاطفال سقاء واذا علق شئ من جلده جهته على المصروع **ومن خواص**
سام ابرص وهو الوغ ويسمونه العار بوبوص اذ قتل وجعل في حجر حية
 هربت منه ولم تاوه والطلاب منها عجيب لفتق الصييا وينبت السعال
 حتى لا يقرع وكبه يسكن وجع الفرس والحجر يوضع على لسع العقرب **والفا**
 اذا جعل دمه على شعر الخيش المنقوف لا ينبت ابدا والنجي وبالعقرب **والفا**
 العقارب **والحنفصة** اذ غليت بزيت وطلبت به على البواسير اذهبها
 وان كسرت بصفوس وجعلت حرودا في نطوبتها والكتلت ازال الرومها
 واذا طبخت بدهن وقطرت في الاذن زال طرشها ودمها يد زعل الفروع
والقل اذا حرق بعضه مات الباقى من دخانه وان سحق وخلط بما وجعل

حل الشعر المشقون لا يثبت **والله باب** ذلك لاسه وقطبي به لينة الزينق
 او يتيق ويجعل مع الكحل نافع يزيد في الصق ويثبت الاهداب **والمتقضي**
 باكل نافع من وجع الاسنان **الغضب** الكحل له ووجع العين ويحل البصر والكسا
او الغضة في الغمزيل الجرم من مقاد الغضة الصرب فيها يورث داء الادوا
ومن عرق امل الرصاص من اخذ منه طوقا وطوقا بر اصل شجرة الانسقل ثمها
 وان شدت منه صفحة على الظهر لا ينقطع صاحبها وان الغصة منه قطعت في
 اية لم لا ينفع **وابوة الخلد** ان علقته على انسان لا يخط في فيه ومن استعمله
 يقوى قلبه ويذهب عنه ويزيد في هيبته ويزيل الالهام الفاسدة
 وصدقه ياكل الطفر والواسخ من العين وان سقى الماء الذي يطبخ فيه
 للمعقوق وهو لا يعلم نفعه **ومن تخم بياضات** لا يعقله الطاعن ولا يصيبه
 ولو رمى بزيت العين ويسهل عليه معاشه **والنجان** الحرا الكحل برفق
 البصر وينشف العين **والنوتيا** واقفها البضا مع الفصول الحشيدة في
 العين وتنشف رطوباتها وتنشف الدم فيها **والاعمد** كحل نافع لا يمتا
 ان جعلت في ارض المغرب وينفع حرق النار مع الشم **وان يخفر** من السخا
 القائله وان تقيت الجرحا اللحمي القرم ويدل الجرحا **والملح** الحس
 النورن طلا، ويزيل الطفر من العين تجرب قال محمد بن سليم تجربت لاسكينة
 وامر رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يبدأ غذاه بالملح ويختمه برمان من شره وان
 جعل في حرج نزل من حنسن به له سره **والحجر** **داني** هو الذي يجعل
 في حرقه وتوقد عليه نار حتى يتلظظ بعضه بعضا ويزيد بصير حارة واحدة
 وهو نافع للملاح **والشيب** الاكحال بيزيل الطفر من العين واذ تحلت
 الحواة بشي منه في خبزها او طلي بالذكري لم تحل ان جو موت تلبت الحاله وجعل
 في الوسادة

هذه الاشياء
 التي ذكرها
 في الحرق

في الوسادة يمنع الفرغ وان يختره صاحب العين الماكول المتناكم وابلع
 دخان برت **الكبريت** ومنه صفر وبيض واحرقه نافع من الفرج والتسكة
 والشقيقة والابيض بوج الاجسام البيض وكحل دواء العين ما عسى النار
والنخ وهو صخر وخضر واحرقه سرقا بل ويطبخه ينقل الذباب وان جعل
 في حلو وامله الذبابات في الوقت ومع الزيت يقتل القمل ومع دهق الورد
 ينفع البول **واعلم** ان حرا ملكا احضها وزنا وكان صلى الله عليه وسلم ياكل الورد
 ويقول انما تقتل دود الاسنا وفضلها النافع من يد رسول الله في من
 فالكثير فيل صر قد نظمت وفضل الميتا فاقده ينفع من اصابع النبي الشبع
 عليه فان منم فالكوثر فيل صر ثم باقي الاضر وان جعلت في الماء قيا
 وحكته على بصيرة تباها لهما فافهم وشرب الماء من الجوع او الحما او
 حكة او عطش شديد بالليل يورث الشقيا والعياباثة والاكثار منه يفسد
 وادها ميثا العين لاسما التي تجرى من ناحية الجنوب **والشما** احضها و
 الطها ما لم يزل كثة **صفحة** كحل **عجب** يحلو ويحل البصر وينزه الغشاوة ينه
 من النجس الابيض يمتق ويخربل ويثي من الحرق ومن يثي من السكر
 وان كان من سكر النبا هو الاحسن ويثي الحميم ويخلط مع الزنجبيل
 وان جعل مع الاعدحس وهو نافع ينسب محمد بن سليم **والنخ** **دوي** ابيض
 صفاد البيض ويكحل به نافع للجرب والحكة والحرق والغشاوة والدق ومن
 جميع دله الجفنى وذى عظمه البقوم وسكى له صغف صغره فامر بان يجعل
 الاوز الحلو بعلم الحرق مع الاعدح وقد حث على الاعدح كان يحل الحسك منه
 يجعل في الوجع وذكر الخليلوب من اذود وام ويكويه فليجرب الحرق
 الشديد ومن الريح حصصا البارد والعبا والرضاء وكثرة الجاع والبكا وكثرة

الغوم والسهو والنظرة الامتيا الرقيقة او الباقية واثبات البياض من
اكل الخبزات والبصل والعدس والبقول وكل ما يثقل الراس وصلب السطح

سقي فانهما والاصحين تسليما كثيرا
قد وقع النزاع من تولده

في غشاء الاو بطون
الغوال الكرم
والانفاس

سبح
نام كاتر

رسالة احمد مقبلة قترينيه

استعان بها على طاعة ترقية خلد الحركه المستحيه لدم وغسله بالماء الحار والظروف
الى ان يشفى ثم قصبه بالمقرون تصار قصبه من زلاله او حماضت وجمعه في فيانته جعل عليه الراس
وصفة ما الراس ان تافذ القوي الطوري ما شئت وشلا من الزيت الذي يافض في كل سبعة اظلال حتى يشفى
الغزوة وجمعهم صفا جيدا واخذهم ثم اجتمع بالحق حيداً ثم قصبه سبعة قصبه وخدمه الماء العذب
الربعين طلاء والبقع فيه قسم منها وهو كعود وازركه يواو يسلم ثم اغزل الماء عنه بالعلقه في اناة اخرى
فيه ثمانية العقي والجيد حركه وازركه يواو يسلم ثم اغزل الماء عنه كذا الى سبعة قصبه من القوي والجيد
لك ماء اناة اربعة صافيا صنع الحركه الكريم في فيانته وضع عليه من الماء الراس شله وخصصه ساعة
يخل ماء ابوه الكالجراه وخدمه نظرا وجمعه في بطن القوي الرطب سموا وخدمه قطره القوي والبق
بنا رشيده فيضزل الدم من الماء شبه الباقية الا حركه سته بصره كالزعران واحذر ان تسيب
فيقرب يدك فانه يصنع كل شي لا تشه اغزله ثم خدمه الرشيخه الاحمر الى ان يشفى الرمانى اعطيه او لا الماء
الفاضل من الماء الراس في اناة اخرى على رايه فيم او نازن حتى يصعد لك كله بخار اعطه الرشيخه
وتفضل طه ماء الراس على الرشيخه سمكه بتلك اللحية وشتماعه هذا الماء الاحمر اجماعا في تسقيها وحقا
وتشيعا نهارا وتوليه ليلا حتى يشفخ دهنه حمر اغزله حادة لفظ منها على حصى الاربع بوعينين

الحوي

الشموس على ارام والى كويج شمس هذه الماء عند الحكاه الماء الغيث فانه يغيب الطبخه ترسيب قال
بعض فخطوه بالقرصه والاشيق بنا رشيخه حتى يخرج الماء الابيض كله ثم رش عليه الماء قبله حتى يخرج البصر ثم
رشه الماء وتبدا حتى يخرج الاحمر كالدم وعلامه القطعه الغيث من الا رشيخه ان يلقى منها على النار فترش
فان دشت فاعدا الى الصيغ بانا رشيخه حتى يخرج الدم كاليه قوت الاحمر البيا في منه بالقرصه كالزعران

والزعران قصبه يدك يقرب ويصنع كل شي لا تشه مثل الزعران ان اعدا الى الرشيخه الرمانى كانه قال
رخ البراقصه الجيده وقرعت يدي وكان في قوت النار في تشيعه فلما نغلت على نحو الاربع صارت
كالذئب الهندى حمر اجماعا فبكتها والقيت قرا حتى اعتدل لوننا قضا رسايك ولو ذكر كلكم حرم

سبح ابو القاسم الخليلي

هذا الدم فيه الغيث واثبتت غيثا لا تشه الغيثه من زوب ولا يدهم نزه بهو الى الجيده حتى افذ
العبد الصغرى الزواج المانع ثلاثه راة وشمع بالدهن الغيث الى ان يغيره كالزعران المزيج الصغرى
منه رهم على ٨٠٠ قر العود وشا افا ودهم من يافذ العبد شيطا وذلك من لا يقدر على كفايه
وصفت تدبره فافذ من العبد ثامن درهم وقوم شلته درهم فقهه وشميهما بالدهن غيث الى ان يشفو
ويخففه ويصفه ويخبر في نهار واحد ويعود كالدم الجيده في لونه احمر ارضي منه درهم على اربع ماؤدق

قر طهره ثمانين درهم خمس شمس ربع الجميع شفا فاصا ولقد علمتها بديها فادت جانبه الحلان صفت
ايها ماء ورم فانيت حاليه فانك غيبت شيئا بعينها الى ان يغيرها ثمانين وسبعين قرا فاشت
اللون ولقد افذت حاليه لشر فطيفتها في هذه الدهن الغيث فاشت شبه لسبحه فاشتب

على عشرة قرا فاشت شبه الدم حيدها ان وصلها الى لا تشه فادت ارضي كلام السبحه واهم انها الاح
الضوح اذا توسط ليقها وده قبا ورو ليقط بنا ميزان الماء فيضزل تصيد الى نوعه ويقي النار
تصفيتها الى نوعها ولست كالتسده في جوده تشيعه واما الابيض حتى نقل الامام جاره الاذاعه

من هذا الكسبا الفرد ابرشيته وكفاية لابل الدر اية سمع اتبع وروى سما ووزن من السبحه ان يصب
ان يجعل الحركه في فيانته وتعمل عليه من ماء الراس تبلى في بطن القوي ثم قال غلظنا
تخرج وتسطر بالقرصه والاشيق ويحل العمل واظنه اجود بل لا يتم عمل الا به فاعلم ايضا صفة

بغير شئ وان اردت تصيغه كره على من الماء الاصغر بالتصغير لعمدة حتى تصنع القربة
قطعا راجع القربة من الحبوب فانها تقوى من شرب الماء القوي فذكر في نسخة التوراة
بر الزئبق وجعل في نار الحضان ليعقده والقد على الصلبي يعقده وان شئت اخذت من ردها
من الكبريت او قية وطبخها بدين الحلي ثلاث ساعات ليعقد الحنجرة ثم اخذت من ردها
من القويتم شدا وان اخذت من القربة المتقدم ذكرها حبة عشرة اطلال زجاج شامخ في
يقوم يا قوتها برياني وان اخذت من الماء الابيض والفضة حفا او عليها لاقام من الزئبق
وان طبخت فيه العبد اقامه وان اخذت من الزئبق التوي روقية ووضعت في الاصل الرطب
اسودعا ثم اخذت من القويتم شدا ووضعت فيه العبد اقامه على نار لينة فانها تجدد كالماء
قد منه صحت الى على مثل عبد يعقده ثم من المعقود واطل على ارض من العبد ليعقده ثم
خذ من هذا العبد اطلال على طين نحاس ثم وضعت فيه القربة شمس ما يكون في علم الخبي في
جميع ما قلته وطاهرته في ساير ما كتبي وبرا التي اعطاني وانا اردت طريق التي اعطاني في
ومسافة فوقع الناس لظواهرها مشافى بجوهي لا يدرك قعره ولا ينرى اعمره وانا الخيم شارة لا اذكر
في هذا الكتاب الذي لا ياتيه الباطل وبنيت لك حجة في الكفاء في الوقت من الحنف ورفوه في
رموز التيك به بها مفسر او بنيت لك الطقات جميعا في هذا المباحل كون الناس لم يعرفوه
كلما كان الكفاء فضلت او اضلوا ونرجع الى الكافية من ذكر التدبير القربة والظواهر في تدبير
الجزء الكريم وهراره فمخ ذلك ان فيه القرب الاقرب بمنزلة طين في قدر طحاك وفيه ايد
الاعداء الذين صاحب في تدبيره العروق والاعوام الكيرة ولم يبلغ الى هذا الكمال ذلك قالوا
العبد لا ياتيه له وكنما هذا اموح اعلا القرب لا الاعداء ذلك ان تاقدم الخ الكرم
عبيط كافي من معدنه فاحس منه كوز فقاوع وكسه فان نزل منه ماء ودمين راكدا من القفاعة ثم
بعد القفاوع العاط كسر الكور تحت الارض فقله سواء لصاحته اشبه شئ بحج السبع وهذه الطريق ثم
في ثلاث ساعات فاذا اردت ذلك فخذ من الارض كافي ليواد اجزعا وضع القربة كثر اجزعا

دم الماء

نسخ محمد بن النعماني

ومن الماء الابيض ثلثة اجزاء وجعلها في قيق الشبوع ودعا على نار حارة حتى تصنع
جسد حبه لقره كبدية حر الباطن التي من قراطلا على سبعين قرا ليقه شمس اجيدا وان
بالقويتم مرارا فانها تقوى واحدة عاية الفم القويتم قدر وصل اليك ولقد اوتيتي سيفا
على هذه السبع وقسم بالله القرب است السحوت والارض ليعقده انما القربة التي لا زالت
الحكاية تعلق بها على الماء والاولاد وادتها القرا ليقه التي لم يدرك في كتابي قط وانما كان
يوتقون عليها من شدا وهرشاهي هنرت اليها في كتب كثيرة بانها تم في ثلثة ساعات لم
ادرك كيقه الا في هذا الكتاب ومن لم يستعجبا الى ان جربت العلم لا يدر من البيان
والقد كان سيدا ان ينهت لما رايتي او دعيت مع حبه الخوض حتى كدت ان اكتب جميع
فقال روح ذلك حكا لا تشبه الشبوع فوجب على الدعوة الى الابدون وان الله تعالى يحفظ
وبرزقها لا يدر فاذا انت جابر فلو لم يكن من كتابك هذا لكانت لطفه فيم فيها الباطن
المكسب في ذمب عنه كل نصب وقلب ويلم طريق الفلوات الاصباح وتعال القفوف
الذاتية الا انما قلده الصارت عزيزه حتى كادت ان تصدق بان في كتابي سيجت
المدد وذلك بدعا سيدتي عليه السلام بان لا يوقف عليه الاستقصاء وشبه على هذه
اشبهه بالوصول اليه وقد بان الشبوع العيني القويتم فقال لو خذ من الخ الكرم الكثير
ما شاء العاطل وكسه بنا بر معدله نزل منه ما ودونها ثم افترج ثم الاعداء القطع الحظوة
على ارجع وادنت قفره اليه حتى ينص ثم خذ او سقها الماء الا لا على نار ما نزل حتى تشبه ثم
سقها الدهن ايضا بعد ذلك ثم اعده في نجاسة ولده منه نحو الملية ويرد ووجهه كقده لقره
حرارة كاليات قوت حبة منه على شمس ثم يخرج شمس فيه سوادا يسكبها فيا يكون فرق العبد
وان طلعت من القربة على عبيطته اكراد واحدة على ما في القربة شمس فابق انشا ليرجع
الى مكانه فاعلم يا ايها الذي قد را ما وصل اليك وان شئت تعيها الى الباطن العظيم في الاكبر
تشبهها بذلك الدهن الذي مضى ذكره حرارا فان واحدة ليق على الصنف منهم من القفاوع
وان خزلت الماء عن الدهن وذلك بان تضعها ليلة تحت السماء سجدة الدهن ثم تدعى فوق الماء

نسخ محمد بن النعماني

وضع الارض بربك الماء على ما تقدم ذكره ارا الى ان يصير كما يكون ثم العتيق منه واحد على العتيق
 جسدت يقوم قرا صا نمذ الذي زحنا ان البراني يصير جوايا ان يعبر صفة في في العتيق
 بالباب الاظم وان سمعت الارض بعد ذلك ما لا الامر حتى يصير كما ياقوت اقام و
 ثا ثا الف من ابي جسد ليقوم وبعيد العتيق ثم العتيق الكسب وشمسا كما ان الماء الكسب اذا
 طنج به العبد مبره الكبر البياض وبيض الزهرة ان طيفت فيه وان اخذ الكسب المقدم ذكره
 مع ما به وعرض اشاعه يوما ممدار شمس انا كذا الكبر البياض وشمسا البرز او كذا كسبه
 لو نظف هذا السهم على الزجاج والبلور والذجاج صجها باقونا وان نظفت منها على الكسب والذجاج
 مبره الكبر ولقد اجز الهامشي ان كسب هذا الدهن وعرضها في الزيل الربيع يوما ثم نظفها
 وزن حبه على ظل عبيد عتيقه كبره ادرهم منه على العتيق الى جسدت يعتيقه حقا وزن على
 كلام الامام جابر **فك** ولو زحرت ونصف هذا الماء والدهن ما وسعت صما صمغ ابي طي
 واذا فتح لك هذا الباب ونظفت على الكسب الذي لا ينفذ في قنانية الزجاج الى ان ينفذوا
 تحتم افواهما وقد ثمننا في وسط الربيع اطلب المذكور في جوف حفره حكمة عقبا ذريع نصف
 وسعها زراع وفوق الزيل المذكور فمصا فظن اطلب يكون صا وما يوجد الارض او فو قشي
 مع زيل العتيق تا بس القدر وبهيه ونصف تقزم فيه النار مع الوقت الى الوقت اعني سبع
 ايام ووزن كوبروه واخره بجد حمله لا كما ذكرت لك وان زادته عليه لحرارة اخذ
 قوسا كالسبع لا يصير مفرط فاخذ في اعالك فقد حفته في تفصيل مسنده وقد زحرت
 صا جها الى اخذ ه طرا فمعدنه وتبره كما هو الاول ما ذكرته انهم **صفت** في الجوز الكسوم
 وكره شيخ عبد الحميد بن يونس العربي في كتابه برسه له المصون في العلم الكسوم في خدم الجواز
 هو شعر بعد نزول الشمس ببحر لمانه زرع الدعة الاربعي رطبا طرا تا ابن يومهم اعلى الريس
 واخذ البياض في وانه ونوعه ويشله بالقسا بولن والماء حتى ينقى من اوما حده ثم يحفظه وقرنه
 بقرض كاستسم ثم يعلمهم في القرع الصاج الى ثمنين وتركب منق وتشد الوصل بالصدور
 وسيا في حمله في ذكر شدة الاواصل ولقبط الرطوبة وسما في عمل الرطوبة في باها فاذا

بالعقير هذا الماء الابيض ما تعرف ان كسبه الكسب وهو شدة الرطال فاكر ثم اخذ من العتيق
 فو قشي صير كالمهم فحقت صفة وقد ان اخذ رطال ماء اربس ايت بق تبره في على ماء العتيق
 فبجلى خيد رطل من الجواكريم فبجلى في ساعه فاوشه في بطن القرص يوما وليته ثم اخذ خيد طيلين من الجواكريم
 فاوشه في بطن القرص يوما وليته ثم فشفه على ما حار نار شدة جدا حسان فاخره كسب السبع ابروا
 وادق كالمهم واروشه بعد جوده وقد في اعالك وقد زحرت ان نظفت على المراد وقد ذكرت العتيق
 الربيعين الرطب له ينما مرة وهو جبره من خيران يد فشفه على ما حار وجوده واخذ من هذا ما حار
 انتمى ترجع عودا وخطا الى الكلام شمس عبد الحميد وقيده الماء القاهر غير ونقصه ثلاثة اسابيع وهو
 في كل قرة اقرير رطل طري وتقل عليه الماء ثلاثة اربعا رطل على نسيق على وشه وصلها بصا
 وقد فزنا في حجرة الزيل والغير الزيل كل سبع فاذا فرغ العتيق تغير الاثني الاثني تركب الكبر البياض
 الاثني يصير ليقطه الماء ونظفه بالقطير سبع مرات الرطوبة باقونه على رضية المكسب في التول
فك المراد بها رضية التي قطر عنها الماء ليوخذ بعد ما تبره القرع واسمحه ناعا وسعده في الاثني
 ما سعده ايضا فان لم يصعد ايضا في اول مرة فاغده عليه التصعيد حتى يربك ساينه ثم اخذ ما بقي
 كسبه وتسيقه من الماء الابيض شربة وتسته حتى يكف وتعد الاثني ثم تحضر اذ ابرو وتعد عليه العتيق
 حتى يعربكسا ايضا ثم تجدهما زرع الى قول شيخ عبد الحميد ويكون الماء لربع اربا الى الارض البياض ثم يرفع
 وكره عرض عليه ان يكون فيا شدة محتومة بيشع الحكم وتدفن في مكان كين بارو لا يصل اليه عتيق
 بعد ذلك يعقير الدهن باليوستة في باه ثم اخذ الدهن تفصله وهو ان يكون هوى ونارا وتعد الماء
 لتو حبه الدهن سبع مرات كما فعلت اولها بالماء الابيض وهو في ورنه وترفعه وهو الهوى في مكان
 كمت الارض ليلا يصل اليه الرطوبة من الندي ليلا يفسده فاخره زيل الاحرار القول في تبره الاثني
 وهو ان اخذ من الارض الذي رطبت عنها الماء والدهن ما شت وتعلمها في قرة بعد حقهما وتقبيلها
 وزنها من الماء الابيض وتركب على القرع والاثنى وقطر عنها الماء حتى يخرج الارض تسعها ايضا فاذا
 لقب عليه وزنها كالاول وتعد بالقطر والنار لتفيسة فاها متصا حقه في كل كرت العتيق اثنى

تغيره

ان كان بمرارة المبره
 شيخ عبد الحميد بن يونس
 مصري

بالعقير

سقطا من حق يعمد على حفظ رمزي الجسد شئت فمدد ودرية البياض فاصدا على الفاصد وكما
 كرت عليها وعقد او هو عود ما فطر منها عليها ازداوت طرهما والحق الى لا نانية **القول** في غير
 الحرة وهو ان تاخذ ارضية الدرج التي قطره منها الهواء فانها تبقى في السفل التي غصدها في ان تخرجها
 في ارضها فاذا اصابها حرارة الشمس تشد كما بالحق على بقايا شيف بنا القهر والها روي في
 سقم من الماء الابيض المطهر يسيرا وهو قدر نصف صبح وزنا مقدم بانثا والمثابة من فوق على ارض
 وعلما في فاوره وشه وصلها ولود واما نارا وسخن حتى يصف جدا ثم تخرجها وتحمها وتحمها كما
 لبقية كون مقدارها كجاج الية ليليتها فتقوى فتشدها لتقل بها وكذا ثبات ثم يصفها
 في قدر مشحون وشه وصلها ويقدم على راحة حارة لولا اوله قليلا على كمال التبريد في ارتفاع
 من شئ في العلى القدر وينقى بصل شئ في فاذا برد الجهد وروى ارضية ثم يصفه ويصفه ويعد الى ارض
 كاللثة وزو ناره يسيرا حتى يصف تيره كذا سبع مرات فاذا تجتمعت الى ارضه لبعثها فاصد في لطف
 فتشبه وتثوية تارضية خلاف الاولى لا يسلط على غاية وينهب من العطف الحرة وهو القصد وقصر
 زهرة تمكلا وهو ان تصعد كالت ربيع الكانه الاض السينا وهي السيل المطهر وهو الروع الاض وهو
 والماء الذي في النش عظم الارض السواد وهو لا يجره واحد المعالي وجله بهم خيرا تجده عند **القول**
 في الركب والجمع وهو ان تاخذ من هذا الماء المطهر الاض من هذا الدهن الامر جري شتا ومن كتلها في
 فاوره وشه وصلها وتعلمها في الشمس او ازل او صرنا وسخن ثمانية ايام بليا حتى يزول ما في
 من الجسد الكرم المطهر الاض جزو ومن النار ربيع جزو ومن الاض من الروع نصف جزو ثم تصد
 ان يصفها على حلة بصبغ بغير صبغ وتعلمها في قدر وتصفها بالماء المملوح في شمس حارة او على
 سخن وشه وصل الاض على القدر حتى تروا جوار ثم تعمد الى قدره في رطلها شتا وشه
 القدره على القدره عباد ناعلى الدواء العفده على رواد صرخن ريق وسياسته ولطف ويا وورث ثم يكل
 عليه من الماء كالاول ويحلى كالاول سبعا فاذا اشدت على الجسد والناس جرة كما على لية حتى يعقد كما
 لكثرت مرات وان كان نصف وزن حب سبعا فاذا صكت هذا السرة الاظم فاصدوه وشه

منه على مظهر الابن لعقد هجره ومنه حذونه على مظهر ابي حبه شئت فمدد ابريزا لا يكون الا بالاب
 فخص به وقد ذكر في من اقر به انه اخذ من ربيع عله واصدا فالتا على مظهر ابن عقد هجره اخذ من
 الابن واصدا على مظهر هجره وعقد هجره من الروع والارض من الروع كذا
 زهبا ابريزا والانس المنقون في الركب الا لا وده والانس فانهم فيه متفقون في صحة الاحزان
 ان هذا الجريس في العبر الكبريحة ج فيه الى هجره وانما هو الماء الابيض والارض لا يرفع بل يصف
 المستوي ثم يصفه واما قولهم ثم تعمد الى الدهن الاحمر اشارة الى العذرة وكذا في مظهر الاض
 ما تم العذرة هجره بعضه واطنه كانه احرها فلا يتعدان ما تم ثم يجره بل هو ماء وارضه في الارض
 السوداء هما لياض في العذرة كما يحكاه ما اشار الى الماء الابيض والانس والارض لا يرفع بل يصف
 ومنها احرها ثم حرق حرق شاد ونمذاهو بوابه وكفى في ارضه في ماء لحر لان الماء الابيض يصفه المطهر
 المستوي في كيتها من طول ترادة على الارضية السجيه ليس في لغير ماء وارضه فاجرة واما على الاباب و
 وبساق في ثمانية لياض وبسته الحرة فمده بسعد الكوكب سبعة وجوزهر ما ونور اواعدا النار
 عد ولا تزيده ولا يصف في تغير فان قوة النار توشب وتطهر رسيه وفي ذلك الشا واكثر
 كوان على مظهر هجره صبح جدا بغيره بعض غوس فلا يعقد على العمد الا بعد حرقه السال لتطفه لا على
 ما تصدنا ايراده في تار الجركم الذي جوشيشه آدم **شعر** ان كان لا يركب الا كشد فهو اية
 الماف للاحداق وهو الذي في كل شاة كبرى فوق الرذس على كمد التاق وهي التي في الرذس
 مخص الشولانية ان يربط الحبل بالمياه العادة او بالرفق في الربل ارض ثم يجره في القدر ببطء ويعمل في
 الاض ثم يصف الارض بطريق الذير كرا فاصد عندك الماء الابيض والارض البنية وحقه حرقه

المكتمر فتم اهد كما ذكرنا ما وسكت ما
 ليعتادوا والهدرقة
 رب الجنان
 م م م

بالماء

حرف الراء **زوت الحما** القصر **الربع** هو جوهر طار من النار غير حرق
 جواهر لك الزئبق حده الاشارة في هذه المقاصد غير **دج الفار** هو
 سم الفار **الرجاج** الفضة المحلولة **الزاد** وهو الزبل وهو الثقل وهو زئبق
 التسين وذنبا لشعنا **القصاص** اذا اطلق اريد به القلعي واذا قيل الا
 اريد به الاسب وهو الا بار فيهم **الزبل الجبل** ذاج اليبين قال الامام
 جابر بن حنبل القشور ان تاخذ من زبل الجبل شيئا كثيرا فتغلي في قد
 فيها ما حتى يذهب ثلثه ثم انزله ويجعله في قراع ماء وقد علمه بناد
 لينة حتى يقطر جميع ما فيه ويبقى الباقي في اسفل القعدة مثل القلي فتند
 عليه بالنار واخرجه واجعله في قد سرف مطينه او قد عليه وقود ا
 شديدا حتى ترى اسفل القدر يرفع فاطقع الودع واخرجه حتى ينسكا
 فذقد قد جيدا واجعله في تاء من الزجاج وصعلك الوحدة ثلثة من
 الماء المقطر وحركه وانركه ثلثة ايام ثم خضيه برفق حتى له سفلى اسود
 فلا حاجة لك فيه ثم خذ الذي صفته فاعلج رعة على نالين في ايامها
 يذهب حتى لا تلتج فاجعله في قارورة وتكون في قدر به نار مارة
 واسما حكما وقد اشتهت ان اسديده يوما واحدا ثم اخرج من القدر
 طين القدر من غد تجده ذاتا شديدا البياض كما ان البلور فاعزله
 هذا هو المطلق العاجي الذي يدخل في العمل فقد اشار هذا القائل
 الخ لمراتب الاربعة ويندرج من زبل الجبل على الزجاج الا يضره هو
 الملح الراجاج وهذا المتدبر من المتخوف المنعوق بصورة الحجر المكرم
 وهو الزئبق العربي والفتاح الاعظم والستادى والمنا الحلال
 واما العمل المكتم فهو المتدبر الكائن بعدا للمتخوف وينبغي تاجه
 ان **الزئبق** وهو المتخذ **الزبل** وهو الثقل الباقي في اسفل الالاء

الراء الحرق
 اسرار الزئبق
 هذا ذهب لثابت
 الذهب الذي في الماء
 وهو زئبق الزئبق
 واخره قشرة
 البصفا
 اصغر الحان او كغيره
 زجاجا كان او غير زجاج
 المراء
 هذا هو المطلق العاجي الذي يدخل في العمل فقد اشار هذا القائل الخ لمراتب الاربعة ويندرج من زبل الجبل على الزجاج الا يضره هو الملح الراجاج وهذا المتدبر من المتخوف المنعوق بصورة الحجر المكرم وهو الزئبق العربي والفتاح الاعظم والستادى والمنا الحلال واما العمل المكتم فهو المتدبر الكائن بعدا للمتخوف وينبغي تاجه ان الزئبق وهو المتخذ الزبل وهو الثقل الباقي في اسفل الالاء

الراس الما قال اخذ الصغ وهو التاج من الثقل وخالطه بالماء القلحا
 وهذا الما هو ليس العمل **الزئبق** زئبق الغرض هو الحجر الرطب هو
 الجارية هو قوت **زحل** هو سوا الحجر الذي يستخرج منه الزئبق عند
 ذكره جابر في هذا الاستار **الزئبق** حتى انفس **الزئبق** هو
 الودع قال الرازي الزئبق اربعة وهو لعمري واحد بنوع طيار
 وهو الزئبق **الرجاج** المعروف والثاني زئبق ثابت وهو الخسار المحلول الا
 تكمن الاجسام في العلة من الزئبق والثالث زئبق بين بين الطما والثا
 وهو الثقل لا زئبق ثقت عليه القهانه والرابع زئبق اخر ونحفي طبيعي
 وهو الذي يخرج من القطن وقد نجح المعاد حتى سار زئبق هذه الزئبق
 كلها تولد بعضها من بعض وكما من واحد ويرجع الى واحد **الزئبق** الحجر
 بلاستك ولا تظن **الزئبق** الزئبق والزئبق الاسفيداج **الزجاج** هو
 الخاص المدبر **الزئبق** عطار وحلول **الزئبق** ثقل الحجر اذا سمعت في
 كتبهم بعض في زبل الجبل الحجر فاما هو الثقل وليس لهم غيره فلا تفضل
حرف السين **السعد** الاكبر المشتري **السعد** الاصغر الزهره ولكن في
 معناني الدنيا والغسل والتقية والنفاذ **الاسود** الاثني **السعد**
الذوا التسمى القناس **الستيقو** الاسبرنج **التحاب** الزئبق **حرف**
الشين **شب العفص** هو على القلي قال صاحب الكشف وقال غيره هو
الشيطان القشرة شعاع الشمس هو عند مفارقة الرحليه فاقلا
 السوا فان اذنا السواد احدا الحجر يتلون بالوان كثيرة **الشحير** بالشر
 الزجاج **الشب** **الصابون** عياران عن الخ **شم الحنظل** على القلي قال جابر ان
 النوشاد والمصعد **شم الحنظل** سبع مرات تحيد حده عظيم حيد
 واما **شم الحنظل** على القلي **الشمع** لطيف اجزاء ذلك المشمع في

الراء الحرق
 اسرار الزئبق
 هذا ذهب لثابت
 الذهب الذي في الماء
 وهو زئبق الزئبق
 واخره قشرة
 البصفا
 اصغر الحان او كغيره
 زجاجا كان او غير زجاج
 المراء
 هذا هو المطلق العاجي الذي يدخل في العمل فقد اشار هذا القائل الخ لمراتب الاربعة ويندرج من زبل الجبل على الزجاج الا يضره هو الملح الراجاج وهذا المتدبر من المتخوف المنعوق بصورة الحجر المكرم وهو الزئبق العربي والفتاح الاعظم والستادى والمنا الحلال واما العمل المكتم فهو المتدبر الكائن بعدا للمتخوف وينبغي تاجه ان الزئبق وهو المتخذ الزبل وهو الثقل الباقي في اسفل الالاء

القول في فوائد صفة

قال رس كل رطب طالع الى فوق وفي اقال وسموه العقاب والبر
 اللاع والكلية لنفاذه في الاشياء وسموه الراس والراس لا يتم الا بعد
 والشغل للرجلين واذا صاروا العشب كلها رطباً سموه ما الكبريت هو
 امساك الماء اوها الروح والنفس الى اختلاط وبتحبابا التصعيد **قال**
جابر اعلم ان هذا الشب الرمان اما هو عين ما تدعى في موضع من بلاد
 اليمن وهو على جبل فيسبل الماشا منه على الجبل كما يسبل الماشا كلها
 من عيونها فاذا صار من موضع الى موضع مسيلة جرد ثم استعمل الوقت وضاً
 حجر ابيض لك عقد ربيع الحجر شيا ماينا وهو مع ذلك نوع الخفيف
 للطوبى الماشية كلها ولا سيما اذا رن الحبل الحجر المازق فانها تيبصنا
 ويخففان تخفيفاً من طراحي انما يدعيها طوية ان يبق الصراج ويخفف
 حتى تصير حجراً وكذلك هذا الرمان العلى الماد الرطب الكثير الطوية
 وين هرب طوية كلها اذا خلطه الفاسل المرح حتى يخرج منها الحبل الذي
 يسمى سفيد ربيع وهو متصف كالزجاج من كثرة بيده ونظرة
 والعلة في ذلك ان اليبس كونه الما القوة فلما اختلط المهر وضاً لها
 بالفعل عقل ما طرنا ذلك واتبه من وقته واقول ان الاسباب
 يابست بل اليبس وقد يمكن ان ينقلب فيصير حاداً رطباً شديد
 الطوية **قال** ان الطبايع قد تتزايد حتى يرجع وينقلب الى صدها
 ومنه في ذلك مثلاً الرمان جعلت مثلاً لاقتلاب الطبايع فكلنا
 ان شئ احرقنا بالنار حتى يصير حاداً وهو ما وقع كان لكن الذي يحتاج
 ان يقيمه دليله هو ان يكون الشئ رطباً حتى يكون ضد الماد اليابس **فانقول**
 ان ذلك الحاد الرطب وانما هو الصنق فماذا امرها بالناح حتى صار ذلك

في الكيت **القول** يراد بها التوار اذا ظهر وغلب على الحجر يراد به يراد
 مقبولين معنى الرطب **نطفة للعائد** الرطبى **ناهيته** لئلا يخل بالعقد
القول راجع الايسين **فانقول** انما استختم **الناب** بالما لكبريت الغيب الرطب
نظرون وهو يورق الاربعى **حرف** **المنا** **المنا** المصنق النفس يبق
 الشرق فاذا ثبت ان النفس كالكلال الجامع بين الروح والجسد **المنا**
 يرعون على الجبل **حرف** **المنا** هو الما الاطى وهو العرق **حرف** هو عطا
حرف **الوار** **ورق** **المنا** هو الما ذكره صاحب الكشفة **القول** على الما **الوقا**
 ها الرطبى الغريب والشرقى **الوقا** يعبرون في كل خارج مثل الرطب
 مثال قوله ان الما رطبى شاع رعبه سفيد ربيع وهذا الولد والسحفة
 عقابا وشعبه ثم غسله من العقاب فانه غاية ليس بعدها غاير ظهره
 بالكلية ثم شعبة الما الفوس ويصنع فانه عاتها في الباب يترقى
 ساعتين **الوقا** **الوقا** هو الما الحى واليخ هو الفاسل المرحى و
 هو الما حرم هو الما **حرف** **الوقا** **الوقا** هو الما الحى وهو النفس لانه في الحجر
 الذى هو في البياض محيطها الجبل الذى هو القشر المرحى ذلك
 كلام صاحب الكبريت **الوقا** الحديد وايضا كبريت الفوق
 والحديد وحده تحت والحين

القول في فوائد

عنت على يد العقل الصمد
 محمد صوفى المولى
 عقره الله
 21742
 ٤٥

٥	١٥	١٤	١
٩	٤	٧	١٢
٥	١٥	١١	١
١٤	٣	٢	١٣

تاريخ

وماذا تعلم ان الارض تها والها هي تحرق حتى اذا اخذنا عليها من الحرارة
 اكثر من مقدار الاربع درجات من الحرارة التي يتركها اللبنا والفلانسة وبقوا
 هاضم عقلا اكثر وهو اكثر مما في بقية من الحرارة التي كثيرا فلم يبلغ ذلك
 منها وما حصل عليها احوالها الحسنة كانت عليه في طبيعتها انها كانت حارة
 رطبة فلما احترقت صارت وما ذكر كل ما ياربوا بس هذا انقلب الى ضد
 طبيعتها سواء وكذلك قد علمنا ان اى شئ انقلبت عليه اكثر من الاربع
 درجات من الحرارة كان ذلك الاضداد من البرودة او من الرطوبة او من
 اليقظة انه ينقلب الى ضدهم سوا على هذا القياس **ان اريد**
وهو الذي كان حارا رطبا الى طبيعة بعد انقلابه باردا يابس فيبقى
 ان تدخل عليه من البرودة اكثر من الاربعة درجات حتى ينقلب
 الى الحرارة بسرعة فالت ان اخذت ذلك الزيادة فحصلت عليه من الاربع
 الباردة وصارت على كل حال يابس **العلم** ان هذه اليبوسة البسيها هذا
 الجسم من النار والا ان النارها الخارج الرطوبات من اجسادها و
 اثنائها فلما فنت رطوبة هذا الجسم صار كذلك يابسا فليبين مع
 الى الاجساد كلها ومع ذلك فان النار في استطاعتها ان تكسب الاشياء
 الرابسة رطبة لكن على شرطية ولا هو غير ذلك والشريطان يكون في شئ
 من الرطوبة العنصرية حتى يمكن ان يقبل ما يدخل عليه من الرطوبة في ذلك
 القبول يمكن ان يصير رطبا وايضا فان في الملح وان كنا ننسبه الى اليبس
 فان فيه رطوبة كثيرة وانما ننسبه الى اليبس الاغلب عليه والليل على ذلك
 انه يصير قاسيا في لحظة واحدة وسرع اجابته الى الماينة الى على ما قلنا
 وايضا فان اذا اخذنا اى شئ يابس نهائية اليبس فاحلنا عليه من اليبس
 مقدار اكثر حتى يخرج الاربعة من اليبس مقدار اكثر حتى يصير رطبا

شديد

شديد الرطوبة لانه ليس في العالم شئ رطب من الماء وقد ناه يخرج من
 الملح الذي هو في نهاية اليبس فقد صار الذي هو في نهاية اليبس يستحيل
 الى ماينة الرطوبة **فتقول** في عكس ذلك في جسم حار وهو رطبا وعلما عليه
 الرطوبة اكثر من مقدار الاربعة درجات حتى كثيرا عماد اليقظة حتى يصير
 ايبس ما يصعد في العلم ولا يقدر مقدار ذلك هذه الطبايع ينقلب في شئ
 طويل بل هي تنقلب في زمان قصير جدا وتختلف في مقدار انقلبت اليها
 وبعضها ينقلب في بعض طرف عيني وبعضها ينقلب في بعض سائر عيني
 تنقلب في بعض شئ كثيرا وبعضها في ساعات وبعضها في ثلث ساعات
 وكذلك الى نصف اليوم الذي هو مقدار ساعات زمانه وما كان
 اكثر من ذلك وهو متاخر في شئ اشياء كثيرة نقل من كلام جابر في بيع
 النفوس **فاية في القول على المقابلة والمماثلة** المقابلة رطبا شئ على
 ضدك والمماثلة مقارنة الشئ بالشئ الذي هو من طبيعته وليس يحتاج الى
 شئ سوى الرطوبة الحرة فهو السلب من كذا مقدار لعل ذلك
 بلغ باذن الله **وهو قوله في الملح** والمالح بالجرم ذلك مما قاله على تدبير الرطب
 حتى يقوم وعنه ان تدبير الرطب بالزئبق لان الزئبق من الما تكرر ولما
 يصير في قوا الزئبق يصير في هذا معنى ما قلنا قاله القوم من ذلك
 الرطب فيعمل به بصنط الطريف واصحا وقد استخرج اصحها القدام من هذه
 الاحتمالات الدائرية بعضها من بعض قالوا ان الدهن اذا اذ لم يخافه
 لينة عاذا به قوا الزئبق والاديم اسخا انه سخنه رقيقه عاذهما فان
 اسكت ان تدخل على كل شئ تدبره ما يزيد وينقل عن جوهرة صوف
 الاحمر وهو صوف غير ذلك الا على اسكت ان نقل الاكبر الا علم في ساء
 واحد من هذان وهذا من طريق الكيفيه وهو شدة الميزان وان درهم

ان جابر في بيع النفوس

التركيب دوهم واحد وهو الكسيرة **فائدة** قال الخواص
 الفضة لها بها وانها هو هاديهن **قال الناصب** وهو يعيد بلاد الصين
 يخرج من معدن له هناك وهو جسد ابيض يخرج من العسبة الذاتية
 ولونه اسود يشوب سواد عمرة وهو حار يابس بحيث يستعمل في علاج الحمى
 فان له فعلا عجيبا في تليينه وذلك ان يحرق في ارض الخرد بالارزنجين و
 تسوية من اقله تسوية في ذلك الى وقته الزمنية بالهنا و
 بالليل يخرج من نزل ويؤخذ الحار فيعمل في بوطقة محكمة وتلق عليه
 مثل وندن دوس وينقع عليه ثلاث ساعات ثم يخرج في ارض يابس
 بالجبس ثم يجعل في الحديد في بوقته وينقع على الجميع فان الحسبة ينسل
 كيف نسيت فخذ في عملتها لينا مطا على الحماض والحديد اذا
 كان في كفاية وهذا الاحتياج **قال الناصب** في معالجة الامتيا
 بعضها ببعض واما الهماء واستكناها منها كما تلة الكبريت الفان
 فاعرف **قال الناصب** في معالجة الامتيا بعضها ببعض واما الهماء واستكناها منها
 لها استقلالها منها تقابله الما للقلد لها مرتبان في المقابلة
 والمائلة **قال الناصب** فان الامتيا التي تماثل بالفاعل قوي ولكن من التي
 تماثل بالمنفصل والامتيا التي تماثل بالطرفين جميعا قوي امكن من التي
 تماثل باحدهما فان النسبة بين الحار واليابس والحار والرطب قوي
 من النسبة بين الحار واليابس والبارد واليابس النسبة التي بين الحار
 واليابس والحار واليابس قوي امكن من تسخين المتقد من و
 قويا من الما تلة فلنقل **في المقابلة** العلم ان الامتيا التي تقابل بالفاعل قوي
 واما من التي تقابل باحدهما ومثل ذلك يكون لهما احاد اليا بسا وال
 باردا يابس فان هذا قوي واما من الذي يقابل بان يكون لهما احاد
 ياب

في المقابلة

يابس والارزنجار رطبا والامتيا التي لها رية يابسة قوي واما من الذي
 الباردة الرطب من الوجهين المتقد من وارتدان وجملها تلة والمقابلة
الناصر فها تتبع طباع الحجارة والمعادن والادوية وغير ذلك **قال** اعلم
 ان الامتيا تماثل استحالها في الحار والباردة وانها تلة الاكثر تسوية
 التي الاقل وان التي الاقل رطبا يغلب على التي الاكثر والاكثرا انما
 يستغرق الاقل بالكمية والاقل انما يغلب على التي والاكثر بالكمية و
 الاكثر انما يستغرق الاقل بالكمية والاقل انما يغلب الاكثر بالكمية واما
 على الكيفية كان اسرع وانفذ **قال الناصب** في ذلك الرزنجار الذي
 في سدا ارضي حبل الظرف في كل من فوجدت الصفة حصصا من غير عار حرة
 بعيدة الرطوبة صلبة على صخر والاشمال والحكيات فارتد ان اضربك
 الامة كرو والاسم الواحد على معلى مخفية واعلم ان قوة اليقوت في الارض
 وقوة الطراف في النار وقوة الرطب في الهواء وقوة البرودة في الماء اعلان
 الخلط والشمع واللطيف والتقليل والتزويج والتاليف والتركيب كلها
 يحق واحدة هي المزايا **صفة اسفا المعادة السبعة** الرزنجار عبدان بخا
 عتاروق كات الماء الثقيل الجسد الرطب **الذهب** سمس الايب السج
 حجر الشمس الصفة الشريفة راس المعادن **الشمس** قرانم لجون ووقه شبعة
 بعضها شحم الحديد **الفضة** سيف ماوقان الموت الهندى الذي الرصيد
الفضة وش هو ارض دم جامد دم امر عن **الفضة** كركب تلغى صرا يابض
 الحز المنون الابيض **الزجاج** رصاص الاسق التي على العسبة **النوار** صخا
 عقاب نسر اسد تزيان على الارواح الروح الطاير والهاديا لموقع **الزنج**
 رنجين جنبلين علمين متلف العسبة اعلم صفر علم **الكبريت** عرو سحر انا
 العرق الموجود حرق العسبة الصفة الصفر العرق الصفر **الماس** وقنا
 ياب

الملك فقصر له كالأكليل وهو السم قالوا الصمغ كلهم هذا الزيتي وهو
 ابيض يقصر من شوره لئلا يطول العمل وهو يخرج من موضع من عن زرع
 اهل شندي **قال السواد** هو الازل الذي ذكر في الكفت **قال اللين** حرق من
 لهرق سوا **قال الحرق** الكبا تيم هو عقد هاء النار وازهاب
 رطوبتها وبيضاها او البتيس كليس الاجسام اما احراقها بالماضي مخلو
 الجسد عما تلم رطبا واستخرج انفسهم من ماتهم وقولهم بالنار حرق
 انما هو للشغل الباقى في اسفل الانا بعد طوع الما **قال الرقا** من كل
 هو الثابت للنار وهذا النبات من حجرهم سمى مونا فاذا اذرت الرقا
 التي استخرجت منه فطرت في النار واما ما شق هذا يوعولهم مات ثم عاش
قال الكلس هو من الذي لا يطبع لعل حتى يحرق في اول العر وندبه
 ارضية الخبيثه يبقى العاقل ان يحس بتقوية فاسدة مختره والا فليعلم
 انه ليس مستخرجها للابيض التي هي الاضيق **قال الذي** يستعمل في اوجها
 الناس ايا الحرة الخارجية المختلطة في الدهن التي يخرج في اخر النظر
 عند شدة النار هو الدهن الطيب وليس المر كالك واما ذلك شق
 حرق **قال الذي** في التدبير وان يحرق فلا باس فان الحكماء امروا
 بذلك **قال الزاويج** احدها بالخر ظهر السوا الذي يسمى صبغا في
 اوله في صبغ هذا الحجر عندهم وصنع حرايته وهو اول الذي قضت
 الفلاسفة في المسئلة الذي بولادة من الحياض والشا **قال في**
 التعفين النطفة لم تخلط بالدم الذي يخرج من المراه كل مرة مثل
 ما اختلط الكبريت الابيض بالكبريت الاحمر يكون ولد فاذا انجم
 التعفين او ما كثر في ناوليته ويطوى حتى يخرج منها الطبعه المتعنه
 فضا ذلك صبغا **قال الاضلال** هو يخلط الطبايع وينزعها ويحلها

حج

حتى يختلط وتعفن وتردها في المخلو حتى يظهر منها الصمغ الذي يطلب
قال ابو جبر المشاع الحجر معدن ذائب غايض ثابت قبل التدبير وبعده
 فذلك ما ذاب غايض صمغ وثبت بعد فانه كرس من ذكر وان في روع
 جسدا صريط صواعا رقتا بت ارض وقا وان المصلح بينهما هو صواعا
 وهو الحجر المكوم **قال ابن الجوزي** الذي دبرته الفلاسفة ثابتا غايضا قبل
 التدبير وبعده بالقوة والفعل اما قبل التدبير في القوة واما بعد
 التدبير في الفعل **قال المراكب** انما يطبع من الطبايع بالما الابيض ثم القوا
 وهو الهن في النار وهو الملح المنسود **قال** كلما سمعت راقوا
 في سبنا التعفين شهر اوبون او واسعة هذا كله اسبع وهو اول
 التعفين واوله ثلاثة اسابيع الحسن بلو عر من الحجام من بعدهها
 ثلاثة اخرى متفرقة ومنها العمل والسر من بعدهما خمسة شق بلا فتره
 وفيها سار التعفين ثم من بعدهها سبعة وفيها سار التدبير فاذا فرغت
 اعدت الخمسة بل العر كالحسنه الاوله ثم بقا العمل بالسبعة السخله الاوله
فانهم ذلك تمت والحمد لله رب العالمين **في التدبير والمخدرات**
 بيلد رانت كبري جزر طيب لطيف وجمالي است وغاي وطبع بايس
 يابن وناجا رانت اذا طال طويته فاريد روي بوجه مخصوص عزيز حوى كحل
 شق باين وحينه ربايس تاثير حرارت نار به بالحق حوله وواست استعقر نار
 بكري الخرج انخالص تاريت كذا رطوبت داخله وحينه كمناسبات
 ان رطوبت ارجح روي كمنقطع است ذمتا رباين فتم بنات لا بانك عليه
 كند روي رطوبت حاده يهتر لسانه اضر اى وفي وبعد خليله ايد
 رطوبت رطوبت يعنى رطوبت طيب ويسال اجمها ابرادى هن فاذا وغايض
 روي ويا ايد رطوبت بدان عواك وكيفيت رسيديس على اشق تدبير

اشارة الى التدبير الذي
 هو الذي روي
 الف
 ان بعض النطفه

مختص که شاه است بغلظت و ثقت و تقصیر اینند بدان جهت صفت
 و بطور این بویست همین که در بعضی کلماتی شده که این بویست بعد
 شروع کرده میشود در قسم و توبیخ که قسم اول است از عمل اول و بعد از آن قسم ثانیه
 اید از عمل اول که تقصیر است بدین نحو که گذشت از بویست و اصل این
 کلمه هم یکی از لغوی طبعاً و بحسب عادیه بویست مد که در این کلمات
 از طبع او آمده و اسماً هم باید از لغوی است و چون در بعضی کلمات دیگر
 مثل استخراج کل و پس و نه کرده نشود بجز از طوبی و نیاجه غیر از این
 یادین که در است و از این طبع لغوی و از عده دیگر در کلمات شده و این
 نیز از و در از طبع این است که در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 خاک شوی صورتی پس پیدا کرده در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 بی این و در اسماً در جمله و چون گرفت تغییر طریقت لوی که در کلمات دیگر
 بسواد و شنیده شود از این لغوی و این علامت کلمات است و این
 ترکیب است که بقیه تفصیل است و این تمام میگرداند این نیز و نیز از
 سقوط تلفظ است و استخراج این معنی در این اول بعضی احصاء است
 و بعد تکوین است زیرا که چون در این وقت است شدت باشد سبب
 حصول طلاق و مفارقت است و این در معنی است تکوین را بقیه
 حرارت عزیز نیست که مشتاق است و این است که این با در بویست
 نیز شریک است بلکه خلاف باشد از و این با این عزیز جانیه یک بعضی
 اطراف که یک مساوی لحاظ کند و از غلامان نیز این وی است که هرگاه
 که در وقت نادانان طبعاً شویست و در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 سستی شده باشد و شنیده شود را بقیه وی و در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 خدا شویست در کلمات عبارت است از آنرا و این معنی حکم کرده و در اصل این فعل حکم
 که در اوزان

که در اوزان خیز طبع مکمل معقوست بعد از فعل و مثل آن بمناسبت از اینها
 البیض و بیض آن را در بعضی کلمات سستی و سستی کردن تمام تا همین در هم شود
 و بعد از سستی آن ناز و ممتد و باید وصل از باوی و مو صبیح که در کلمات دیگر
 وصل و چون یکی بر آن زیاد و در بعضی کلمات سستی و سستی کردن تا معنی
 کرد در طوبیست بیبویست و ظاهر شود سستی و این علامت استخراج و تحلیل است
 و سستی است که در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 شود که از این که سستی و سستی است و این در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 و این سستی معنی م بود و سستی است و وصل و این نیز و این که باید در کلمات
 بر توفیق مد و در هر چه و این علامت که در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 کوه سستی باشد چه در هر چه و در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 مثلاً در هر چه از فعل سوزی غلظت خفیه تخمیناً و تمثیلاً و بعد از سستی و در
 نظر کند بلای و کرمی و لغوه نماید بر وی تا سستی کرد و در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 پس در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 تا مدتی معین که عیب است یا در این هنگام معنی کرده در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
طریق استخراج معنی در این سستی حد من الارباب المتکلمه ما شئت و بیق و الخ
 و بیق فی فعله لک کلمات معنی در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 الرتبه و الا فلا طریقی استخراج اولاً مقل الخ لم بعد لک یقطر الیهن و هو
 لسطان و الاجل و سبغها طلا و اذا وضع فیه الذهب الخلس الی ما انصح
 اصغر ایستعمل لاهل الصفا فی اعمالهم **طریق استخراج معنی در این سستی** یخذه من الی
 ما شئت و کلمه و عمل یعمل المقطع ثم یقطر علیه الخ ثم یغیر الباقی فی اسفل الف
 سستی غلیظ و هو الیهن ینفع جمیع الیهن شرا فی الیهن الیهن **طریق استخراج معنی در این سستی**
 یخذه من ورق الذهب ما شئت و عمل بالیهن او بالخل المقطع ثم یقطر علیه الخ

و در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 و در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر
 و در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر در کلمات دیگر

حتى ترى الموتير تغلب على الشفيعه من اطراف الادواح المتعلقة الارض
بتبارين الجوهر الحسية واستنزلها ان شئت وادفع روحانية الحروف
النارية بالقوة الروحية في كل يوم من السبعة المذكورة في نظمتها من المتخذ
لها ولحرفها بعد ذلك باليسيرة ايضا وبالتي رفعتها ونظمتها بها
هي احدى ذلك ومن الاولى ان يكون هذا الاقوية **كيفية المدة في الموضع**
والثقل من باسم واجب العقل والبدن على بركة ولا تخف
من خفا ساكدها فانها قوتية جلية فان خرج الحروف النارية بمثلها
من الحروف المائية واحده المتخرج الى ان تقدم التقوية وثبت الجمعية
فان روحانية تلك صفة الاسيريه فاحبسها واحتم عليه ولاطفه
بالصعيقه الحادية ان شئت وبالظايبه اثنى وادع من يوم ما مضى
بليها سردييه فلت عنه وزد في حرف من المائية وهو مثل ثلثه على
وقع بالوقوف وهو بالثيرة الفلسفية واحبسها واحتم عليه ولاطفه
وعشرين يوما متتابعه مما تله البكرة والعشيد بعد ان تسمى الملاحظه
ممثل ببعض فان المصطفى تقيتها هذه المثلية واحصلها كذلك
الحاضر رتبة من المعتبر في المشاد اليها بعد الحجومه والخير والاشبه
بالملكه واستنزلها روحانية بالطقن في اليوم التاسع والعشر
وازددها اليه فانها حادثة بلطفها اللطيف لها فيها التقية والذوق
عنف في المانجيه حتى يوارده فانها منه المقتول القوية والقوا
المجمله المدبره من الاول للمنايه حرف من المائية وهو مثل ربع
سنة واحبسها واحتم عليه ولاطفه سبعة ايام واستنزلها حادثة
في اليوم الثامن واردها اليه فانها تهيى بها وتنعش وللروح على
الجسم الحيوة بعد المارسة من قبل واحصلها كذلك الخ الثالث منها

بعد

بعد الهوائية والنارية واول ما يطلق عليه جميع الجهات ما اجمع فيه من صفات
المكونات السماوية والارضيه ثم يولد للاطفة في حروفها ذلك الى السادسة منها
هنا تارة النارية وحاضرة لاجسه الزهريه ونحوها المدوية **كيفية التحليل والتبقيع**
والاكتليل ثم يخلص باق من النفس باستنزالها من الحروف النارية من
عليها سبعة ايام حتى لا يظهر شي منها في النار حيا ولا يبقى النفس فيها تعبية
ونظمتها بعد ذلك في الحروف الحادية بالاستنزال كذلك وادفع الكل في
سنة الى على ما شرطه في من التبقيع والاشغال القيام بالامور الصغرية
والعوام الشرطية فان شئت في اليومين الاولين بالصعيقه الحادية واوله
في الاربعة التي بعدها باليسيرة الصاديه وصاحبه في اليوم السابع بالوقت
القول واحلان شئت ما يقع في حرفة على الاستنزال واستنزل روحانية الموضع
واراد الحروف الاكليلية لقوى الادواح المستضعفة ونحو ذلك النفس المستحبة
الحفية **كيفية التركيب والتشوير والتبقيع** ثم يحبسها واجب العقل والبدن
التركيب على كنهه فان خرج الحروف النارية بقية دهان الترابية واحتم الموضع
كما تقدم الى ان تقدم الاثني عشر ويقع الاحكام في سنة من الحروف الحوائية
وهي الحامل للنفس واحبسها واحتم عليه ولاطفه تسعين يوما متتابعه فان
ولدية فان روحانية تدرك لك صفات المدبره في الثلث الاول وعقلية
الموسم في الباقي واحصها ما تدعى من المداديه وتقطن من الموسم وفي
هذه الدورية تقوى روحانية الحروف النارية ويغلب واحدتها الثامن روحانية
حرف في المادة ويقظها من الدير الحكيم القلبية ويقظها لاجد من الالف الصافية
روحانية حرف في غيرها ويتصاعف القلبية فيما يحبسها بالصعيقه الحادية
الوهم والهميم والوصف والاشغال العقل والاشغال الحاصلة **كيفية**
الاصح والوزن والشم والقياس فان احضرت من الحروف التي في هذه الدورية

هذا القليل من
الاصغر من
الاصغر من
الاصغر من
الاصغر من

ذلك الماء بالسخي يتم شوه في قارورة ليلية يخرج عرقا ثانياً **باب عقد زهر كبير**
القلع حذوا يصل الفضا والمستخرج وحلب المطلق وصبت لك الماء عليه برى
العين واجعله قيننه ومركب كل يوم حسن كرت في نزع في سبعة ايام فاذا
انزل في من الماء دها ومن الزبق عشرة دراهم وصبت الزبق على الماء في اسق
صعب فارسي اسوثق من شد واسما بان نظير الانبوع يعجزون رقيق الشعر
وجففها وبعها في نار زبل ليلية او يوم يخرج كالفصل الوضوء دها على عشرة
دراهم وصاص قيصه **باب عقد ايضا وهو كبير وخمسة** حذوا من الرصاص
بالسوقه واذها ونجها عاتار واطرح على كل بلتين من عشرة دراهم زبق و
ادعها على الصلاية واسحق الجميع على الماء وادعها هذا ايضا اذا استخرج عشرة
دراهم زبقا واصفده وزه ايضا عشرة دراهم واسحق حتى يصير زنت ثلثين دراهم
زبق حتى وعزله ناصبه وادم بالتراب هذه حذوا التي تجهد بالانبيق ثم حذوا
من هذا ستة دراهم التي عليها درهم زنج اصفه واصفده حتى يتم زه على هذا العيا
تلق في كل ستة دراهم زبق درهم زنج حتى يكون ستة دراهم زبقا وعشرة
دراهم زنج تم صيره في قدر مطبوخ في قدر مطبوخ وشد راس الفنج والقدر
ضعه في تنور في نار زبل تجده من العذر قد انعقد كالفصل وهذه لمن الحار
باب عقد الزبق يرفع السعال في هذا الباب هو باب كبير حذوا من طين حر كالحق
في وسطه بالعرض حاجر وثقب الحاجر من اسفل حتى ينفذ وجففه وليكن
ثقباً صغيراً ثم حذوا رصاصاً قليماً نقيماً واذبه جيداً وصبه في اخلط حتى
ودعه حتى يجف بعض الحرق وحتى لا يفتق منه رجعة فيكون سخناً ثم صب الزبق
في المحق الاخر وسيله الى الثقب حتى يصل الى الرصاص منه شيء يتعلق به
بعضه فانه ينعقد بالحمم الرصاص وان خفت له برد الرصاص وضع عليه
تسخنه وان شئت فقل عليه اي على الرصاص الزبق مكيه غسل بطهره او سداً

هذا القليل من
الاصغر من
الاصغر من
الاصغر من

الفصل في
الاصغر من
الاصغر من
الاصغر من

لكي لا يبرد الرصاص سريعاً فان دليت الزئبق فلا ينفد وصلب فنج العرق المطبوخ
وان لم ينفذ كما تريد فادهب الرصاص ثانية واعده الى الموضع وافعل كما فعلت
اول مرة فاذا وصلبت من الناس من يصير هذين الحوضين على احدهما جديده ايضا
او على قديمه تحفر فيهما اثنتان شبيه الحوضين دائريين واحدهما على الاخرى
وان شئت ففقر وجعلها حوض ثم تصير الرصاص اذا ذابت في القدر وتصبت الزئبق
في الحوض ولكن يماس الزئبق الرصاص فلم يصغر في الحائط الذي بينهما ليصل
من الزئبق الى الرصاص في ليكن الزئبق اقل من الرصاص فاذا سرح لعقدتها
كثر الرصاص وقيل زئبق كان ليجرد واجرى ما يجد ان ينفذ الرصاص من سواد
وربما ينفذ الزئبق ايضا حتى يخرج سواده ثم يعقد على ما وصفت لك
فاذا نفى وبقين وينفع فيما فعلته انك **فصل في علاج الرصاص** ونعم لعل العلم
ان رصاص تلك بعقدته الزئبق اجود من القلعة يستعمل رصاص الموك ويطبخ
بل الزئبق على ما وصفت لك انك **فصل** ثم حذ هذا الزئبق الذي عقدته وخذ
حمنة اجزاء لها حرا وثلاثة اجزاء من قشيشا ايضا اسمي الطبع واجعل الملح والمار
في بولقة سافاس المدقا وسافاس الزئبق تكثره صفارا وليكن اعلال
والمركب شيئا ثم انقع الكلي حتى اذاحي بضع البولقة فيه ودعه حتى يبرد
فان شئت وانقع عليه قليلا قليلا فاذا وصلب حتى يندبر ويجري تحت المطقة
فاذ جعلت الزئبق والدق في البولقة فشد مشوه حتى يمتنع الزئبق
ان ينفجر او يسخن وكلما طال عكته في المركب شيئا والمالح كان اصله فاذا
امتدحت المطقة فزاحمت به القصة فتكسر فالحل بان يهل على كل مائة
ودهم منه سبعة وداهم اسر في الماء الحار حتى يصفى لينة انك **فصل وهذا**
العلاج يقاين يتعقد طابله قد وصف في يوم واجعله في دعة طابيق و
او ثوب الوصل واوقد تحتها فان الزئبق يصعد مع الزيت فاذا صعد فاشف

هذا هو علاج الرصاص
والذي هو في كتاب
الطب في علاج الرصاص
والذي هو في كتاب
الطب في علاج الرصاص
والذي هو في كتاب
الطب في علاج الرصاص

الزئبق

الزئبق

الزئبق عن الزئبق يخرج من الرطل ثلثة زئبق انك **فصل** في اناس ضرب
عليهم بجاوية كفاية ومقنع يعتم كتابا بما فيها من ذلك على اناقة كرامين فذبحوه
في كتب في مواضع شتى لربذا كرامها هيما شديدا فلذا كراميا من حلا طرفا
ليكل القول انك وحسبنا انه ونعم الوكيل **باب علاج الزئبق** **فصل في علاج** **وهذه** **علا**
بالزجاج والمخس حتى يصير كما المذكور الحواشي ثم يتم ثلثة بحالة الرصاص القلعة في
ادفنها الزئبق الرطبات بعين يوم ابدلكه الزئبق كل سبعة ايام او كل عشرة ايام
شده الطوية ويكون في اناة مقبر لئلا ينجف الطوية من الزئبق ثم افتح القادر
وهي قارورة مصونة الراس فخذ ما يقع في القارورة وهو الصخر اسفله فصل
قليل الى السواد ما هو يفعل ذلك حتى تستوفي قد الزئبق فاذا جمعت فاجعله
قارورة واخره ثم ادخني القارورة في الزئبق اربعة عشر يوما فاجري ويصير كالي
الفرخ ثم قطره بالطوية فكلما من شئت رددته الى القارورة وهو صمد انك شربت
او ربع ثم افتح القارورة بعد ذلك اربع ايام في انك تحت القارورة فوق
الجسد وهما فضة برفق وهو الزئبق ثم حذ هذا الدهن فزده الى الشغل القل
الذي وجده في اسفل القارورة ثم رده الى القارورة وجصه راسها ورتها
الى الزئبق مثل يد بريك الا وحى يخل في الزئبق ويصير جميع ما ان شاء **فصل**
في الكبريت **فصل** ثم حذ الماء الذي حلتته فاجمع مع الماء الاول الذي
قطرت من الزئبق ثم شترها في دعة وكب عليها ابيدقا اعني اوقد عليها
حتى ينفذ في اسفل القارورة تجر احر بلوغ الرقود حتى ينهق هذه الصفة
ثلثة وعشرين يوما ثم اوق من حذ على عشرة وداهم فصفه يخرج شمسا لا يهتو
على النار في لطافة المعده انك **باب جعل له ايضا** **فصل** **عده** **بالزجاج**
والزجاج حتى يصير كالمطبوخ في من هذا المتعد جدا ومن العجيب ان ينفذ

هذا هو علاج الرصاص
والذي هو في كتاب
الطب في علاج الرصاص
والذي هو في كتاب
الطب في علاج الرصاص

واحد من العبيط مثل القلعي واسكن في المغفرة فاذا اذروا صب العبيط من فوق
 بعد ان تتخذ على النار ريق على ليم تتخذ من المغفرة واسحق مع المصعد
 يصير كشيء واحد ثم صير في قرح وركب عليه اخر وضع في رواد حار فا
 القرح لا على بظلمة حينئذ من النار ثم اخرجها واسحق على الصلابة ثم اعد
 القرح تفعل ذلك كما اخبر في القرح الا على دونه في السحق فلا تزال كذلك
 حتى يصير بقر في اسفل القرح لا سفلا كالطير زد فضعه في قارورة
 عليه الملح المصعد ثم وشد راسه وضعه في الشمس اياما او اذنها في الزبل
 وعلامة الخلاء انك تأخذ من ذلك قرحا على يدك فيسب في غلى في هذا
 علامة الخلاء ثم يمين الماشية وهذا الزميق واستعمل الحار حثك فان
 من هذا الزميق الحلو شيئا ضربه على الخناس فيقيد على الكان مثل الفضة
باب عمل الحار ايضا اخذ الزميق المصعد فاعجنه بما الذي يشاء من الحلو و
 في قنينته وشد راسها عثا قرحا وشدها وادفنها في الزبل الرطب حثه
 واربعين يوما تبدل ذلك كل ثلثة ايام فانه يحل ويصير ماء اشا الله
باب عمل الحار ايضا اخذ الزميق المصعد فاجعله في ابيق له مشفر
 وحذف الملح الحلو واجعله قرحه واستوفى من الوصل ثم قطع بالزميق
 فان الزميق يقطع في القاطبة ماء عبيط انتم **باب عمل الحار ايضا** اخذ
 المصعد واجعله في اناقير وصر عليه فاحماض الارجح صافيا مرقا و
 ارفه في الزبل الرطب احد عشر يوما فانها تحل ودها على هذا ما سفلا
 هو في ريق الحلو انتم **باب عمل الحار ايضا** اخذ رطلان الرصاص في قرح ليلية
 في نار شديدة فان كان العذ في المصفاح فواحدة قد تقطت واكثر
 فاحرله والي تقطت فاحرله من النار واكثر فقلت اول مرة سوا شوق بالرجح
 ودرقش

هذا هو الذي
 في القليل من
 في القليل من
 في القليل من

والمرقشاش حتى تقطت كله ثم اجمعه في صلاية واسحقه فيل مصعد تنديه
 به وكما شرب في وقت قد رماعتين ثم حذ قرح في طوية فاكثرها بين
 عنقها واكثر حول العنق اسفل منه باصبع ثقب احدى ثقب واخذ في قرح
 عودا كالفصيص حتى تقشرك العيدان ثم افرش على هذه العيدان حرقه صنفه
 صرعه او حرقه فحفل ثم افرش الفضة فوق الخمل او الحرقه وقد صيبت
 في القلة خلا بقدر ما يكون تحت العيدان باصبعين ثم غط على القلة
 ولينها لوطيين الثقب من خارج وادفنها في الزبل الرطب للكوي من تحتها
 وفيها اربعين يوما او اخرجها كاسا كالقوة فهذا افضل ما كتبت
 به الفضة فاحرل ذلك الكاس في الفضة المكتسة وحذبه في اليد
 الشاربان رطل واوقية من القلقنت الاصفر وصير في قنينته و
 عليه اربعة اشكاله خلا مصعدا وادفنه في الزبل سبعة ايام يخرج ما هو
 كالنار فاصعد في القرحه والا بيق يصعد بعضه صب من على الكسر
 واركة ليلية حلة فاجارها اسفل القارورة من غير ان يدبم صفة الحلة
 من فوق ولا اسفل الفضة انتم وكذلك فافعل بالزهره والمصري
 واصل وقد تينا من تدبير الفضة بما فيه كفاية انتم فلندكون
 تدبير الحارة للعدية غير الصير مثل الاملاح والطاق والكباريت
 وغير ذلك فحى فبستدخ في موضعنا هذا ابا الطلق على وجوه كثيرة
انتم الباب في تدبير اللؤلؤ وما فيه من الاعمال والاحمال في الطلق
 من الحارة وكل شئ يري فيه وقتة صفار واجعله في كيس كرد والي
 طويل واجعله مع فتات الحصى الصفار وسد ناسه واجعله في جأ
 فيها ماء حار او بارد واكثر هذا كاسد اواصير عليه حتى يرقصت فليز

قال الشيخ
 هذا الباب
 تدبير الحارة

تعبين جزء زيتي حتى يصب عليه من البول اللين واوله عليه وقوط
 التي حتى ينشف البول واغسله بالماء البارد واجعله في بوظقة وانفخ
 عليه نفخا لينا ثم شد القمح حتى يجرد ويدور فزده تجدة فزده طيبة
 وهو محول انشاء الله **فصل** فهذا تكليس الطلق فلنذكر من تدبير
 اذ ابريته طرفا انشاء الله **باب ذابة الطلق** خذ من النكار وخرق
 من الاسرب وجز من المراد اسبح المبيض اسحق الجميع واتمه درهم ونصف
 على اوقية طلق في بوظقة وانفخ عليها نفخا شديدا فانه يزوب ويخرج
 فضته في الاطباء **اذ ابريته اخرى** خذ الطلق المحلول وصبه عليه غمر ماء وضعه
 في الشمس عشرة ايام وحقيقته واسحقه بالبول على صلاية والوعليين
 في بوظقة وانفخ عليه فانه يزوب نصبت منه ابي قال ب شئت يكون
 حسنا انشاء الله **باب ذابة اخرى لنا يخرج** خذ اوقية من الطلق المحلول
 والوعليين في بوظقة وزن نصف درهم زبر الشقايق النعناع وانفخ عليه
 حتى يزوب يترق ويخرج ثم صب عليه من ماء انشاء الله **ابواب**
حلب الطلق شققه طاقا طاقا ودقه مع فاج او بل جريش واغسله
 حتى يعذب واجعله في كبر ايسين وجزه مع حقا صغار واعركه في
 اجانة فيها ماء حتى يخرج كلد ويصير في الاجانة مثل الدقيق صف الماء
 وحقيقته واستعمله انشاء الله تعالى **باب جز منه** دقة واربطه في
 خرقة صفيقة واجعله في بول الصبيان في طست في الشمس حتى يبيض
 واعركه عركا جيدا فانه يخرج فضته واجعله في خرقة اخرى واعده الى العمل
 الاول اعمل به ذلك ثلاث مرات وحقيقته تجري دقيقا انشاء الله **باب**
حلب جز اذا انت حلبت الحليب الاول ولم يخرج جيد انصيره في حوض الايج
 سبعة ايام فانه يصير هيباء وان اردت ان يقره في ماء الماقل فاضل فانه
 يصير

المحلوب

قال المراكشي الكرابيسي
 خرق القطن وانكسرت
 المقصورة الغلظت
 ذلك ان شاء الله
 وصبر عليه

يصير هيباء انشاء الله **ابواب اصباغ الطلق صبغ** خذ ثلثا خراج عرقنا
 ذهبانية وشمله زبر نخ اصفر شرج مصعد ومثله شبا قاعيا يا نيا
 وخمسة اجزاء نونشا درم يدق كل واحد على حدة ويؤخذ وزن الجميع ثلثنا
 فربما يلقي فيه ويهين بمثله عمل الخجل ويقطر في القرعة في نار بل يخرج
 كما لذهب انشاء الله ثم يؤخذ من الاودرة خرقة ومن الطلق المعدني سبعة
 اجزاء ويلقى الجميع على حجر ويصير عليه من ماء العمل المصعد منه بقليل ونقطة
 الفخضر يلبد ويطنج حتى ينشد الماء وذلك في ثلث ساعات ويخرج حدة
 على لون النحاس فضعه في بوظقة واسحقه القمح وانفخ عليه حتى يخرج كما لذهب
 انشاء الله **باب عمل الطلق زيبقا وهذا الباب الكمال في** خذ الفلج الحار
 كل الفار والقرني وسط سلا يد حفرة مدورة وخذ مسحفة من هيد
 مدورة الراسون المربوق مسنولة طولها نصفه واجعل الطلق في الحفرة
 واجعل الى جنبك لوح خشب قد لك الحديد عليه حتى تحي ثم نظره على
 الطلق ثم ينظر عميق مذاق اسحقه بالحديد وهي سخنة وكلما روت حكما
 على الحشنة كذلك نصف يوم فانه يحل في حقيقته **باب عمل الطلق**
وكليسة اسحقه محلوبا بالحلييت وانفخ عليه في بوظقة شديدا واطا
 الحديد في نر ينكسر كالاسفيداج انشاء **باب تكليس جزا كسير قلعى زيبقا**
 ذك تمام التوردة مكان البورق انقع في قاع ب ثلثة ايام وانقع في
 ماء النظرون ثلثة ايام وانقع في ماء القلي حسة ايام وحقيقته واجعله
 في اتون الزجاجيين يومان وليستين يحل كلسا كالزور في مسحفة تا القلي
 ونا الدور ويبيتها وانفخ عليه نفخا قوي في بوظقة في زرين وب كالمجان
 فالصا كذلك فافعه واطا ان هذا قيم الزبيق والرصاص والاسرب
فصل ويحتاج ان تذكر ايضا من حلة مفر من الكمل فيه القول انشاء

هذا
 هو
 الكمال
 في
 عمل
 الطلق

لا وفيه من وزن ثلثة دراهم شبا عايقا وثلثة دراهم على هنديا وثلثة
 دراهم نظرا وثلثة اصقعة الزيتون حتى يصير الحبل واحدا وخذ من الطلق المحل
 رطلان احببت ان يسرح حمله فضف رطل واصطخه خلط مع الاروتير في
 قلع زجاج وعطرداخر ويشد الوصل وادقته ربعين يوما في الزبل تبدا
 كل ثلث تجرد الطلق والخل اسفل والمنافق فضبه وهو اصفر جدا الطلق
 كالفضة اسفل **باب جعل الطلق اميا** اصقح صفائح والطلعة اربعة الجدهد
 واجعله في قارورة واستوق من راسها وادفنها في الرما المحل ثلثين
 يوما يغلى **باب جعل الطلق ابيض** يلق على كل ستين منه محلوا واحد من
 الحليت الالبيض ومثلثه في شادرو بسجى الحبل ويجعل في امعاشا ولكن
 المعالغليظ الذي يسمى السندى ويشد راسه لان طرفه الاخر سدود
 يجعل في حفرة في الارض قد يدها بالمال ويجرح راس المعالوشة بعينها
 على راس البير او قريبان راسها تحرق الحفرة خندق ويصير فيه قلوب
 عليه اجانته وبقية حولها وكلما انقصر الماس الحرق ردت فيه وتعاهد
 بالكشف عليه بعد ثلث فان يغلى ويقطع من المعالكة راسا فيا ويبقى الاثر
 اسفلا العام صفة **باب جعل الطلق يطلع** الطلق صفائح ثم خذ برينة خلع
 لها من الشقة الى الشقة مقبض كالقبض من زجاج او عيزر وتشتب
 على ثم البرينة سبكه من زجاج او قطعة من نخل شعير ثم خذ خلا عرنا
 حاذقا عتيقا فاجعله في حابية او حيرة الاضغها ثم اجعل على شقة الحاية
 عودا يدخل في المقبض الذي على راس البرينة فتصير البرينة متعلقة في
 الحابية ثم خذ الطلق الذي قلعتة فضف على الشبكة التي على ثم البرينة
 ثم احكم ثم الحابية وثيقا واجعل حول الحاية ذرق الحمام واخذ البقرانة
 رسع

قال ال...
 اكل...
 صفة...

اسرع حله ثم افحه بعد سبعة ايام فانك تجده قد غل وقطر البرينة
 فاستعمله ثم **فصل في حتره** فان اردت ان تصير هذا الحول احمر الدم الغلة
 في قارورة وادفنها في الزبل سبعة ايام يحول الحرك الدم ثم **فصل** قد يتناهن
 تدبير الطلق باينة كفاية وغنى قد يتوما وصفناه من ذلك واعلم انه العز
 في ذلك والطريق اليد انما هو تعلم بالحق ويدخل الجسم ثم تسحق سحقا يترشق
 فان تجلدها هنا سرفا طرقت الالة ما كان محرقا وادخله على شئ اردت
 وان لم تدفن وهو السخنة فان تغل فان احببت ان تعطر فقطه وادارة
 فان دفته في نارية الحرارة فانه الما الذي هو واقع على الجسم المحل ينشف ويبقى
 ما الجسم بحاله مغلها هنا سرفا قد غل من الحما فانهم وهو سرفا الطلق كما
 ذكره وعرضنا معهم فانهم وعده حفظا لا داسة فنع المسم من اسرارهم **فصل**
 وليرفع كما بناه هذا الذكر الابواب فقط وانما وضعنا هذا للتعليم
 وانما ذكرناها في كتابنا لاننا عمل اربابا مثلها فتمهم فليس علينا حجة بعد
 صياحنا بلك هذا الصياح كل من يدبر ما قلنا **فصل** واذ قد يتناهن
 تدبير الطلق بطرق فكل من يدبر الموقش ما فيه كفاية **فصل**
تقوية الالبرينة اخذها خبايته في صمها والقها في شرب عتيق
 ثلث مرات ثم كفاي هلتا لشر في الشرب ثلثة ايام ويكون الشرب في اناه
 يحتمل النار وضعها على النار حتى ينشف الشرب ويحرق واصحها انما
 على صلاية مسأوا في على المنا منها اربع دراهم ودهن البيض وثمانية دراهم
 من شادرو واصحها انما واجعلها في قربة حديد او نحاس بايقوق وقلمية خلع
 واحكم الوصل بحسين واوديناد الحطب نادا جيدة فان تدقها بالشف
 ما اصفر صافيا او غرله وخذ بقا اخرى وشد الوتود فان تدقها بالحق فكل

ما وقع عليه بهذا الصغار ما في **باب حل المرشيشا** فان اردت حلها
 فاذا سحقته بالادوية فاجعلها في قارورة مصهوجية واقبلها ثمانية ايام
 ما الشعر المقطر وادقها في الزبل اربعين يوما تبدل لكل ثلث وصبر عليه اغبر
 الزبل ما اشنان مطبوخ في صابون ثم خذ ما طفا من الماء فانها لا
 والشعر يبيد في الاسفل ما اعرج الشجر عن حرق لكل ما صابره وهو **المرشيشا**
باب حلها ايضا اعني الذهبانية نوق الصفر من الحجارة والقدان وجعلها
 في برنية تحضره وصبت عليه من قيا فلسطينيا او غيرها وادقها حتى ينشف
 الزيت كله واجعلها على صلاية واجعل على المنانها ثمانية ايام وهو
 البقر المحلول واصحها به نعالا القها في قربة ورتبها ما شئت ما ثانيا
 وركب الاثنيق وشدة الوصل وركب القابلة وادق القربة في الزبل
 الرطب الى الوصل اربعين يوما وايدك الزبل كل ثلثة ايام فانه يقطر ما احمر
 واعلم هذا ما المرشيشا وقد بقي بعد فيها ما لا يخرج في الخلل الا ان
 تكون القربة نحاسا او حديدية فانه يتركها محرقا اسود وهو محرق كل ما
 اصابه **باب حل الذهبانية ايضا** اصحابها والمهنا في خلق حرقها
 لدية بعد ان ترضها واخرجها من العذب اقلها على مقل حديد حتى ينشف
 وانعها على صلاية والقها على المنانها خمس ايام ودها ثوبا وحسين
 في شادوا وامحى الجميع والق في برنية زجاج وصبت عليه لبنا حاصلا
 وضعه في الشمس سبعة ايام واخرج من اللبن واجعله في برنية اخرى زجاج
 واجعل على المنان المرشيشا اربع اواق في الشعر وشدة راسها وادقها
 في الزبل اربعين يوما تبدل لكل ثلث فانه ينحل ما اصفر الى السواد
 حرقا ثم **باب حل الذهبانية ايضا** اصحابها الذهبانية قطعة قطعه

في برنية حجارة

المرشيشا
الزبل
المرشيشا

في فضل

في حلها من لينة واخرجها من عذيقها ذروها فاعدها في قربة تدان حتى يخرج الخلل
 وتصير كالطين فاقطعها في قارورة واقبلها على المنانها اسبعا من ايام حتى ينشف
 لها ما وادقها في موضع ندى تحت حبلها اربعين يوما ثم ادها ما **باب حل المرشيشا**
البيضا اصحابها فخذت الا ودها لينة في الخلق حتى كالتفاح فضعها في كربة حجارة على نار
 ثم حتى ينشف ويجف وسمها على الصلاية قارورة الترحرغ انما بالحق الى الليل والى على
 منانها اربع منا قبل تدارد قوتها واجعلها في قربة وشدة راسها بالجيبين وادقها
 في الزبل اربعين يوما تبدل لكل من بعد ما وادقها **باب اصغار الذهبانية** حقا حقا
 حد ويدا وطبها بطين الكحل علف اصبع السباحة واعل على جنبها ترسا واصحابها
 مستوق قد نعلمها بالترس النانو اخذها من صبح حجابها من اسفل فتمسك بالترس
 وتكس على المستوق واعل على جانبها المستوق قد نعلمها من الخدات واعل اللقد
 من زجاج حقا اعليه وعولها وقد نضات من اذها ثمانية حيدة كما هي على اخرجت من
 المعدن لا تكسها ولا تحددت فيها حادثا وتوقد تحت القارورة اذ لحت الاون
 بقشر الخبط او اقل قليلا قليلا حتى تصفواتا ويذهب الدخان ويتغير الكون
 ثم اخرج الرقاد وادقها بالخبط الخزل وقود الينا حتى اذا مايت جوف القارورة
 كالسبيكة الحديدا البيضاء بالنار وكلها من شدة الحرق وضع المرشيشا حجابا في
 القارورة بالماسك او بخرقة حديد قد اعدتها ولا تقطع الوتود ثم كتب الاثنيق
 على القربة وشدة الوصل بصداية قدر وتبها قبل ذلك ببيان البيض المخلوط
 بادره بالقابله للاحليل فان يلبث ان يقطر فان اقطع قبل ان يخرج جميعه فارتق
 بالنار ثم شدة ها فانه سبيل حتى يقطر كله ان شاء الله عز وجل واول يخرج
 الى البياض والثاني احمر والثالث اسود وهو تجيد **باب اصغار المرشيشا البيضا**
 اسحقها واقسمها تسعين في جابين زجاج وصبت عليها خلاخا ذاقه وعاءه

المسحوق

باصبع ودعه بين يديك فاذا جفت او سكن نصف الخلل عنهما فاجعله في قينة
ثم انزلها في الحمام منتقن بحيث تخذ احد طرفيها فاصحبه حتى يصير صلباً ثم صب عليه
غلا جدياً فانه يعطي ثم يمد اسكن فاذا اسكر فخذ الخلل منه بالتفقيه واجعله
مع الخلل الاقل وضعه في الشمس وخذ ما في الحمام الاخر فاصحبه هباء ثم مرة الى
الحمام وصب عليه خلاصاً تا ايضا فانه يعطي فاذا اسكن نصف الخلل عنه واجمه
مع الاول ولا تزال تفعل بها كذلك حتى تخل الرقشيسا كلها مع الخلل ثم صاعده
في قرة ماء وابتسوق في قدر فيها ماء واغصقها فان الخلل يصعد فاذا اصعد ثم يسي
شيئاً وعلامته ان الابدق يخرج فاجعل قابله اخرى وشدة النار عليه فانه يصعد
ماء احمر ثم يصعد اسود وخذ كل واحد من المياح في قابله على الافراد واجمه
لمحاك انشاء الله **باب علاج الذهبان والفضة** اخذ الذهبانية الجيدة وفتها كما
ويشدها في حرفة بسهولة يوما وليلة واجعلها في فخارة مملئة واتخذ لها ابنتين
ميطتين مهندين واسعين وكتب احدهما على الفم الفخارة واوقد تحتها يوما وثلاثة
وسطاً بالخط الجزل فانه يقطر ماء ابيض لاحاجة بك اليه ويصعد كبريتها
فيصير في اعلاء الابنتين فانزع هذا الابنتين بعد يوم وليلة وضع الابنتين الشاة
وشدة وتودك ثلاثة ايام وليالها يقطر ماء احمر ولا فاغزله ثم يقطر الماء الا
فخذوه لوجبت انشاء الله **باب اصعاق الذهبانية الصغرى والفضة والفضة**
اصحق ايضا امدت مع مثلها ملح مع خل سبع مرات احرق الخلل منه كلها اسود
وتجدد الخلل والملح جففها واشوها في كوز مطين كله سار قوية يوما وليلة
وبردها والت على كل رجل منها اوقية شرب واقية كل الالبيض واقية
ممرق واسحق الجميع معها بالخل المتعد ثلاثة ايام وحققها وشفقها في كوز ثانية
كالاول واصحها ولا تدخل عليها شواها الثالثة ولا تدخل عليها شواها

قال ابن سينا
في كتابه
في الطب

وجففها

وحققها واصحها بخل مسعد يومك اجمع فان امدت اسعادها فضعها في قرة ماء
واوقد تحتها فانها يقطر كما وصفنا او لا ماء وان امدت حلها بلا فاغزله في الزيل
ايهين يوماً وليكن في قارورة مصهجة ابدلها ولها كل خمسة ايام واخرجها برفق شديد
ما راضيا لاحاجة بك اليه فايق امر تحتها فخذها واغز اسود راسب اسفل فخذها وهذا
الماء يسك الا اروح والاحساء انشاء الله **باب علاج الرقشيسا** انما تقمها من الحمام ويبرك
وقتها والقها في اناء وصب عليها بول العبيان وضعها في الشمس سبعة ايام واخرجها
واتلها في مقلي حديد بقبضة قبضة ورتش عليها ماء القلي المتع وكلما نشف الماء فرتش
عليه ماء ايضا حتى توقد عشر قبسات والقها في قرة مملئة واوثق وصل الابنتين
القابلة واستوقف منها واوقد وتوقد مستويا معتدلا فانه يقطر ماء ازعر غليظا فافه
لمحاك انشاء الله **باب علاج الرقشيسا** اعلم ان تدبير الرقشيسا على ثلاثة اوجه احد
درج واصف علاج وكل واحد من هذه له قوة الارواح والاحياء فانما تصعد بها
حتى تبين فيوان تاخذها وتصعد وتضعها في الخلل خمر وتضعها في الشمس خمسة
عشر يوما واخرجها وحققها وضعها في قدر الاتال واوقد عليها نار لينة يومين في
الاعلى على الاسفل واوقد يومين آخرين فانك تجدها كما تريد للصعد انشاء الله وان
تخليها فاصحها بمثلها زنجفا اسفر مثل الخلل وشوها في كوز مطين يومين لياليتين سار
شديدا واخرج الكوز واحصها بماء عذب سارين وصف ذلك معنا واغز لها ناحية
القلع ثم الق عليه مثله فوشا درودعه فيه ثم سق الرقشيسا من هذا الماء بالتسويك
وشوها انزل ذلك حتى يصير كلها ابيضاً والبق منها واحد على خمسة عشر يوماً صاعق
على ما تريد انشاء الله وان امدت اسحقها جدها فاصحها وانفقها في ايام عشرة ايام
في الشمس الحارة واخرجها والق عليها مثل جسها صا ومثله مرثك واجعلها في الرصا
وانفق عليها حتى تلذوب وبرد واغز بها ثانية وطاعها مطرون وبورق قد يجنب بالرش

واطل بها داخل اجازة طليا نخينا وركب فخادته على مستوقد ولكن مطبقة ومثيرة الكحل
 مطبوخة الغنيسيا او قيت من كبريت اصفر وصور لاجازة على الاقال وشدة الرطل واشعل النار
 تحت القدر بنزل الغنم وتتركه نصف يوم حتى يبعث الكبريت الى الغنيسيا وانفع الاقال خذ
 الغنيسيا واسلمه بام الغنم وتعيد العمل عليه ثمانية وتغسله بخرق كاشف انشاء الله
باب في شفا او وجها بوزن الفارادة حديدية السحق واجعلها في بوطقة وانقع عليها حتى
 يذوب وباردها بخل الحديد فوق البوطقة والغنيسيا اسفل اوه بالحد يدتها ايضا اكل
 بها ما تريد انشاء الله **باب في شفا الكبريت القليل** خذ طليا او بوزن الفارادة وباردها
 متكل واحد وزن درهم مدق الجميع وخذ خذ في الحمام مائة درهم ينقع في الماء يوما ليلة
 ويجعل حبيبا ويصفى الماء عن الاطرح ويترك يعقد ويصير شيئا واحدا ثم خذ من الغنيسيا
 المية منها عشرة دراهم ومن هذه السبعة وزن درهمين السحق الجميع واسمه له يخرج كالقنفة
 الرينة درهمين على عشرة دراهم من ذهب يجمع اعراضه ويصفى على النار انشاء الله **فصل**
 وقدره في ذلك في هذه الجواهر من التديرات بعضها يشبه بعضها فلتذكر من تديرات الشاذنة
 طرية ليم القول بانشاء الله **باب في شفا** خذ الشاذنة الاكثر الكثرة الصبيح الذي هو
 السواد ويصيرها مثل العديس ووعها في اناء وصب عليها بول الصبيان ووعها في الشمس ايام
 ثم القها في قلى او قد تحتملها ووعها في اناء كثيرة واجعله في قربة حديدية وانقع
 او قوارير مطبقة بطين الحكمة او قد يطبخ بزل شديد فاقرن بزل ماء احمر صافي كالشاذ
 انشاء الله **باب في شفا ايضا** انما نبت بعد رقتها وادونها في اناء مضموم الارس في اناء
 اربعة عشر يوما وخرجها سوداء كالعاد واطلها على مقلي حديد ويوش عليها بول الصبيان
 ولا تدع النار تستعمل فيها ترش البول مرارا وحققه في القلي وان عليه في قارورة لكل من
 اربع مثاقيل لرشا در شدة راسها بنورة وجبين وادونها في الزبل الرطب ثلثين يوما
 متبدل له في كل خمس تحده ماء صوره اكر اصعد في قربة قطرها احمر صافي كالجمهر

قال الرازي في شفا
 انما نبت في شفا
 من انما نبت

باب في شفا ايضا خذ من شفا جزءا ومن التوشا درهم ثلثة اجزاء والقها في ماء ون
 بماء الكسفرة الحظيرة اعني الرطب يوما بالسخن واجعله في اناء زجاج واستوق من راسه
 وادفنه في الزبل الرطب اربعة عشر يوما واجعله في قربة مطبقة بطين الحكمة واطعمها
 كذلك وادونها بالخلب يوما ثم خذ من القدماء قطر في القالب وهو ماء احمر واسحق ما في
 القربة مع ثلث وزنه وشا در على صلاية وسقه ماء الكسفرة الرطبة واجعله في قنينة
 وشدة راسها وادونها في الزبل الرطب اربعة عشر يوما وقطره في القربة كالقربة الاولى
 وخذ الماء وخذ الثقل مع ثلث وزنه وشا در و ديرة بماء الكسفرة وادفنه وقطره
 وجمع المياة كلها في قربة واحدة واصعد بها بطوية في نار لطيفة فان ماء التوشا در
 يسعد وحده ويقي ماء الشاذنة اسفل احمر صافي انشاء الله **باب في شفا ايضا**
 اسحقها بما رزقت مطبوخ مرق حتى تتخلل كالطين تمها كالحصى وحققها ووجها
 بنار قوية واسحقها خلا مصعدا في الشمس يوما ودره في الخل بالتعليق في القنديل في
 القل ووصفنا فيما مضى فاذا يغسل وهذه المياة تحتمل وبعثم الادواح والاجساد **باب في شفا**
الشاذنة علم انك ان اردت تبويض الشاذنة فالطريق في ذلك كالطريق الى تبويض
 الاشد وكذلك حل الاشد كحل هذه **فصل** واذا قد اتينا من تديرات الشاذنة بما فيه
 كفاية فلنذكر من تديرات التوتيا ما فيه منقح انشاء الله **خذ التوتيا** رطبة
 في اناء وصب عليه بول الصبيان ووعه عشرين يوما واصعد ثلثة ايام مع مثله انشاء
 نار هبى حقا فضا شديدا وادفنه في قارورة موقوفة الرأس في الزبل الرطب وبعثم
 متبدل به الزبل كل خمسة تجده مخرجا كالطين صاعد في قربة مطبقة بطين فان التوتيا
 يصعد مخرجا وخذ ماء صافيا ويحصل الاشارة اسفل انشاء الله **باب في شفا حقه**
 بار الحزول الرطب وحققه في الظل وسقه بماء الحزول بالسحق ففعل ذلك عشر مرات وسحق
 معه لكل ما اوقية شت وادفنه في اناء نجاج في الزبل الرطب ثلثين يوما متبدل له ثلثة

باب في شفا ايضا
 خذ من شفا جزءا

قال الرازي في شفا
 انما نبت في شفا

باب في شفا ايضا
 خذ من شفا جزءا

قال ابن سينا في كتابه
الطب في معرفة احوال
الاعضاء في كتابه
الطب في معرفة احوال
الاعضاء في كتابه

انام تحده مضلا انشاء الله **بارجل النور** اناجله في اناء صوتا وصبت عليه
ماء سحر العرما بقرتين وضعه في القفل ثلثين يوما وقا هذه بالزيادة من الماء ان اج
في كل عشرة ايام ثم صبا الماء عنه تحده كما لكيد ناجعله في قديته وشده بها
وادفته في الزبول اربعة عشر يوما واخرجه تحده فلا يخل انشاء الله **بارتبييض النور**
وتده واجعله في برنية وصب عليه غمره زيت واوقد تحته برقع ليلتا يذهب حتى يتراب
البرنية كله ويلهب ويتدخن وينقطع الذخا نالقه وشله لحا على صلابة وحفه
يوما وانسله في اجانة بالماء العذب حتى يعذب واعده بمثله لحا الى التقي والغسل مرات
حتى يصير الى ما تريد ابيض انشاء الله **بارتبييض النور** ايضا صب عليه غمره بول البقر
وضعه في الشمس ثرين يوما واسحقه بمثل فوشا ودر والقه في قفلى حد يد على نا فخم غير
لمتعبة فانه كلما سحر فترش عليه القفل فانه يبيض قليلا قليلا حتى يتغير في الليالي

من صبح صحح

من صبح صحح

مطبوقة وشده راسها يوما وليلة وعند الصا عدكاته الثلج قطعا انشاء الله
بارتبييضها اصلا **اجها بالبول** اغتلبها بعد دقها واعجنها في اناء زجاج ببول اصبان
وصبت عليها منه غمرها با صعبين وخدمن دهن البيص مثل ربع الكبريت فاجام
ثلثة اقسام واطبخ الكبريت بالبول حتى ينشف فتكون نارك لينة ثم اطبخه
الدهن افضل ذلك ثلاثة ايام ثم اسحقه بالبول والتب والملح في الشمس حارة
سبعة ايام حتى يبيض واسحقه بماء الزيننج الاصفر وهو ان تاخذ الزيننج
فتمسقه في بول البقر ثلثة ايام ويصفي ويسحق به الكبريت ثلث مرات ويصعد
في الانال وارضعه فهو الكبريت الذي لا يمترق ولا يحرق فاذا بلغت به الى
هذه المرتبة فانه اكبر للقلعي ان طرح منه على الرصاص اذهب بصريه ونسته
وان طرح على النحاس يبيضه وان طرح على الحديد لينه وان طرح على الابرشدة
حتى لا يكاد يذوب ويصلح لكل عمل علمته من ذهب او فضة اذا كان فيه
يبس فانه يلبته وان خفت ان يفر الزيننج ناطح عليها منه ولتة
على النار فان اردت ان تخلطه بغيره بين جدين ناطح عليها منه شيئا فانه
يلزم بعضه بعضا فانما هي التي تخلط الاجساد كلها وتراوجها انشاء الله **وصي**

قال ابن سينا في كتابه
الطب في معرفة احوال
الاعضاء في كتابه
الطب في معرفة احوال
الاعضاء في كتابه

من صبح صحح

تفعل ثلاث حتى ينقذ على ان **باب عمل على الخطيشا** حذ ما ردت ف
 ملح من تراب ثم قطعه صغارا وودعه في هاون حجارة وصبر عليه من الماء
 غرقه واطمعه حتى يهترى واعدهم في خرقة وصغره في طست في الشمس
 حتى ينقذ على ان وان شئت فاطبخه في رده مثل ملح القل ان **بفضل** قد
 ايتنا من هذه التدابير ما فيه كفاية وغنى **واما عمل الاملاح** فبعضها
 يشبه بعضها في تدابيرها فعمل هذا في جرح وافهم ما امرت به فلنذكر من
 تدابير اللوشاد ما فيه كفاية **باب عمل اللوشاد** اسحق مع صفة
 كلس بعض حتى يصير كالطين واعصرها في خرقة حديد فان ما اللوشاد
 يقطر ويبي الكلس **باب عمل اللوشاد** التي على المنامة وفيه ما الزنقي
 المحلول واحد اسحق واصعد في رطوبة يرفق فان ما اللوشاد يقطر
 ويرسي ما الزنقي اسفل فخذ ان **باب عمل اللوشاد** اجعل على المنامة
 اوقية غسل في خرقة اخرى على المنامة ستة اوقية غسل في خرقة
 حديد واجعل على اسحق خرقة وستة اوقية غسل في الخبز وادفنه في الزيل
 سبعة ايام في نخل ما اصا في ان **باب عمل اللوشاد** صنع في كورد
 خرف جديد مسحق وضعه في الماء الى عنقه في نخل وكذلك ان
 في قصبه فارسية واوق من راسها وجعلت في ما وطبخت شدة
 فان نخل حروف القصبه ان **باب عمل اللوشاد** اسحق مع مثله ملح وشي
 من شحم المنفل بوجا لا تعيره وادخله الاقال واغلب عليه اسفله ثلث
 مرات يخرج كالتالي **باب عمل اللوشاد** ايضا يدق ويحعل في الاقال
 ويوقد تحته فان يصعد زور ابيض وان رقت ويجق ببياض البيض
 وصعد في الاقال اسعد مثل الثلج **باب تليين اللوشاد** يسقى ماء البصل

تقوى

الابيض

الابيض في قمع مطين على فارلينه قليلا قليلا يسقى ما شرب فانه
 ينقذ ويسود واعلم انه لا يلبث على جسد صلب يتكسر الا لينة وهذا
 سرفعله وهذا سرفعله في اللوشاد والنوشاد وذا اسفلين الا في كحا
 يسقى ماء البصل ينقذ واخر وهو حجر اللوشاد وادفنه في قارورة
القارورة دقة ولينة بماء البصل مثل لث السويق وادفنه في قارورة
 في موضع ندى نخل ان **باب عمل ايضا** اجعل على كل طلع بياض البيض
 الصعد وقيد وصفه فطر في قارورة وستد راسها وادفنها في
 الزيل سبعة ايام ثم صفر وارم بقبله واسعمل ما فيه فتريد ان وكذلك
 فاعمل كلس القشر فلنذكر من تدابير الزاج ما فيه كفاية ان **باب عمل**
الزاج اسحقه فاعمله في بوطقة منطفة ولا تستد صوره فاجعله
 في طين طب لينة نخل ما جاري ان **باب عمل الزاج** حذ خرقة طرية
 ولحم جميع ما فيها حتى يبقى الجلد وانقب اسفلها ورق الزاج كحل
 ولقته فيها وعلقتها على انا ويوضع تحت السما بالليل في ليلة حارة نخل
 ما احمر ان **صنفي في ذكر الحلو كرات** وهذه التدابير ما اصفت كحل
 الصلبيات والصلقطار والنوشاد والشب والنظرون والنوق
 والسكاروزن بل الحجر والاملاح كلها على هذا النقي والسديس ونخل
 الملح الا انه يطبخ حلة والاحبار والقشقي والارنج يحل كحل حلة
 الصرع وكذلك القصب لغا سمي الرطب والجافه وبالطبخ بالملح
 فانهم ذلك فان فيه على كثير ان **باب عمل الزاج** اسحق خضره ايضا
 الحصى وقطع اطراف الكون الفص فان شدة ساق وساق في جمع وتجعل
 القمع على قنينة في مكان دقنا في ما وحا في واجهان يكون في يد الحمام

في موضع ندى نخل ان
 في موضع ندى نخل ان
 في موضع ندى نخل ان

في موضع ندى نخل ان
 في موضع ندى نخل ان

في موضع ندى نخل ان
 في موضع ندى نخل ان

الزاج

الداخل وهذا يحل جميع ما ذكرنا من الاملاح ويحل كل شئ فافهم انه
باب جعل الزاج ايضا هذا الزاج مسقاه خلا وشوه فانه تحضر واوشه
 في قارورة في الزبل يحل في ثلثة ايام وان سست قطره **فصل** قد
 اتينا من تدبير الزاج ما فيه كفاية ونحن نتم الفعل **ببداية البيض باب**
حل البيض القوي على كل طفل بياض اوقية نوشار وودهمين كل قشر
 البيض وادفنه في الزبل احد وعشرين يوما يحل فضه وانما
باب جعل البيض ايضا جعل البياض مع شئ من كل القشر وادفنه في الزبل
 يحل في سبع وكما عتق كان اجود اي كل ما عتق في الزبل **باب تحليل**
القشر اذ قشر البيض حذ قشور البيض المطري ومثل ثلثة شتا
 مانيا ومثل سكارا ومثل نوشار واسحق الجميع وهذا نوشار وسوقا
 فضت عليه في قارورة اجود ما يكون من الخلل الحزبي وان تركه ثلثة ايام ثم عمن
 الجميع بذلك وادفنه في قارورة في الزبل فانه يحل انشاء الله **باب**
تقليد قشور البيض ينقع القشور في الماء يطرح عليها ملح ويركب يمين
 او اكثر وينزع منه العرق ويلقى في قدر مع مثله ملح وشب ويغلي به
 عليا ناسديدا ويجعل في كوز مطين في اتون الزجاجين يوما ليلة
 فان لم يتكلس فاعله بالشب والملح واعله الى الكون والاقون فانه يتكلس انشاء
باب تحليل قشور البيض حذ من كل القشر اوقية ونصف وما بياض البيض
 رطلان اناه واصرها في زجاجا وثق راسها وادفنها في الزبل سبع ايام
 يحل فضه وادفنه في الزبل **باب في تحليل القشور البيض** حذ من كل البيض
 حزن او نوشار وجردين اجعلها مسحوقين في قارورة في موضع الذي
 سبعة ايام حتى يصير اجاريا ان **فصل** وان صبت على قشور البيض
 زبقا

انما
 القشور
 البيض
 المطري

انما
 القشور
 البيض
 المطري

زبقا على لادن في الزبل الرطب يحل **باب تدبير البيض انما** حذ منه عاشت
 فاعزل الصفرة في فرعة والبياض في فرعة وسد راسها شدا وثيقا وادفنها
 في الزبل احد وعشرين يوما تبدل له الزبل كله ثلثة ايام واحزم الفرعة
 الصفرة فانك تجد فوق الصفرة ان سلمت مثل الشمس ونصف الدهن
 واعزله واحد ها الى الدهن حتى تسوي كل الدهن وكما اخذت منه شيئا
 ارضه الى الزبل فهذا من البيض نصف هذا الدهن بخرقة صفيقة فانك
 تجد تحت مثل ماء الصابون ارفع وهو ينمي الحامل الى والبراني واحزم
 البياض فانك تجد فيه شيئا غليظا فادبه واعزل الصافي تجده خلا
 من خلل البيض **وايضا على الخلل** فاخذ البياض فصعده بالانبيق وخذ
 ما قطر فهو يمتحى الخلل **باب احزام دهن لبيق** ادخل على سبع عشر نصيبا
 اوقية ونصف نوشار وادفنه في الزبل ثلثة ايام واحزمه واعصره فخر
 وصاعده في الفرعة والانبيق يخرج ماء ابيض ودهنا اصفر حذ كل واحد
 على حدة انه **باب احزام دهن البيض ايضا** اخلط مع البيض شيئا من نوشار
 وعلقه في الشمس الحارة يخرج دهنه فضة ان **باب احزام دهن البيض**
 اسلق الملح وامرسه حتى يصير كالماء واطل به طستا واحعله في الشمس الحارة
 في الطهيرة واستقبل به من الشمس يسيل دهنه من ساعة **باب**
احزامه ايضا تصيلقه وتخرج المصفرة وتجعله في قنينة مطيئة الى
 نصفها وتدخل ليفة الى نصف عنقها وحذ اجانته وانقب وسطها
 واحزم في الارض حفره وضع فيها قنينة وركب ثقب الاجانته على فم القنينة
 وتعليب القنينة وتركب راسها في ثقب الاجانته الى القنينة وتشتعل ثم
 على القنينة في الاجانته فان الدهن يقطر الى القنينة وعمدا والوقود نصف

المسرفي
 انما
 القشور
 البيض
 المطري

انما
 القشور
 البيض
 المطري

باب جعل النخل
في وقت من وقت
السنين
الذي هو في وقت
السنين
الذي هو في وقت
السنين

الذي طرفه ليكمل به القول انتم **باب جعل النخل** اسحقه بابوال الدواب على
صلاية يومها وجفقه وبعده الى التسمية والتحق بنصف وزن فالصلح حتى
يصير كالطين وادق في الزبل في انما حتى ايرى حكم الزا من حشيشين يوما يبدل
له الزبل كل ثلث فانه يخل كاللادن ورد فاما بيضه فمثل بيض النخل
سوا وما اقل ما يحتاج اليه فلذلك من تدبير الخبير طرف انتم **باب جعل النخل**
خذ النخل الزمان واجعله في خندق الابق واجعل في القعة مثل نصف
وزنه من الزيت المحلول واستوتق من الوصل بالموتة والحصى وصاعده
لتيه فان تا الزبق يصعد حتى يخل النخل فيقطر به جميعا مثل دم الغزال **باب**
حله ايضا اجعل النخل في قيق وافر من تحتة وحقه شحار وفيها وحكم شدة
بالموتة والحصى وادق في الزبل الزطب اربعين يوما تبدل الزبل له كل ثلث
يخرج امر احسن الحسن من الرجاج انتم **باب حله ايضا** اسق ماء الكبريت
الاصفر المحلول يوما واجعله في كعب عليه اخر او حمام من رجاج وشدة الوصل
بالموتة والحصى وادق في الزبل اربعين يوما تبدل له كل ثلثة ايام فانه يخل ما
احمر بلونه انتم **باب صنع نخل الحما** خذ درهما لحاسا احمر وادبه وطاعه
اربعه وادهم رصاص قليلا قليلا فاذا زابا جميع فاغزغ على الارض وصغف
معرضه وصب عليه زيتا وادبه وخذ اثني عشر درهما زيتا فاغزغ عليه حتى
يد ويب معه واغزغ في حفصه قوت واسحقه على صلاية واعسله بالما
نفا وصغف والوق عليه اثني عشر درهما كبريت اصفر واسحقه معه وطحن لرقا
واجعله في ما استوتق من راسها وسوقه وجبه قدا وقوت نادا في كونه
فيه في القارورة من عده الى الليل ودمع ببرد واستخرج حبه نخل الزبير
وهذا نخل الحما يستنزل منه رصاصا وكثيرا يصنع الفضة صفرا وحيه

والخصس

آخر

قال النخل
في وقت من وقت
السنين
الذي هو في وقت
السنين

تمام كتاب التبعين وهو باب اثني وثلاثين من كتاب الظاهر والسلام
باب صنع نخل الفضة خذ جزوين دم الاحوين وجز زجاج جديده
على محالة وضه واسحق الجميع نعا وصيره في قارورة من رجاج النخل طينها
وقد عليه الوقود على النخل يخرج نخل ايجيا وهذا من اسرار الحما
فصل قلاتينا من تدبير الخبير بما فيه كفاية فلذلك من تدبير الاحبار
ما يكون فيه كفاية انتم **باب جعل الرجاج** اجعل على كل مائة من الرجاج اربعين
نوشادر واسحقه بشي من اللأعيه وصيره في قارورة واسق وادق في
الزبل اربعه عشر يوما يبدل له في كل اربعة فانه يخل فزه اسوعا فانه يخل
رجاجا **باب حله ايضا** اذق نعا وصب عليه في كونها نفظا ايضا غمر باربع
اصابع واستوتق من الراس واجعله في القود الرجاجين او الابر والنفث
يخرج سكتسا فالوق عليه حسن درهم نوشادر في قنينة وادق في الزبل الز
وتعاهده تبدل له الزبل في كل اسبوع فانه يخل ما احاديا انتم **باب حله ايضا**
وهو القلي اكبر في فهم دقه وخذ منه جزا ومن كلس البيض جزا واجعله
في كوز شامى مطين واوثق الراس واجعله في القود الرجاجين او الفخار
من ثلثة ايام يخرج مكلسا افرشه في حمام ودر عليه بون نرف سادوق
بالليل بوق سطح في الرابع فانه يخل فقل ما الخل منه اولا فاولا فاق
منه على الرصاص يخرج كالفضة فافهم ستره **باب حله ايضا** خذ من الشامى
المسحق جزا ومن نوشادر ثلثة اجزاء ومن كلس قشر البيض جزين و
اسحقه بغير حديد يخل ما احاديا انتم **باب حله ايضا** احضامه ولفه
في قاعذب كرات فانه يتفتت واسحقه مع مشله ملح ووزنه وشوه
ليده في النادر شديد واخرجه تجده سكتسا فخذ زنجين ورجاج

وشب وبنشار وبنشار وبنشار وبنشار وبنشار وبنشار وبنشار وبنشار وبنشار وبنشار
 ونون به ليرطف وقلي ونظرون اجزاء سواها اخلطها بايا بيته ودرها الحما
 والق عليها اربعة اوطال اخل واخلة غليتين او ثلثه واحده على ليا
 حتى يبرد فان يردنقل له على حذ من جز او الفة على عشرة اجزاء زجاج حلكر
 واجعله في قارورة وادفنه بعد ان تستوفى من سبعة ايام اربعة عشر
 يوما يخل ما له ارجا جان **باب حل الزجاج ايضا** اخذ السيزق فقطح في
 وعاء فاذا قطر ما في كله فشد الثقب وشد الوعود حتى يرتفع كبرته
 فخذ من الكبريت الذي سعد جزا من القشاد والمصدق جزا وبنوق جزا
 وبنوق مصعدا اربع والمخ جزا وكسل البض جزا واسحق الجميع ولبنة بنال شير
 المقطر في قارورة وشد اسما وادفنها في زبل الخويل حتى يخل انتم **احرصتيا**
 حذ الزجاج واعنه في ما القلي تينقت واسحقه وسقه ما القلي وشوه افضل
 به ذلك حتى يتكلس وصبت عليه في قارورة من الماء الحار وادفنه في الزبل
 احد عشر يوما فان يخل ماء اجا ورا انتم **باب ذابة الزجاج حذ من القلي**
 جز ثين او اكثر على قدر ما تريد من سعة اذ ابته رصن القلي صفا واخلطه
 صغير من طين وانصب القلي على شبه تنور صغير واوقد تحت حتى يبيض
 القلي من شدة الوجع وحذ درهم زجاج ودرهم قلي ان اردت اطاه و
 ان اردت سعة فاربعه قلي واجعله في ذلك المقلي فان يذوبه والاف
 في بوظة بعد السحق وانفع عليه فان يذوبه وبنوه واسحقه واخلط معه
 شنت فان يذوب ويب سبعة انتم **باب ذابة الزجاج ايضا** اخذ الزجاج حتى
 يصير ايا والق في قارورة فان يذوبه ايا وادفنه في ما القلي واعد
 الالتار والي ما القلي سنسجرت وبنوه فان اردت اذ ابته فاجعل معه
 شه

مثل كلس لبيض ومثل الجميع بنشار مد قوق واسحق الجميع واستنله
 في بوظة بربوط ودر ما نزل واسحقه بزيت ونظرون واستنله ايضا في بوظة
 بربوط في نار خيم فان يذوب على المكان انتم **باب تكليس الزجاج** اخذ واحده
 في ما بارد فان تفتت وادخل عليه ملح واسحقه في ما بارد وادفنه في تنور
 مسجور ببعرون يذبل في كون مطين حاكم الراس ثم اسحقه واعنه الى الكون والشو
 افضل لك ذلك مرات ثم غسل بالما العذب بذلك بالما وتركه ليكس و
 نصبت بالما حتى يعذب ويصفى في الشمس حتى يخرج كالفضة وقد تقدم
 لنا كثير من التكليس المسك **باب تكليس الاعمال كلها** المياقوت والملبور و
 الزجاج وغيرها وكذلك الزجاج كله وكل يكلس بهذا التدبير الذي ذكر
 باب الزجاج فانهم وهذا هو المطلوب وكذلك الباقوت والبلور والسيد
 والحجارة كلها **فصل** قد بينا من تدبير الزجاج ما وكفاية فلندكر من تدبير
 الصند لطف انتم **باب حل الصند** حذ ما الفجل وناحاض الا ترح مضغيتين
 والقي على كل ثلثين من الماء يدرهما ووضف مصطكى مسجوق وان كر ليلية
 حتى يخل وصفه من العذو وصبه على الصند المدقوق فان يخل كالبحرين
 ههنا سر علامة واعلم ان المصطكى محل الذهب والحديد وجميع الامساج
 وهو سر طريحي فاحفظه انتم **واما تكليس الصند والنقوش مثل تكليس الزجاج**
 سها **بابه في اختلاف الطريحي** في موضع اخر فانهم ذلك اذ ابته القلي وطريحي
والنقوش والاسرجهون وهو الاسرجه وذي الحجر الصند والاكلاس كلها
 حذ من ايها شنت جزا ومن الذي بنشار مثل واذنهما في بوظة واصبر
 عليه فان يذوب ويا انتم **باب ذابة الاشياء** ومن عجائب الاشياء وهو نما
 استخراج حناه اذ اردت ان تدبها بن هب الفضه والنحاس فبنوق حينئذ ليا

ارادوا ان يذوبوا
 حذ من حال الصند
 فخذوا القلي

ذابيا لا يجد في من جز كل فتحة حتى لا يكون فيه الياسين ودهن واذ
وخذ من ليس تحفة في الفل وخذ من كل واحد جزا واسحقها وخذ كل
عشرة منها جميعا اثنين تنكارد قوق وصيد عليه اكثر من عشرة صاعا باو
حرك حتى يخلو في من شق بالذوا الاول وانزكه حتى يواصف وينقه
كالصق واذ بدنه من يمس من هذه الثلثة اذ بدت فاذا ذاب في لوق
وزن حبة من او الابل المعقوق والى عملية من البنادق ووزن دانق ووزن
من الكون فان يبقى حينئذ اليجد هذه للذهب خاصة وان اذبت الفتحة
فالق على كل ما ندهم ووزن حبة رصاص قلبي ووزن دانق من البنادق في صبح
كذلك وان اذبت الحراس فالق على كل ما ندهم ووزن حبة اسر ووزن
دانق من البنادق في صبح كذلك **فصل** في اذبت من جميع السداب في
صنع وكفاية ونحن نحسب ان اليد من ياشترى في نوعين وهو الحوا
والاجسام من ذلكنا كما ذكر الميثا المحترمة للاجسام يدخل العفائر
عليها والثاني الميثا المحترمة للاجسام والحوهل ثم **ذكر الميثا المحترمة** تاخذ
قلبيتا وذاجا اصغرا وشبوا ولحادا دانيا ونظف فاونو شادرا من كل
جزو ويصق للفل المصعد ويذوق في قارورة مصه حبة في الزيل المثلثين
يبذل له الزيل كل خمس جزا اخر وهو صبيغ ويحرق كل ما صبيغ به انش
باب جعل الصندابيتا وخذ من الفجل وحمض الاتيج ومثل بعم ما يخرج العنكبوت
من موضع له رقيقة نار ولا دحا وقل العنكبوت في الماء وانزكه يومين ولبولتين و
صفي وصب على الصندابيتا فانه يجلد ثم **باب جعل اللؤلؤ** تاخذ حلتيتا ونوماجا
تدقهما كما تجوز وتاخذ اللؤلؤ فتعده في حوض الدوا وتجعله في حمام نضاج بسبعة
ما وعشرين يوما فانه يخل كل مثل الصل ثم **باب جعل اللؤلؤ ويجعل للمها**

خذ

خذ انهما شئت ان كان لؤلؤ اصغرا واعسله بالماء والمخ حتى يذهب
ومفضة في حمام نضاج في الشمس حتى يعلو ثم ما حمض الاتيج وعظم من
العنابر حتى يخل وان كان بلورا فاسحقه واعسله بالماء والمخ اربا وذب
كذلك حبة له الحراس كل ثلثة ايام فانه يخل انش **باب جعل اللؤلؤ** حذ اللؤلؤ
العنوق قد قرعوا الحف باللؤلؤ الصغار وضع بين صدفتين فترين
وشق اربعة حاصفة وضع الصدفتين فيها واطبقها وانزكها اثني عشر
يوما حتى يجرها انش **باب جعل اللؤلؤ الصغار** حذ اللؤلؤ الصغار وليكن
نقيا وشق اربعة كبيرة طرية حاصفة وارح حبيبا واجعل موضع كل
حبة واطبقها والمها بخرقة واحرق في حوض في بيت حضرة قد رزق وصب
الانزفة في الحفرة وعط الحفرة ورت التراب ورت الباب وليكن البيت
من الصلح خمسة ايام وانزكها فان رانية على ما زيد والافرد الى موضعها
فان كانت لا ترميه منقيره فانقله الى غيرها وانزكها ثلثة ايام في موضعها
تاخذ كما تريد انش **باب الذهب** حذ كل شئ ويكلس وهو من الغذاء الحما
ما احاد اجيدا فاعقر اسحو المرقشيشا البيضا ربها نون شادرو
بنادق لينة لينة واسحق واعده الى التثوية ايضا لينة اخرى تفعل بذلك ثلثة
مرات ثم اسحقه والقدي ورتة وقطر بالرتونة انش فاذا القطع القطر وضع
في قدر ملوهار ماد وادق حبتها وقودا شديدا يصعد نون شادرو وكبريته
وخذ ما به وصب على ما صعد من عنى هذا الكبريت والنون شادرو ورت لينة
واسحق الثقل وصب عليه الماء الذي صبه والكبريت مع النون شادرو الكبريت
ورده الى القعة ايضا ورتة كالسدر الاول تفعل به ذلك حركت واخلط
الماء والكبريت والنون شادرو في زجاجة ونقل في زجاجة لثوية واحرقها انش

خذ

الاجسام من ذلكنا كما ذكر الميثا المحترمة للاجسام يدخل العفائر عليها والثاني الميثا المحترمة للاجسام والحوهل ثم ذكر الميثا المحترمة تاخذ قلبيتا وذاجا اصغرا وشبوا ولحادا دانيا ونظف فاونو شادرا من كل جزو ويصق للفل المصعد ويذوق في قارورة مصه حبة في الزيل المثلثين يبذل له الزيل كل خمس جزا اخر وهو صبيغ ويحرق كل ما صبيغ به انش

باب جعل الصندابيتا وخذ من الفجل وحمض الاتيج ومثل بعم ما يخرج العنكبوت من موضع له رقيقة نار ولا دحا وقل العنكبوت في الماء وانزكه يومين ولبولتين و صفي وصب على الصندابيتا فانه يجلد ثم باب جعل اللؤلؤ تاخذ حلتيتا ونوماجا تدقهما كما تجوز وتاخذ اللؤلؤ فتعده في حوض الدوا وتجعله في حمام نضاج بسبعة ما وعشرين يوما فانه يخل كل مثل الصل ثم باب جعل اللؤلؤ ويجعل للمها

وهذه درجته الآو **ثم خذ من الزيت**
مثل وزن الاقل ومثل ربعه من شادور ودره كذلك تربيد ولا تقس و
اعزل ماؤه وكبريتية ونوسادره واعزله في زجاجية واردم بقوله درجته
ثانية **ثم** وحد قشور البيض مثل الاقل ومثل ربعه نوسادره ودره
كما درت الاقل والثاني سقوا جميع المياثلث كبريتيةا ونوسادرها
واعزله وخذ من الزيت المصعد بالزجاج والملح ثلث مرات وبالسبب تابعه
وطلا واجعله في و من الماء المتبر وادفه في الزيل الرطب اسويج حتى
ينحل فاذا انحل صاده فاحزمه وما كان بقي تحت الماء الاقل من الكبريت
والنوسادره فصبه عليه بعد انحلاله انتم وخذ ثقل الموشيا الاقل
بالماء والملح حتى يبيض ونقى واعسله ثم الغه على الماء الذي درت وادفه
واصغ صغري يوما حتى ينحل ويصفط به هذا هو لبن العذراء اخذته للحما
وكل لبن عز هذا بل الا في الساعز ورس فان اردت تحل به شيئا ما ريد
فاصفه ولتة هذا الماء كره بعض ولا تمسه بيديك سقط الحما ثم ادره من النار
فان ينحل ابطا ما يكون في يوم وان اردت تكليس في فاصفقه ولتة هذا
الماء ثم صفه في وطقة فاصفقه فاصفقه في سق او عرقين هذا نفاير في الا
الصوتيه وهذا لبن العذراء المحض واعرف انتم **فانما الرضا عشا** فان اردت
تكليسها فادها وقطر عليها من الماء فانها يتكلس في ساعة واحدة وان اردت
عقد هذا الماء فاصفقه بين قديين على نار ليته فانه ينعد انتم **فان اردت حمل**
جسد من الاجسا فادفه عليه بكل وزن دلتون من هذا المعصوم وادفه
في الزيل الرطب ثلث ايام ينحل انتم وهو يحل كل رطب من الكبريت و
الزوايغ والزيت والرضاصيين في ساعة واحدة واعرف وان اردت عقد
الزيت

الزيت في كل اى صيد شنت وارضاصي افضلها كلها ثم قطر منه على الزيت
قد حبته وادنه من النار ساعة فانه ينحل ثم صغره في نار شديده فانه ينفذ
عجرا يبيض بلغم منه وذن درهم على وطلد زيت حتى يصفه عجر التي من العليل على
الكثير فناس ورضاصي في زجاجية انتم وهو نصف سق هاهنا على نار سق
اردت حزم في الزنجار والشاذند وسق بر الزيت المعق فانه يحرق والوق
على القرم فانه يصير شسا **باب صبغ المياقوت** وان القوت منه على المياقوت
الاصفر صبغة اعمر منه فاقسم بعد الحبل المطبوخ المعروف بين بلبن العذراء
البيول فاصفطيه واجتهد في استخراج من كيتنا ومعه من ذلك انتم
باب تليين كل جسد ام مازيد او عليه مغنيسيا محقا وانفع عليه حتى
يتلعه فانه يلينه وينهيب بوا، فله انتم **تليين** اخي خذ مستري وادخل
شبه عيناها واخذ على كل خمسة من الجميع درهم من ملح وورد في الحمر والشنا
فادس بالسيور اصغرها وادها عقه وفوقه في قدر عظم خل وادف عليه
وقود النينا حتى يبريه واعده عليه الدوا والحل مرة اخرى دبره كذلك
والقنه على اوردت واسكبه يخرج لونا انتم **تليين** اخي خذ من الكبريت
الاصفر الملقى من حجارته وخذ من كل البيض الملائد ما شئت فاصفقه
بيول واجعل فيه مثه قليلا وخذ ما صفا منه فسق به الكبريت في
الشمس ثلثة ايام وادف عليه نصف يوم في قدر فخا ووطنه بنار ليته
فاذ ابرد فاصفقه ببقية الماء ثلثة ايام وادف عقه نصف يوم ارضاصي والقد
وطاعم به مازيد فانه يلينه انتم **تليين** اخي خذ من الرصاص وجر امن
الرياحج الابيض وجر امن النوسادره نصف جرم من الكبريت يد والجميع و
يلق على الاجسا تليين انتم **تليين** الاجسا وادها انتم خذ من كل البيض

هدية
 من
 زمام
 ١٥٣٥

ان لوج ذوالالكنابر هفت دهفت خالی العبدت و موقوت و موقوت و موقوت
 لوج است و ارضانیت و ارضانیت و ارضانیت و ارضانیت و ارضانیت
 بوقیم سبتون نکاشت باخون از کتاب غایب مغالیه محمود زهدی

بامقصد	بامعظم	بامقصد	باجای	باجای	باصح	باجای
١٩٥	١٥٦١	٢١٥	٢٢٥	٢٢٤	٢٢٣	١٩٤
٢٣٥	١٤٥٩	٢١٤	٢١٣	١٣٥	٢٤١	١٩٥
١٥٦١	١١٢	٢٤٨	٢٥١	٢٤٤	٢٥٥	١٥٦١
١٩٤	٢٢٤	١٩١	٢٥١	٢٤١	٢٤٥	٢٢٤
١٩٤	١٤٩	٢٤٤	٢٥١	٢٤٤	١١٤	١٥٦١
١٩٢	٢٥٨	١٣٤	٢١٥	٢١٤	٢٥٤	٢٤٤
٢٣١	٢٥٥	٢٥٥	١١٥	١١٥	١٥٥	١٥
١٩٥	١٥٦١	٢١٥	٢٢٥	٢٢٤	٢٢٣	٢١١
٢٣٤	٢١٩	٢١٩	١٩٤	١٥٦	٢٢٤	٢٢٥
٢٢٥	٢٢٤	٢٢٤	٢٢٤	١٩٧	١٥٦٣	٢١٥
١٥٦٤	٢١١	٢٢١	٢٢١	٢٢٤	٢٢١	١٩١
٢٣٢	١٩٩	١٥٦	١٥٦	٢١٢	٢٢٢	٢٢٠
٢٢٢	٢٢٢	٢٢٢	٢١٤	٢١٤	١٥٦٤	٢٢٢
٢٢٢	٢٢٢	٢٢٢	٢٢٢	٢٢٢	٢٢٢	١٥٦٧

٢٣٥٩
 ٢٩
 ٢٢١٧١

فاجعله في قارورة واسعة الفم وصعد عليه عمر من بوال الصبي وعلقه
 في الشمس حتى يجف واكثره كما هو حتى يتعقد فانما انفق تحت ابي حنيفة
 صلب فانزبه والقه عليه فانزبه وبعه يلبس انشاء الله دعاه تحت
 صدره فانما الى درصني فخرت في سنة سنة الى كل ما صبح به انتم **فالمقصد ايضا محض**
 قلقت وراج اصفر و شب يائي و علم اندلني و نظرون و نو شاد و نو شاد
 من كل واحد ثلث اوقى تسحق و اجاد و تجع و نو حن عشرة اطل بوال الصبي
 و يجعل في اجان تجف و الو فيه رطل بوقرة لطفه فان في ساعة ثم يسكن
 فالق فيه و طلا اخر ايضا و طلا اخر ثم الرابع و رعه حتى يجف ثم تصب على
 رطلين من هذا الماء و رعه حتى يجف ثم رقه و اعزل الصافي و صب على
 رطلين ايضا و رعه حتى يجف و رقه و صب مع المروق الاول و صب على الثقل
 رطلين ايضا و رعه حتى يجف و رقه و صب مع الميا الثلثة كلها و هي شتار طال
 و الو عليه الثلثة اوقى برادة حمر و حمر و حمر و حمر و حمر و حمر و حمر
 بعد جفها و صبته و اعزل انشاء الله ثم صبها المقصد ايضا اسحقه بالماء
 في الشمس الحارة بمثل فانسقيه و تسحقه

٢٢

بسم الله الرحمن الرحيم

صوت ستونی که عزیز می نماید رضا ببردن اسم نباشد برای پنجانب کرده
ایمان ای اس مانده ای ای الام دس لی ل ب م ل ه م غظمه

سن دوی اب شی ووی ان م

عدد کبر در خط کبر ۱۵۱ ۲۹۱۲
صفر در خط صفر ۴۲ ۲۹۴
صورت صورت ۷۱
اصد اس

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
سهم دفته

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بیای طغ غ م و ف ج م ص د ر ل م ح ط ع ع
وی

بدان قاعده در این سوال بیدار چون ملاحظه نمودیم حرف نظره را از حرف سرتی یا فیم مثل
ح در اول این سوال در خوانند عا از دایره اجدیه قیمت یک بر او افزودیم چون اول خوانند
اقل اول بودیم که در دویم بودیم تا چهارم خوانند اقل اول است و در سیزدهم را افزائیم در
در قلم دوم است نیز اول را دو دور را سه دور چهارم را چهارم را پنج افزائیم و از خوانند خودی
تا آن عدد که وارد می شود بر حرف مقصود را برین لیم و در حرف سرتی اول را بدین مابدا
از نظره خود جلد هر قدر که خوانند از خوانند واقایم بر حرف سرتی با صفت خوانند حرف
مقصود را ضبط کنیم و آن است و آن است احاد و عکس است را حد و بدید با نمود و هر
که از خوانند واقایم که شده بر او افزود و از آنجا تا عمل منتهی بر حرف مقصود را ضبط
کنیم و واقایم ترغیبی که در احاد و عکس است را نیز احاد و عکس و با صفت
یک خوانند و آنچه از خوانند واقایم که شده شماره هر که در حرف مقصود را ضبط کنیم
که بی صفت است نیز هر که در حرف مقصود است تا عمل منتهی است و کلمات

Handwritten notes and diagrams. Includes two star-shaped diagrams (pentagrams) with numbers and letters inside. The left diagram has numbers ۱۰, ۲۰, ۳۰, ۴۰, ۵۰ and letters. The right diagram has numbers ۱۱, ۲۱, ۳۱, ۴۱, ۵۱ and letters. There are also various lines of text and smaller diagrams.

۲۰۴	۲۱۷	۱۸۷	۱۵۹	۱۳۷	۲۱۹	۲۲۹	۶۷	۱۰۲
۲۹۰	۱۶۰	۱۲۸	۱۰۳	۲۳۰	۶۴	۱۷۱	۴۵۵	۲۱۵
۶۵	۱۰۱	۳۳۱	۲۱۶	۱۱۶	۴۵۶	۱۲۶	۲۱۱	۱۶۱
۲۱۱	۱۸۲	۴۵۱	۱۳۱	۲۱۴	۱۶۳	۶۷	۹۷	۳۳۳
۱۷۴	۱۳۹	۲۱۲	۳۳۲	۶۱	۹۵	۴۵۹	۲۱۹	۱۱۰
۹۹	۳۳۲	۶۹	۱۱۱	۳۵۷	۲۳۰	۲۱۳	۱۶۲	۱۴۰
۱۳۳	۴۵۳	۲۲۲	۲۱۵	۱۵۷	۱۳۳	۹۱	۳۳۱	۷۱
۱۴۳	۲۱۹	۱۵۶	۷۲	۹۹	۳۳۲	۲۲۳	۱۷۴	۴۵۱
۲۰	۷۰	۱۰۰	۴۵۲	۲۲۱	۱۷۵	۱۵۷	۱۴۱	۲۱۷

۳۶۹

۷۶	۴۹	۱	۲۲	۶۶	۳۵	۴۹	۱۲	۶۲
۳۶	۲۳	۶۵	۶۳	۵۰	۱۰	۹	۷۷	۳۷
۱۱	۶۱	۵۱	۳۱	۷	۷۱	۶۵	۳۴	۲۴
۴۰	۳	۱۰	۶۷	۳۰	۲۶	۱۳	۵۷	۵۲
۲۷	۶۱	۲۱	۵۴	۱۴	۵۵	۱۱	۴۱	۱
۵۶	۵۲	۱۵	۲	۷۹	۴۲	۲۹	۲۵	۶۹
۴	۷۵	۴۲	۳۱	۲۱	۷۱	۵۱	۴۱	۱۷
۷۲	۲۲	۱۹	۱۱	۵۹	۴۶	۴۵	۵	۷۳
۴۷	۱۶	۶۰	۷۴	۳۳	۶	۲۰	۷۰	۳۳

توضیح
تفاوت

نصف

در این تو میگوید که عیب این است که تقطیر
 ۱:۰۰ ۱:۰۰ ۱:۰۰ ۱:۰۰ ۱:۰۰ ۱:۰۰ ۱:۰۰ ۱:۰۰ ۱:۰۰
 بعد از این سبب ریخته تا که به بالا بر آید و در آنجا
 بعد از ۲ مرتبه آنرا در ظرفی که در آن تقطیر
 در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که مابقی آنرا
 بویزه را در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که
 اجزا را در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که
 ریخته در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که
 سوراخها را در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که
 بر اینها سیاق است و در آنجا که مابقی آنرا
 پیوسته در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که
 در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که مابقی آنرا
 و مابقی آنرا در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که
 در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که مابقی آنرا
 کرده اند و آنرا در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که
 تقطیر آنرا در آنجا که مابقی آنرا در آنجا که

دایره ایجد متروک

ا ب ج د ه و ط ی ل ا ل ع س
ن م ق ص ق ی ص خ ث ت س ن ذ ص ن ظ غ

ا ب ج د ه و ز ن م ل ل ای ط ح
س ع ق ی ق ی ص خ ث ت س ن ذ ص ن ظ غ
نظیره اجدهب

ا ج ه ب د ه ز و ی ل ا س خ ظ ث
س ل م ن ذ غ ی ص ت ن ع ح ط ق
نظیره اسبع

ا س ب ع ج ف د ص ه ق و س ر ز س
ح ه ت ط ث ی خ ل ا ذ ل م ن ظ ن غ
نظیره کاکب من دخل الحجت

ا ط خ غ ط ق ل ک ی د ث م ن ح ه
ع ی ش ظ و س ر ب ص ط ث ج ل س ن
نظیره بروج

ا ه ط ب و ی ج ذ ل د ل ح م ن
ن ص س ف ع س ر ش ت س ن ض ی ث ظ خ غ
نظیره انضغ

ا ن ص غ ب م ع ه ج ث ف ص ق ک
ظ س خ ت و ح ل ش د ذ ذ ی س ر ط
نظیره ایجد معکوس

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ل ک ل م ن
خ ط ص ن ذ ح ث ت س ن ر ق ص ق ع س

قطره از مواد تصدیه

ا ح س ت ب ط ا ع ش ج ی ق ف خ د ل ت
ص ذ ه ل ق ی و ا م ر ظ ن ن س ع

نظیره اجدهب

ا ج ذ س ن ط ق ن ب ا ح س ر ی ع ک و
ب خ ذ ص ن ع ل ه ث ا ذ س ط ف م ی

نظیره هلهاهاشم علی شاه

ا ب ج د ه و ز ح ط ق س ر ش ت ث
ی ل ک ل م ن ن س ع ق ص خ ذ ی ظ غ
نظیره بدیع

ا ب د و ح ی ل ن ع ص ر ش خ ص ن غ
ذ ش ث ق ف س م ل ا ط ز ه ج ا
نظیره اجهن

ا ج ه ن ط ل م ع ص ر ت خ ص ن غ
ب د و ح ی ل ن س ف ق ت س ر ط ظ
نظیره ادحل

ا د ح ل ع س خ غ ی ب ه ط م ف ش
ذ ج و ی ن ص ت ی ن ل س ق ک ظ
نظیره انضیب

ا س ع ی ب ز ف ت س ق ت ش ل ک ج
ص ل ح ی م خ ظ ن ذ ط و د ع ه
ا و ی ل م ن ع ج س ک ل س ن ت ح
ه س ن ث ذ ص ط ب د خ ظ غ ص ق

نظیره ایجد متروک

نظیره کاکب من دخل الحجت

نظیره بروج

نظیره ایجد معکوس

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰

اتش	باد	حالتك	حالتك	حالتك
ا	ب	ج	د	هـ
و	ز	ح	ط	ي
ك	ل	م	ن	س
ع	ف	ق	ر	ش
ظ	ط	ث	ج	د
ذ	ض	ظ	ع	ف

اجد وضع كوي

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰

اجد وضع فلکی

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰

اجد وضع برجي

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰

اجد وضع سنبل

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰

دائرة اصل

ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر
س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث	ج	د	ذ	ض	ظ
ل	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث

دائرة اليقظ

ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر
س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث	ج	د	ذ	ض	ظ
ل	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث

دائرة احست

ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر
س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث	ج	د	ذ	ض	ظ
ل	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث

دائرة اشغ

ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر
س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث	ج	د	ذ	ض	ظ
ل	ك	ل	م	ن	س	ع	ف	ق	ر	ش	ظ	ط	ث

در علم هند و حساب

فان هر چه در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
وینست اینچون در هند که در اینست و در و کمال هر چه در هند
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
۱۹۶ صفحہ اول در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
در صفحہ اول ۱۱۱ در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن

Table with 10 columns and 10 rows of numbers in Persian script, likely a multiplication or addition table.

۱۹۶

و اگر در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
و اگر در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن

Table with 10 columns and 10 rows of numbers in Persian script, likely a multiplication or addition table.

در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
و اگر در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن

در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
و اگر در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن

Small table with 2 columns and 4 rows of numbers in Persian script.

اسم این هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
و اگر در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن

Table with 10 columns and 10 rows of numbers in Persian script, likely a multiplication or addition table.

در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
و اگر در هند که در اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن
که در هند است اینست الی ص مرکب ه ی ع ط س م ق ن

Large table with 10 columns and 10 rows of numbers in Persian script, likely a multiplication or addition table.

۱۹۶

۲۲	۱۵	۲۳	۱۳	۱۱	۲۱	۱۲	۱۰	۱۸	۱۶	۱۴	۱۷	۱۹	۲۰	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	
۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷

در حدیث معتبره از امامان

بسم الله الرحمن الرحيم

بدان اولی که در این سخن نوشته شده که مستحق بحواله اسرار است
 از جمله تالیفات این کتبه بمقدار این حدیث در حدیث معتبره از بعضی از علمای
 حضرت که محققان حضرت امام معصومین است مرتب شده و پیش از خلاصه عمل بعضی
 از کتب است که ایسان از او سابقان حضرت امام صلوات الله علیهم همی در حدیث
 وجودی است و مؤلف بعضی از او اطلاع داشت همت در آن محاش که از آن
 اعمال شریفه خلاصه صریح القویید مجموع الفوائد مسطوره ایسان تا مستحق
 صادر و العقیده و اعون نجی باشد کافی و بی فایده و از ذکر در محلی است
 جز باو نمایند و قاله شریف مشتمل است در شایسته و نیز فصل مضامین
 بر این تفصیل **فایده** در ردیون کیفیت اعداد **فصل اول** در قواعد
 تکسیر است **فصل دوم** در قواعد بسط و فالت **فصل سوم** در ذکر
 بعضی از کیفیات حروف و است و جز این **فصل چهارم** در استخراج اسما
 الی و استاد و حان از اعمال است **فصل پنجم** در ضابطه اسما الهی از اسم
 شخص معین بطریق چهار **فایده** در ردیون بعضی از قواعد و فقیات
 و غیره که و انما المستعاولیه التکلان **فصل ششم** فایده در حدیث
 بنیاد است فقیه این فایده در اعداد است نزد اهل حدیث و نقل
 حرفی جسم و عدد و است چه جا در عملی و حرفی تکسیر جان
 جسم ندارد تأثیر جسم بیجان چه در دهنی ندهند و در
 بنیاد

نام کتبه
م مولف

بنیاد اسرار یعنی اعداد در حدیث معتبره از بعضی از علمای
 جمله ان نامه حضرت در سبب جمله ان معتبر است هیچ یک نیست
 که در اسرار حال با حایت برسد بی اعمال من از این قاعده در حدیث
 منیوسیم بقوانین رصد تا چه در باب عمل در یادید ده بمقتضی معتبر است
فصل اول بدان وقت که در بعضی از قواعد اعداد که حضرت سیادت پناه و قد
 المحققین سید جمال الملک و الدین حسین اخلاطی قدس سره در کتابهای
 الاسما که تالیف این بر ذکر است که در حضرت امام و بعضی از عارفان کامل ذکر
 و مورد اند خلاصه در این کتاب تجریم میاید تا از یاد طلبت باعث یادگیری
 علم باو اعمال باشد و بداند التوفیق **اول** آنچه از حضرت امیر المؤمنین نقل
 بجهت قضای جمیع اسما الله و ابی عدد که در حدیث هر حرف مرتب شده باید
 خواند و این را جبر میگویند و عدد و وسطا بعدی نیز دانسته اند
ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ی و ق
 این شش حرف در حدیث مذکور است که هر یک از اینها در حدیث
 منقول است که این اسرار حضرت دانسته اند **ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ی و ق**
 و در هر امری از امور دینی مواظبت میفرموده اند **ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ی و ق**
 و دیگر مثلثات اعداد بنیل المراد از حضرت امام نااطق جمعین و غیره
 مرئیست **ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ی و ق**
ح ن ک س ق ت ث ظ ذ ی ع ل ج ح خ دیگر اعداد و غیره
 الذی است که شش و جدول صغیر است **ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ی و ق**

فصل اول در حدیث معتبره از امامان
تالیف حکایتی
حسین اخلاطی

انسان است پس اگر انش را سلطه سازند بر کبریت اولی میسوزاند و تفصیل
 میان آب و این واقع میشود پس میباید که کبریت را در مقدار پنج گرمه و
 اینیق سوخته در یک اونیق آب جوئان میسوزاند تا انش کسب طوبت و مقدار
 از آب کرده و از دو جو حلاقی شده و قطره بر یافته را اینیق رسد و دیگر و پنجی این
 کبریت مانع و مصلحت است این عرق شود و دیگریت برسد و او را از تحلیل
 باز دارد پس انش صفت معده شده از آب متصرف شود و دیگریت زجاج نفوذ
 و کبریت را بکلانند تا جاری کبریت انش کبریت جدا شود و بقدر آن رسید
 نقشه و بلبله اینیق در یک **مفتاح** و **دوم** نرد این قوم یعنی علمای صناعت
 مفتاح اول است از خواص خودش بر وزن اید و در خواص خود یکشاید و این
 آب اولی آب و آبی و از خواص دانند پس هر که خواهد اینیق را از اجاره **دست**
 در نقل خود نمایند و تعیین کنند تا با در آن نقل خود داخل نماید با در قطره **دوم**
 مذکور نمایند و اگر خواهد این آب حاد را خلثقیف نمایند و در این باره نکات
 این کار نمایند و اگر خواهد این خلثقیف نامشکلت نمایند بجای سه فواید
 و ان نامشکلت و لاست که مصلحت **دوم** ایشانست و مصلحت **سیم** عالم است
 و شاید که از اجاره آب و **دوم** و خلثقیف آب **سیم** و نامشکلت را آب چهارم خوانند
 و همچنین و جمعی آب **دوم** را در حجر تازه در نمایند و هر بار حجر تازه کنند و طریقت
 اولی افضل است پس چون تقطیر به نوبت انجامید عین تقطیر اولی و نامشکلت
 موجود شد پس آب **سید** مفتاح و مصلحت مطلق و مصلحت اول خوانند و این
 کلید و کلین است بشرک آب بقدر معلوم مخلوط بکبریت تازه سازند و در
 تعیین قصد تا حشر شود پس آب **دوم** نمایند و تعیین نمایند تا هر بار از اجاره
 صبیح که انش است و سریع الاصلاح است در آب مصلحت حل شود و آب **سوم** شش

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین **اما بعد** بدان
 اند که لافقه **دوم** که کبریت انش است و سوزده و زینق اینیق است نسبت به مقصود
 مزاج **دوم** این هر دو است تا بهم آمیخته گردند پس تا هر دو کسوزده نشود
 امتزاج در میان ایشان محال باشد و باید چنین کسوزده شود که غری در میان
 نیز که ان غیر حاصل مزاج خواهد شد و این میان است پس اگر آباید که
 انذات خود معلومت خود کشاد شود و مصلحت المفاصل این آب و انش
 خارجیت اگر چه بصورت غیر است اما بمعنی عین است بد و معنی
 معنی اول است که اگر در عدد و تحقیق غیر است اما چون در عین و نیت
 و کبریت میافزاید و جهت ایشان از یاد نیکد پس عین ایشان باشد
 و معنی **دوم** و ان معنی است استکه انش عرقی را ماده استعمال کبریت
 چنانکه از پیش گذشت کبریت انش است سوزده پس چنانکه کبریت محتاج
 با انش است انش نیز محتاج بکبریت است و این سخن روشن است پس
 مصلحت مفاصل که انش است عین کبریت است باشد و بعد از این روشن
 خواهد شد که کبریت و زینق عین یکدیگرند پس انش نیز عین زینق
 باشد نظیر این معنی و علم الهی که علم ما و آله الطاهرینست در هر دو **دوم**
 حقیقت ایشان ظاهر است که ان کبریت است و ظاهر **دوم** است و حقیقت
 آنکه باطن است که انش است و پنهان است و بالذات استعمال و کبریت است
 یعنی و است هر دو یکی که باشد و اگر این عالم اقیم سخن طول میکشد پس
 مقصد در این فن سرفی تحلیل ایشان زینق است و نخست مصلحت او
 انش است

پس این آب را بجای عقده کبریت بکنند و چند روز تکرار نمایند که آب سرخ
 شود پس بجای سرخ و جامغ نمایند و تقطیر کنند و در نمایند تا از صیغ سواد
 و احراق منسوخ شود پس بزین وقت را بنویسند که این آب هندی و تشویب و تعیین
 نمایند تا محسوس شود و آب را بر او مسلط ساخته که آن مفتاح است در تعیین
 بکنارند تا همدیگر وصل شود و در تقطیر این آب یکی کرد و در آنکه زین اصل این
 است و اگر تقطیر نماید که در تعیین و تقطیر نمایند تا زین وقت که در این عهد
 عامل بسته است پس آب تازه مثلث را بر زمین باقیه کبریت که صیغ از او گرفته اند
 نمایند در تعیین گذارند و تقطیر نمایند و تکرار نمایند تا این ارض سفید شود و
 که داشته باشد با این آب را بجای عام در وقت احتیاج با این آب سرخ گرفته باشد پس
 اگر خواهد صیغ مطهر را بر پوست بکنوب به تشویب تعیین با این ارض مطهر خود
 دهند تا تشویب شود و این قلم مقام جسد جدید باشد در باب اعظم و اگر این
 ارض را بزین وقت محلول بر زمین که در تشویب سازند به تشویب مذکور پس کبریت تمام
 شود پس همین مطهر را در این وقت بخار معلوم هم از این معلوم معجز شود و اگر شش
 تمام شود و این طریق بار دیگر باشد و اگر جسد ذهب معدنی را محسوس نماید بجای
 باب بزین وقت محلول و شمع سازند بصیغ مذکور در این وقت احتیاج بشود بزین
 فداوند بیکه ارض باقیه زین محلول محلول بیسازند و تعیین صیغ نماید
 و با جسد ذهب روح مذکور ترکیب نماید بیسازند و این طریق اوسط و عا
 وسطی است و اگر طی بعضی از مصدات نمایند چون جزئی را بس که از این روش
 او را تصعید نمایند و نفس بیسوزاند و حلاله ارض بزین وقت و کبریت را
 ارتفاع نمایند و بزمان نو بیک باج کلید خلبه رسد این کلید را با صیغ مطهر
 می برند تا شمع میشوند و با جسد صایغ مرقع شمع محسوس می شود و در این
 شمع آب صورت

این آب را بجای عقده کبریت بکنند و چند روز تکرار نمایند که آب سرخ شود پس بجای سرخ و جامغ نمایند و تقطیر کنند و در نمایند تا از صیغ سواد و احراق منسوخ شود پس بزین وقت را بنویسند که این آب هندی و تشویب و تعیین نمایند تا محسوس شود و آب را بر او مسلط ساخته که آن مفتاح است در تعیین بکنارند تا همدیگر وصل شود و در تقطیر این آب یکی کرد و در آنکه زین اصل این است و اگر تقطیر نماید که در تعیین و تقطیر نمایند تا زین وقت که در این عهد عامل بسته است پس آب تازه مثلث را بر زمین باقیه کبریت که صیغ از او گرفته اند نمایند در تعیین گذارند و تقطیر نمایند و تکرار نمایند تا این ارض سفید شود و که داشته باشد با این آب را بجای عام در وقت احتیاج با این آب سرخ گرفته باشد پس اگر خواهد صیغ مطهر را بر پوست بکنوب به تشویب تعیین با این ارض مطهر خود دهند تا تشویب شود و این قلم مقام جسد جدید باشد در باب اعظم و اگر این ارض را بزین وقت محلول بر زمین که در تشویب سازند به تشویب مذکور پس کبریت تمام شود پس همین مطهر را در این وقت بخار معلوم هم از این معلوم معجز شود و اگر شش تمام شود و این طریق بار دیگر باشد و اگر جسد ذهب معدنی را محسوس نماید بجای باب بزین وقت محلول و شمع سازند بصیغ مذکور در این وقت احتیاج بشود بزین فداوند بیکه ارض باقیه زین محلول محلول بیسازند و تعیین صیغ نماید و با جسد ذهب روح مذکور ترکیب نماید بیسازند و این طریق اوسط و عا وسطی است و اگر طی بعضی از مصدات نمایند چون جزئی را بس که از این روش او را تصعید نمایند و نفس بیسوزاند و حلاله ارض بزین وقت و کبریت را ارتفاع نمایند و بزمان نو بیک باج کلید خلبه رسد این کلید را با صیغ مطهر می برند تا شمع میشوند و با جسد صایغ مرقع شمع محسوس می شود و در این شمع آب صورت

با بصغراست و الله علی ما نقول وکیل و صیغ و جمله اول که کبریت را با این صیغ
 میکنند و صیغ از هر دو بیکدیگر میگردانند و بنویسند که صیغین صغریه است
 زین که در این صیغ و کبریت یکذات و یک شخصند غایتش صیغ کبریت ارفع و اکثر
 و ارض باقیه هر دو را از زمین میماند و این طریق اسلاست و حرام است بر منقذ
 این صیغ و مستغفر الله العظیم و صلی الله علیه و آله **اتا** کبریت و زینق از این
 معلوم شد که زینق و کبریت عالمه نیست **نهم** انق و اناب صفت
 یعنی در سیالیت و عدم اختلاف بد و در اناب حلال شود این صیغ صورت
 نه بندد و دیگر آنکه اناب که نزع نماورد بعد از اول جدی تا اول سرطان که
 در وقت ذوق است از اول سرطان تا اول جدی در منزل است **حاشا**
 محفی نماید که در تعیین حکما تکلیف و در وقت و هدم و تصعید و تقطیر حاصل
 و عقد هم در جسد است چنانکه بر زمین در محفی نماید **حاشا** و در
 در اشیای مناسب طبع است و این موزان بعقل است نه بسنت و عقاید
 مذکور سیدان با نهایت هر کار است چنانکه رسیدن و ایشان داده اند **حاشا**

رساله بسم الله الرحمن الرحیم **در تدبیر حجر**
 اولاب از انقن بکبر یعنی کبریت را بسوزان بنیاد عذب یعنی باقیه این و ان
 تقطیر هر چه است زین که اگر او را با شمع و بسوزانی هیچ از او نماند تا آب
 از سافل ممتاز شود و مقصود امتیاز اجزای او است تا استخراج جزئیات کل توان
 داد تا آنکه جسد مذکور در ذوب چنانکه بود و سواد و اطراف و احراق
 در او نماید پس گفته که اولاب از انقن بکبریت صورت کبریتی از اب که معجز بود
 خود دارد و در هر روز در آنکه اگر انقن او را باقیه عذاب معجز در آن خود شرف
 سازی چنانکه بفسر بعبیر که هرگز نماند نشود پس محتاج شدیم باینکلاب

نوع مطهره از این روش
 این صیغ را در تعیین کبریت
 در وقت احتیاج با این آب سرخ گرفته باشد پس

این آب را بجای عقده کبریت بکنند و چند روز تکرار نمایند که آب سرخ شود پس بجای سرخ و جامغ نمایند و تقطیر کنند و در نمایند تا از صیغ سواد و احراق منسوخ شود پس بزین وقت را بنویسند که این آب هندی و تشویب و تعیین نمایند تا محسوس شود و آب را بر او مسلط ساخته که آن مفتاح است در تعیین بکنارند تا همدیگر وصل شود و در تقطیر این آب یکی کرد و در آنکه زین اصل این است و اگر تقطیر نماید که در تعیین و تقطیر نمایند تا زین وقت که در این عهد عامل بسته است پس آب تازه مثلث را بر زمین باقیه کبریت که صیغ از او گرفته اند نمایند در تعیین گذارند و تقطیر نمایند و تکرار نمایند تا این ارض سفید شود و که داشته باشد با این آب را بجای عام در وقت احتیاج با این آب سرخ گرفته باشد پس اگر خواهد صیغ مطهر را بر پوست بکنوب به تشویب تعیین با این ارض مطهر خود دهند تا تشویب شود و این قلم مقام جسد جدید باشد در باب اعظم و اگر این ارض را بزین وقت محلول بر زمین که در تشویب سازند به تشویب مذکور پس کبریت تمام شود پس همین مطهر را در این وقت بخار معلوم هم از این معلوم معجز شود و اگر شش تمام شود و این طریق بار دیگر باشد و اگر جسد ذهب معدنی را محسوس نماید بجای باب بزین وقت محلول و شمع سازند بصیغ مذکور در این وقت احتیاج بشود بزین فداوند بیکه ارض باقیه زین محلول محلول بیسازند و تعیین صیغ نماید و با جسد ذهب روح مذکور ترکیب نماید بیسازند و این طریق اوسط و عا وسطی است و اگر طی بعضی از مصدات نمایند چون جزئی را بس که از این روش او را تصعید نمایند و نفس بیسوزاند و حلاله ارض بزین وقت و کبریت را ارتفاع نمایند و بزمان نو بیک باج کلید خلبه رسد این کلید را با صیغ مطهر می برند تا شمع میشوند و با جسد صایغ مرقع شمع محسوس می شود و در این شمع آب صورت

او را از او جدا کنیم پس المنتیم که تفصیل کارانش است و اما انشرفا اسوا و الی
 منطبق اند گرفت پس حجاب کردیم راد و ریل که انشرفا با او نرسد و کس بر طریقت
 ارب نماید تا بخاری شود و نانش هرگز کرد و در دیگر که بیت عبود نماید و اول لعل
 به روی که علت وجود او است بلکه ما در صورت او است سازد و حکم حقیقت
 رطوبتی که در آن دور است با این بخاری میماند و چون در قیام آن رسد و بچکد و
 چند نکه انبعاث تکرار نماید و این امرش مکرر شود و بخاری که در این دور باشد با
 بخاری اول اجتماع شود یعنی بخاری فضل که در این دور است که در حقیقت
 تقطیر کند هیچ در زمین او نیز لایه تا حباب قیام حاصل شده باشد پس با حباب این
 ارب لعل و با رطوبت خویش با انشرفا تعیین می کند که بخاری انشرفا است اما هسته قیام
 و حقیقت که تر از انشرفا حلا نمیشود کرد پس چون چند بار لایه از رطوبت
 شود حقیقت نفس باشد چند نکه انبعاث تکرار نماید که هر چه از حقیقت نفس بود
 نماید پس این رطوبت با انشرفا و معنی معنی اول و این معنی است یعنی طریقت
 طبعش ثبات باشد و معنی دوم آنکه از وجود داشته جدا گشته باشد پس اگر
 این معانی بر تو روشن گشته باشد هر روز حکما بر تو فاش کرد در آنکه بیشتر
 در دنیا نشاند و در انبعاث کتوم است و الا ترکیب فاسد گشتند و غرض از تفصیل
 در معنی خدا داشته اند و بخاری می کشد از آن آمدیم در سر اینکه اگر خواستند
 ابراهیم را که در انبعاث کند که حاصل نفس شده و حکم سنا کلت با آن از رطوبت و لعل
 کرده و فاش نفس خود گناشته و آب بوده و هوا شده الحال بخاری که انشرفا تا
 عمق انشرفا نیز ظاهر کرد و حقیقت که بر دست میماند کرد و تا قولند در زمین خویش
 کرد پس است تا انشرفا کند و از انبعاث حاصل نماید تا هر چه آب هم بخیر کرده که خدا
 کرد پس باید ارض و لایه تصدیر با لایه ساخته تا فواید با بسویند گرفت و این

تسکد

بازه تسکد
 حال از رطوبت
 انشرفا

شد که در این اب نامش انشرفا کرد و مایه نایب در حق او توان گفت و بناید
 از تصعید با انشرفا که در مایه در مصفت اظهار چهار طبع است اول آب حیر
 در زمین حیر سیم ارض حیر و این هر سه حاصل شده پس از انشرفا باره بناید
 بسوزد و با بخاری او تصعید میشود و همان حقیقت از ارض خواهد بود چون
 انشرفا مرتب بدیلا رفته حکم انشرفا من نیز خواهد داشت و آب قیام دانست
 خواهد بود زیرا که انشرفا هوا که در آن فصل است کمال جدت و خواص انشرفا کسب
 خواهد بود پس در وقت پیدا خواهد کرد که در زمین او انشرفا و با حال کند
 لیکن تا او را عقد نماید در حال تو اند که در زمین او لغت و حکم سنا کلت لعل
 ارب را و می کند پس برین خشک نماید پس با انشرفا عرضی که از این کند تر
 باشد همی ارب برین معنی مسلط میکند تا حکم سنا کلت در ارض
 خود سنا کلت میکند و او را حل نماید پس در انشرفا میماند تا آب از ارض
 میگرد و در این اب را چند نکه برین معنی ارض در مینمایم که هر چه از حقیقت
 او نیز حل شده باشد با ارب ارب سنا کلت و نفس برین با انشرفا برین معنی
 این اب مرکب از ارضین ارض برین معنی و ارض که برین است زیرا که حباب ارب
 ارض برین معنی ارض برین معنی باره از نفس که برین خود ثابت ساخته
 پس چه هر چه بصورت هم برماند پس نیز زمان باوه از هنگام تو بیخ است و
 عمل کتوم با صبح برین معنی الا ارض صبح پس میگویم و از خدا یا هر چه از ارض
 چون اب ارض که مقطر است کسب هذبت از مقطر و برین کرد و نفس
 که برین کسب حقیقت است در خود نمیشود اگر ارب ارض برین معنی از این تو بیخ جدا
 کردی صبح خواهد بود زیرا که حباب هوا از اب جدا شود و با ارض و انشرفا که
 زیرا که مانع از ظهور انشرفا است و این معنی با آن شد چون از اب جلا صی رفت

بسیار در وقت حرکت کردن این بی طرف متوجه بقیه آن بی طرفی و او
 آنچه که در وقت حرکت عقل بواسطه آنکه از او خارج شود و او
 چیزی در جهت در خط بی غیر شود و در ساعت او که گفته شده بود در
 دشمن آینه و گفته شود در وقت انقباض که روشن بود هر چند که آن آینه
 مثل هر چه باشد در دشمن در خطی باشد و همچنین علی الخصوص حکم در حرمان و
 از شتری در خط آب داده شود در خط و غالب شود در آن خط و غالب شود در
 مادام که در خانه باشد مسدود و البت است که نرسد با او و این است که در خط
 و خط است و اگر ما شادمانه او را بکشند و در هر طرف بکشند و این است که
 و اگر ما در خانه نشینیم در خط و در میان درنده آبازی بکشند از برای او
 تا سوار شود و این را در آن حالت است و اگر ما در خط و در هر طرف است
 این عمل میگرداند و در وقت که این تری است و اگر گفته شده بود
 از آن طرف که در راه از شمشیر مسدود و زود شود و همچنین کسیکه میانه مذکور
 در زخمها و میانه مذکور در خط و در وقت که در خط باشد از خط
 می شود و طبیعت وقت قیام در برای سردی پوسته و آن کسیر اگر هر دو با او
 یا جل می باشد در قدر که گفته و تا آن جهت قصه از برای کند از این جهت فاش شود
 صفه از او و بیانش میسکند و در وقت که در خط است و او را از خط بی بریا
 میشود و در خط حفظ تواند که شمشیر بی کشاید و گفته میشود این نام موسی و هلا کرده
 میشود و در خط و در خط خود است باقی میشود زنده و گفته است که با این امر که در خط
 ابراهیم را در وقت که در خط کرده او را باقی در هر گاه که بدماغ کشند آب قرار گرفتن
 بهوش میاید و هر گاه ما شادمانه در خط آینه بی غیر سرد او را عارضه در هر گاه که
 اگر کند از شمشیر در وقت که در خط آینه در هر گاه که خواهی میند او را در خط
 میشود در خط و اگر هلا کرده شود دشمن در وقت که باقی می ماند در خط شمشیر

میتواند و همچنین اگر مردم که در وقتیکه مردم من عمل کنند و شتری هر گاه هلا کرده شود یا
 بری سیاه می شود و میگوید او هرگز نشیند و هر گاه هلا کرده شود شتری از قبض و
 کشتی که به تن نشود و بستن شود و در آن که بقدر شمشیر ما را و شمشیر او را بر این
 از برای تو کسی که پسند تو را و سجد میکند از برای تو کسی که بگذارد از برای تو کسی که
 از این کسیر که از برای خلاصت پس خاتم کند با او در وقت که برود شمشیر و شمشیر یا
 مدتی بر ما تو در وقت او را و واقع نشود این خاتم بر ما و بریز ما که کسیر محفوظ
 از دزد و حمله میزند که در هر چند بند از دزد در سدره و اگر بگذارد از او در هر چند
 بارش ای پس بهیبت در میان صبح عالم و قدرت نیست از برای بادشاه و در خطی
 که نظر کند بوی او و اگر من کند صاحب بر من شتری و شمشیر بی طرف شود در آن
 ساعت و اگر کسی کند صاحب با بیض بی طرف میشود در هر چند که شمشیر است و اگر
 کل کند که آب آورده و در خط است از آن خط بیرون میاید آن جز کسیر در خط
 از آنکه نشسته میکند در ساعت و یکبار آن در گوش که از شمشیر بی شمشیر در آن
 و مس کند شمشیر و قرار بر خط بی او میسازد و در زمانه هر که بی خط کسیر
 بر زمین که بی میسازد در همان ساعت و گفته میشود در وقت مسدود بیوان نه آن
 و ایاتی که می باشد است از این پس ابراهیم حجت حضرت مسیح همان از جهت دروغ
 استین و هلاک فسیله را با شمشیری و بگذارد ما سوزنا بر بر می شود و در گردان
 از خط شمشیر هر گاه منقطع شده باشد پس کوشش میاید و در خط کسیر در زمین است
 کسیکه رعایت داشته باشد از خط بی قطع میکند چون او را مس کند از خط تراکم
 که در ای از برای از دست بی برود بعد میزند و حمله میاید و مس کند شمشیری در
 جان که کج شده باشد از میان کردن پس قیام میزند و از این جهت معالیه میزند و در
 کن از خط خود کسیر سجد با مدبر سجد و داخل کن اگر این فاش می شود هر شمشیر تا
 کیری او را شمشیر هر آنچه که در وقت که در خط است تو به تحقیق که در دستم حجت او

مطلبه
 برام شدن هفت گان
 که ادبی سواران تو
 در اثر عمر کبیا
 محسن و رفیق ستمی
 که در کمال باشد ما در هر
 و کردم و غیر
 معجزه و زوین
 ابراهیم در دست
 از خالصت عمر کس
 می باشد

صحیح آن چیزی که باطل می شود از او چیزی که زمین که می نیند و مکر بعد از خدایت
 مایلند او را که کل گند با و کسکه زخم است فرمای او و توجه کرده بآب زول که
 از او می کشند و او را می روی میوه های او از جهت حرارت خورشید حکیم که هرگاه کل گند
 مردی در وقتیکه برودن میاید این از برای آب چشم برسیکه ذایل می شود و بناست
 گفت که بیانش مد لز آب جویای بوزن چهار دریم می نیند و هرگز در آبان می روی
 جوان می شود همچو جسد ای با او دانای کلفت است حکیم از خدک جزوی از قشور برص
 مغزول مانند خشک شده است می کنی و کینک و از خدک در آن روز نوبی دو وزل از او
 از بیاض و وزن او از عقاب سحر پس مخلوط ساز این را در قاروره و وزن او را سکو
 بهم و بگذارد در آب سه ساعت و مخلوط ساز سکو بچوب یا مسدود کن قاروره را بچوب
 سفیدی و نظری تا بکشد هر شود لوبی میز لون خودش پس بر طرف شود داخل او
 لوبش و بگرد لون در صدفی و حال آنکه بود لوبهای سفید پس بگردان دور او در وقت
 کن بر آبش اسکو بدیم بر او تا بکشد بر طرف شود از او بکشد و در او آب جگرت ده
 توقف کن از حرکت دادن تا آنکه سرخ شود و پس صاف کن این حرکت است کلنتار
 درگاه ووب هر سه متقال از قیر او بنیازی بر او اندیکه پس بکشد و دریم بر سر
 پس آن چیزی است که دیدم سن و بر عجب در آنم از غرض در ذیل و نه عقیدتی در آن
 و منبت در این جز از جاسپان قدر که نمره شود لیکن کتابت کردم از برای تو
 عظیم تر آن چیزی که در دست نهادم که دانستم در کرم نشان مگویم از برای تو بخیر و درسم
 این سحر در کتاب الله تعالی عز و جل روشن است و مخیر او غویزی است و عمل این
 سحر در ثواب است بر آن کسیکه نغمه او را و این آن تر است از برای سران کسیکه نغمه
 از او کتیب سحر می کند از خدک این را در اوقات خودش و عمل کند با او و بخورد از
 جنبشیت فاییدن در جمل روز با آن سحر می و اگر نه در شش روز می یا به هر که می
 طبیب سینه و اگر ضاعف کنی عمل را پس برسیکه اگر خیال تو باشد خلق عالم بر طرف نیاید

خامنه

صفت او این است که اگر از خدک خیره را بچیند که وصف کردم از برای تو پس
 برسیکه محتاج نیندوی بوی خود کردن در او هرگز در سبب تر این است از او صفت
 در عمل پس این را بچیند که نهی کرد ضد آدم را از این دخت از برای آن چیزی که در او
 از عجایب از برای آنکه آنچه علی سینی از این بچیند که مستولیت کل از ملائکه این چه
 که طبایع از نبرست و عمل سینه آن چیزی که بنیست از برای صواب عمل کردن از او که
 بچیند از بعون آله نقله صاف حکم را بچیند هذه الشجرة الاله لخرای پس بر
 بر هر کن از ضد انیعاله حق بر هر که درنی از ویس از خدک نمره این سحر را بچیند
 که تا نمیدم من او را و بیان کردم در اینجا که نصف کرده تا نقله این سحر را در او
 خودش در هر که بگرد و اقباب در جمل و سرطان دیده شده است از بطلیموس بوی سحر
 بلکه نفوس تحول می شود در انوقت و صحت است هرگز در غیر انوقت پس بکشد که سحر را
 و برودن کن بسته ای دور از خودش و بکشد از او در طرفه که شش است نه فصل و
 بگردان در ضوطم او قابل و حکم کن وصل را بکشد در طرفه که در او است و در او
 این معتدل از این مردن آمدن آنچه که در او است روح پس هر که که ظاهر شد
 که دو می کشد سرفیل پس تحقیق که ظاهر شده است نفس پس تنگ کن قابله تا آنکه
 گرفته شود و تمام نفس پس زود تشنه گفته شده است بطیقا و نفس میدانه است
 بجزیت که عز نرست و در شمع و بانی میانه جسد و آن سحره بود او صفر است پس بکشد از
 او را در شش در طرفه و اعاده کن بر او روح را پس بانی میانه نقل جز که از او نرست
 صفر است پس با جارت از برای تو که اعاده کنی بر او روح را و تقطیر کن تا بکشد
 شود و عود کند مثل سرف و تقطیر کن و ذواب می شود مثل شمع و این کن جزیت
 که اگر کنی همچین قیام شده است از برای تو غرضت اما سایه ای این ذایل می شود
 از او سایه ای تا آنکه برتری نه تا از روح برسیکه از او در فن کن بگرد و تقطیر کن او را
 و کن همچین تا آنکه سفید شود مثل سفید پس آن قول نرست و مثل و استغیث کن

از برای وادرس بقدر که در چند مرتبه تا یک صاف شود و همچنین نفس پس این است
تشریح پس بر این مقام جمع کن اینها با وراق تادی و وقت که چهل روز و
عقد کن اینها پس بخورد و عایت که گوشت تو را تا یکم کند تو عمل تو را با عادت
تفصیل او عینا که تفصیل کردم جز و نیز میدم اینها را تا یکم کند تو هر دو دم پس در
انوقت صحت دارد و از برای طلسمات و علاجات و شفا بدایع و تازه ایس
عرض میکنم اینها را در روزان سخت که مساویت مران جزیکه نصف کردم از برای تو
از واد کردن بعضی از قرمزها و شسته با بر قرمز شمس بر و وقت که کاشترا
بست و یکروز برون کن از برای بخور و در یکروز کواربت تا یکم کند تو عمل تو را
علی حق است صفتی که اگر یکی این عمل بطریق دیگر نصف کرده نماید میوه جسم
می یابد و سخیل کن او را هفت مرتبه و عقد کن او را عقدی که نقصان نماید از برای
او که عطا کرد و جابر و در کا جز عقده که غی نیش و هرگز پس وادری از برای مراد از
از جسمی که جانی و اگر اراده داشته پس اول ساز و شستن او اگر اراده
و شسته پیش تصدیف علی استخوان علی که نمیکند علی کند او را بر کس میوه و نیز مرتبه
سر تمام خلق پس بر بند از برای و شستن او و در هر روز و در وقت که در او
بکلی کیفیت عمل میوه و این عقد کن او را برای حکایت پس در یکم میکرد و زهری که کاست
از او جهت خطا را از چشم که ممانه برسم اغایت العیانت ای سبب من آن نمیکند
خط کند این طریقه را نماید و در این نمیکند نام کند این طریقه را طریقه ای با
مکنون است و بدایع علی پس اگر اراده واری برود کردن این سبب پس زیاد میکند
چو مراد تو را وادکن از نزد واد روح و لذت نفس اجزای مساوی و از کس اول مثل
از ایشان و عقد کن و اتفاق بر او مثل اول و نصف کن اگر اراده داشته یعنی تصحیر
ای سبب پس جز نیست از برای تو که مستقی یعنی سوی آن جز که کفتم از برای تو و اگر
سما و این جهان آسمانی که هر کشف شدن سماء را گواه میوه در عمل پس واقف شو باین

نسخه
۴۰

السما

سماء بالکلیه پس اندر است و اما هماغه تمام بخاک نمیشد که نشاند و در
بقوم زحل او خاکش است و او است زمین تره سیاه و در او پوشیده از طلا و نقره
کسی نیست که حکم کند بر او و بر هر جزئی شمشیر حکم کردن نیز او است و بیق او
است و او است روح شتری که برست بر سر او است هوا و او است نفس در این اجزا او است
کف نوشاوری و او است تره صفا و در سله را نوشت خالک بر سینه و دیده شد و در
خالک سسکتین زید و در صد و یک **توجه کلام جلد کن** و در **طریقه** که در **نسخه** از **رحم**
الحمد لله رب العالمین و بصلوة و سلام علی محمد و آله **اما بعد** این سبب است
درین نوع جوهر و اجزا و بدان بر سبب که در وقت و مناعت و مضاری اوقات او پس
در سبب سران میاید از او و منتهای نفع دهنده و در آنها یا رنگ دهنده و در کلهای وقت دهنده
که نمیکند از بند سببهای وقت بر سبب که هرگاه یکس که او را در سوزان برود میاید از او
سختی و آسب که سبب سینه ای عظیم تر و قوی تر از فعلی است و این سبب جز نیست از او
و بواسطه این که میگرداند و سبب که میسوزد او را و برود میاید از او و حیوانی بسبب
تغذین و در وقت که بواسطه سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در
از صفت سبب بدان بر سبب که هرگاه بگرداند جز را خاکستر و ذراتی از این خاکستری
که منع میکند شش را از خود یعنی باید توجه که متعلق است با پس بریز مراد از آب آویز
که برود کردی از او و مفید شود در این سبب در این خاکستر دان طبع میگرد و جاهد بود
مدار و اتق بوضعت این سبب هرگز پس هرگاه که فرازی از او براده مزاج داده از او با جمل
میشود و جمیع سببها میگردان طبع مضموع جمیع اجزا را با بقوت و بدان بر سبب که این سبب
برود میاید از او و این در وقت است و می نماید میوه و نیز در وقت و بدایع میاید
نقل و می نامند آن صبح را که برست و نقل و سبب زجاجی و این سبب میوه اگر نود و یک
دین در او و در سبب میوه پس از طهارت او نیز از موضع تمام است و در او است طبع و در
و می نامند قدر او را اهل این صفت دهن او هرگاه با شست مدار او زین نامتسا و با شست مدار او

توجه
رساله خواص از
جلد کن

یکتال جان شود و جاق شدن عظیم بود که او عاقبت پس هرگاه برزی او را در
 و نظیر شود می بینی او را و طرف است که او مردن میاید از این معنی بود و در
 طبع و نوبت در ذکر میباشند در آن مردی که کتال میگویند و آن مرد جاق شدن عظیم
 میشود در مرتب میشود و آن وصف رنگ او هرگاه که کتال کند باو یکسکه ماقط شده باشد و با
 مژگان چشم او از جهت زیادت حرارت در پوست رویده میشود و مژه ای او را که میباشند
 از او بقدر صحتش از کتال میزند آب جوان میشود از مژه ای که کتال میدهد و او را در
 بیاض مدله از او نشانی در رشتان بر میخورد از دو حیضه که کتال میدهد و او را در حین
 رسیدن طبع باشد در بدن میاید از او نوبت در صاوی لطفی هرگاه که کتالی او را در
 سردی سده با نوبت هرگاه که فرازی نوبت در راس جمع کنی با برهما را و کتال میکند
 بشدت حیرت را بسبب آنکه کتال میشود از چشم که است سیاه است که برده میکند سیاهی
 روشن میکند چشم را و بری نمیکند و او قطع میکند طرف را و اگر سیاه مدله که با لطفی
 بشدت قوی میشود و او را که با لطفی لطفه از آب او جاق میکند او را و اگر کتال
 با لطفی که او را مرض گرم باشد در مرتبه در روز در فصل بهار جاق میشود و اگر کتال
 در وقت دهم هرگاه یا کلس او را بر بندد در کردن کسی که یک دیوانه کزیده باشد بر
 میخورد پس منافع کتال کتال کتال است و بدست و ممکن نیست شردن این کتال
 که کتال کرده اند حکما از برای اینکه ندانند حال آن کسان که عقل از برای ایشان است
 و از جهت خاصیت او این است فصل از کلام بر اینی بدان ایفر زمین که توفیق دهد
 از نقله تو را توفیق خود بدست هر باور ای از باور آن دنیا هرگاه که بداند در
 خود از کسیرت ذوب وزن حبه و کتال کند در پوست آهوی و باغت کرده
 این اعداد را که در پنجاه صحیح مصر مصر هیوه یوه لعی یجه با وزنند
 او را علم دان علم میر و در کتال که کتال میکند او را توفیق از کتال
 واعلم بدستیکه جوشن کتال هرگاه که فرازنده شود در اول و بعد که غبطه بدست است

از برای

در کتال

آن کسی که مرد کند در این مجوسین خلاص میوند لبان در ساعت پس اگر کتالی
 ظاهر میکند این او را حقیقت حیرت برسد که آن قول عظیمی می باید در حالیکه کتال
 آن غبطه را در زرتیج خود با غماش و هرگاه که بنشیند از او چیزی را در کتال بران
 ذکر کرد غبطه باشد و کتال در میان درنده و کزنده و کتال در میان لبان نیز
 میکند بر او در این جزئی است از خواص غبطه حبه کتال در دنیا بدو کتال
 اند از ترس او را و اما آن جزیکه عیان دیدم من او را در کتال او را بجهت پس بنفتم
 او را بچنانکه با بر کتال بود و غیر او از کتال آن جزیکه وصف کرده اند او را در
 معبر پس بر طرف میکند حزام را در کتال غبطه است و نمیدانند در کتال او را
 و این جزو قوت است و او را در کتال است بلکه میداند از کتال و او را در کتال
 این را در بعضی کتال و اما آن جزیکه واقف شدیم هم از برای او پس بدستیکه در
 عجیب است و این است بدستیکه در فصل ششم در بعضی حیت خود در کتال کتال
 ملاقات کردیم هر دو یکی مثل که معنی بود و جزئی از کتال و لفظ و کتال
 از برای این صفت و نمودند جمیع ایشان که در کتال کتال در کتال او را
 از کتال غبطه است و کتال کتال کتال است و کتال کتال کتال کتال
 محبوب کرده بود و کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال
 نفعی است از کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال
 بود پس هرگاه که لطفی از کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال
 می تا کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال
 پس از کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال کتال
 بر دار او را هرگاه که کتال از او می بیند میاید هرگاه که کتال کتال کتال
 بری میشود و اگر کتال کند باو خیر که کتال زمین کتال کتال کتال کتال کتال

از کتال

شده بنده بر خیزد با وزن ته تعالی اگر عمل کند بقدر قیاض در سینه که جسد و باله
 بر سر کچک لود از شستن صاف می شود و اگر عمل کرده شود از زرد و سته قیاض در غسل خام و با
 اورا بمطوب که طلب میکند حرکت اورا جمع میکند بوی حرارت غیر زنده هر چه
 که او عدس سال داشته باشد میگرد و بقوت سیرت سال پس اگر بیاشا در از او حساب
 سسل بول بوزن قیاض در آب لیموی بر تیا می شود و همچنین کسیکه صاحب سنگ است
 پس اگر فراز کسیکه مویا روی او کم باشد بوزن قیاض و بگرداند او را در یک وقت روغ
 نیزج و ببرد حمام و گذاردن حصیه خود را در این روغ بر سینه مویا در روی او و اگر
 بیاشا در از او صاحب است با بوزن دهی در کاسی بر تیا می شود و اگر بگرداند از او
 وزن سته قیاض در روغ زیتون و باله بر سینه کسیکه صلح داشته باشد بر تیا می شود و اگر
 عمل کرده شود از او وزن خردلی در شراب و بیاشا در از او صاحب است و این
 بر تیا می شود و اگر لفظی از این آب بپزند و بگرداند در کاسه و صد دهی که وصل او
 و کیش کند از او در تنور خفازان منقعه می شود و سینه منید از او و منقعه بر تیا می شود
 عبد غفد می شود و اگر بر بندازی از این معقود و دهنی بر بندازد از او صاحب که خوابی
 میگرد و قمر پس از آن آب جهر او گردان او را تا بشناید و بگرداند تا سرد شود و
 یا به او ز غفد شده سرفی او که خضبی یا بد و جاری می شود بند از او و یک بر از
 از عبد که عقد می گردیم پس اگر بند از او در دهنی بر بندازد از او صاحب که خوابی
 شمس و کفنه جابر که در جنبه و این سینه که در کان این شیخه چهار تان و این
 آب و دهن و نار و لرض است این در صبح از تیا می گردود در سته تا جوجه سکه گانه
 سکه آب و سته اش و سته دهن و سته لرض است پس ندان این را از برای روغی
 عظیم بسیار است ما و کرم کنیم از جمله اینها آن چیزی که لایق کتاب است و از آن سله
 اما تدبر اول پس بر سینه در زمانه که لفظی از او و نصف دهن بر تیا می شود

مالیدن از این روغ
 بر حصیه فردا کویج
 بر آمدن مو در چهره و
 رو

لوز

کرت اصغر و با و زرد بر هر دو باطل می شود و این از آن دگر کسی که بند خفا می
 و کسی که در کار او شکل و تنگ پیدا شده باشد کاش می شود و بن و دمی و باطل
 می شود و این از او گرفته شود آب روغ دهن و لرضه کرده شود و در یک طاب
 خالص و بیاشا یک سکه صدف بار دمی داشته باشد بر تیا می شود و اگر بر تیا زده شود با
 خفیر رسد و جمع این جزا می شود با و سدر از زمان و مردان باطل می کند و جمع
 که عارض شده است در سر مثل شیش و جز از روغ و در تریه و تاسا که شتر و در
 اشقب و حیه و قرع و سلع و اگر گرفته شود از او دهن جزوی در لرضه کرده شود
 برده جزو دهن بنفشه یا عیاد از دهنهای دیگر طلا کرده شود با موی زرد که شتر
 و زرد باشد سیاه می کند مو را سیاه کردن عظیمی و بند می کند او را و منع میکند لرضه
 شدن او از او می شود و مقداری که نشا حه شده است تحقیق که سکه کرده است
 مویا بود این از برای مو و متفرق بودن و ساق شدن منقعه کردم در سله
 از این دهن و در دهن و امر که دم سینه و لعل که بفضله لرضه دهن جز که دهن
 همیشه تبارت و این بسیار است برای زیاده مزاج و امر که دم سینه باله سبه
 حوز پس سکه و همچنین تا پنجاه و هشتم تا یکم رسیده است مویای لوبه با شنه ای پیش
 تا و نصف یک حلقه شده بود پس این را بدان در وقتیکه سخی کنی از زردی یا
 یکدانه از عود سلیم و یک یک بر صفت صرغ صرغ لوز که صرغ لوبه یا بد بر تیا می شود
 در یک روز واحد البته کسی که لفظ کند در می لرضه جمع پس اگر زاده باشد از تری او
 خفتن کن او را پیش زرد تا یک حلقه شود و دهن نشود کسی که بر بند محو عود را
 یک سکه کوشش صد کند یا کرده باشد یا کسیکه خور داشته باشد یا سرطان یا داء افضل یا
 درم عظیم کوشش در لری پس بوده از برای لود و تیه یا کرده است او هم کند
 بر او باطل می شود پس بر سینه بر تیا می کند از برای و جز که قیام مقام زینت و اگر

معالج بر صر

دگر لوده بشند از لوده و دیگر سید از لوده بقدر چه غمزه در دو درم از لوده عبد
 و این نرسک و درین کده و مالیده شود بر حسب جذام و کدر سرطان و اما اگر کدر
 دیگر باشد پس بر سکه و در سبب سید از لوده در حبه بر برای معرفت بر وجه
 در وزن در چینی لوده و شغال و باله و سبب و در این لوده و در حبه حاصل
 باره و در حبه ای کوشیده بر سکه باره و سبب بی بدان لایق ما سزاوار است که عفا در
 که فایده در این لوده که عظمت لوده در لوده که بر سبب لوده که از لوده است
 برای سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 کسیر در زمانیکه لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 و تشویه کنی سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 هر گاه اتفاقاً در چینی از این بر صد درم لوده برود میاید بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 و در حبه و در لوده برای هر حبه سردی که باشد بر طرف میاید و باید است که حبه است
 او بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 این را در سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 و در وقت که مخلوط در هر لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 درین و همچنین در هر لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 که سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 در هر حبه برود میاید اگر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 کوشن سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 از لوده بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 همچنان که سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 حیوانیه و اگر مخلوطی بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که

معالج سرطان

از لوده

از لوده و در هر لوده و تشویه ده تشویه خفیفی بر سبب لوده که در آن سبب
 سید هر صبح سرخ آنچه که در لوده است صبح مید هر صبح سید در هر صبح سید در هر صبح
 که رسد که بطایع سبب در از لوده بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 آنچه که در لوده است و سزاوار است که نیز رسد که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 از آنچه که در لوده است و سزاوار است که نیز رسد که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 آنچه که در لوده است و سزاوار است که نیز رسد که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 یا سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 این در سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 و بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 و بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 آب سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 شود و انداخته شود در این آب صبر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 و صند و همای میاید در هر لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 در سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 چنانچه بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 در لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 شود حقه و در آب سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 در لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که
 از سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که بر سبب لوده که

آنچه که

بابت بقی که اول صحیح و همچنین گفته بدینکه علم دارو بعد صوابون
اصناف و خواص بسم الله الرحمن الرحیم **وصافع اکسیر**
 الحمد لله رب العالمین گفت رفته که گفت نیزم شیخ از برای تو رسوال میگوید
 که هرگاه رسید ما را بدینکه آب الیه روح است پس او نسبت از برای حیات
 و بسبب از زنده می شود و جسمها چسبیده ای مرده با هر حق تعالی پس هرگاه ثابت شد
 پس بدینکه از او با و در وقت بری کردن جسمی از برای رزق از او رزق
 بواسطه آنکه نری کردن زنده که در بعضی از مرض نزدیک تر است از چنان کردن و در این
 منبعی بر آن است که دلالت میکند بر کربت شدن جوهر بعضی و شیخ نیزت که در
 مریض غلب در عدد و اموات است و اگر ثابت شود زنده از جسم در بعضی در این زمان
 دلالت میکند بر آن بر بری کردن مرض از جسم و ناقصه و این نیزت که در بعضی
 میکند جسم در از مرضهای ایشان بواسطه آنکه جسم و ناقصه انقض می شود پس
 این آب از الهیای خود میاید که فوراً در بری سوی آب الهی پس نسبت کند و این
 در ظاهر جسم و دست پس میگویم در جواب تحقیق که گفته در حق که ظاهر است
 بر تو مکتوب که در اینها نیست و اگر نظر کنی در آن جزای که ذکر کرده ایم در بیان این
 و عقاب در ارض می شود و از برای تو این که ستور است لیکن در حق میگویم از برای تو بر
 نشاید که تم تعالی کند علم این را پس علی بن ابی طالب میگویم که علم الیه غیر الوجود است
 و عزیز است که در علم بدان بدینکه حکیم قدرت بهم رساند و این آب ماستای امر
 و صفتش می تواند کرد از بعضیهای مضافه عظم است آنها سبب است بر طبعی که استعانت
 بچید بصر و همچنین شفت کان لیکن ابی برادر من بدینکه مقصود بر تریب تریب روح
 اول است در وقت این منبع بواسطه آنکه معلوم است در اخصت که عمل کنیم با لفت کوه
 در صعوبت بر عمل و مضافه بدینکه عمل اول بر موم است و نام نیش و موم مضافه و ظاهر
 می شود از برای اصری که بجمع بان مضافه و نام نیش و موم از برای عالم مضافه که

بهر

بهر یک مشتقت بدان بدینکه از برای مضافه عظم برت که با حارت است
 بان مدت از برای وجود مضافه از ابتدای مضافه تا انتهای او و همچنین است
 عمل اول که موم است از برای بند برت که مضموم شده است بر چهار قسم نسبت به
 از حریفین که قسم کرده شده است بر چهار قسم چه زمان اول زمان و ثانی است
 و رابع پس الاغز الشقایه هرگاه یافت خود مضافه عظم پس در کردن از وقت
 رضی رود زنده برای مبرای که سر و زنده بر راه بسوی زمین جوهری و علم میگوئی عمل
 پس مالک می شود بابت الیه و حکم میکند بر وجود او و بطور و علامات او در
 و چشم پس میگویند باین آب بر کردن و ایتان میکند تا لیم میاید و حاصل میکند بسبب
 از نظر این چهارم و اولی و دو می شود بسبب او است و بری میکند مضموم را و بر
 بسبب او است و حاصل می شود بسبب او برده که چشم و حاصل می شود بسبب او از آن
 تعالی بهر چه که هست و آن کی که نماند آنکه عرف کند او را پس حرام است بر او که
 بدست خود با او کند و اگر او در اصل سازد بر بدن انسان پس بدینکه هر
 یک را در این صدرین و به ترس از آن تعالی بر نفس خود از برای تصافی و هر
 و حیانت کن و مثل عهد را پس بدینکه حق سبحانه و تعالی وکیل است از برای هر قوی
 هر ایت کننده است گفت بدان بدینکه آب الهی است ل نیش و زرد و کرم قلیع و در
 اصناف وزن او از آنچه که تمام نیش و در نظریه او که ترکیب تمام نیش و کار
 مرکب نبوت و از برای نبوت است از آن جهت و از برای او بابت و جمال
 و نواید پیش از ترکیب و بعد از ترکیب و در وقت او علی سید است و در او جمال
 و از برای او اول و علامات ظاهر است و پس از این معنی نه که در وقت صاحب
 لکن لعشوم الغال صاف نفوسها و نامها طبع مقرر المناسخ
 و در این قول چیزی است که دروغ میکنند قول کسی را که گفته است بدینکه هر واحد
 شخص است بواسطه آنکه تعالی اسباب و کرم است نمایا تا ما را از مکر و مؤنت

و از برای هر یک روحی است و همچنین است جسمی که اطلاق کرده است او را یک
عالم صفت برین که نفس و قوت اصل و مبدأ و نهایت اند و این است
و قهر حبه در وجه و نفس است بدان بریکه نسبت در کسب منفی از منفی که
منفعت از آب الهی و ما جفتی که نامیدیم ما الهی را بدان بریکه ما الهی
زائیده شود و در وجه طالع پس بدینکه هر را و کثرت و بر یکند استقامت
در صحت بعد جمیع تمامه از در وجه طالع تا نهی شود بدینکه طالع پس کامل میشود
برای او در هر وجه از در صحت بلکه ضایعی و منفی است صورت گرفته
شده در هر وجه از در صحت بروج پس کامل میشود از برای او برای اول
در کت مرور در مرتبه اول و در آن کردن او بر صفت از صفت منفی
و مثل منفی ضایعی است پس هر که در منقل شود در در آن دیگر ضایعی شود
تا حوض منافع او در هر یک و همیشه منافع می شود تا که کامل شود از برای
او بر صفت از منفی و این یکجمله در در صحت است و در او در صحت
بروج از منقطع علیا تمامه با قطع نظر از لوازم معتد به صحت بروج غیر از در
بروج است از کواکب و سحاب تمامه از برای هر یک که اگر شماره است که در
بودن و نفس بودن بریکه نزدیک نیست حالا بودن در وجه از در صحت از کواکب
و شعاع در او از قوی و خفایانیت قوی و در ضایعی بر قدر قوی ما الهی از برای
لوی سیر جرم با و شعاع لوی ایشان و هر که یکند این را از برای ایشان تحقیق
که طبعی شود تمام انوار و هر که تحقیق شد تمام ایشان پس سواقی شود و برایشان
طوایع ایشان و دلازم شود و از یکدیگر تولد و از هر مزاجی از آن انوار ظریفی
تر باقی و ضایعی از ضایعی کلیت و حرکت و سبب این است که طوایع
این علم عارف با سر راهی و در کسب از این مثال از برای یکدیگر است که برای
مثال و عمل کنی در

متر

قدرت با تیع را از یکدیگر من که اگر عمل تو در طریقات و تفریح و عیاشیات و کسب
داده شده است در در صحت یا در مثال یا در وجه یا در در و با در خطوط کواکب و در
صورتیکه پس گردان در صورت از صورتها بقدر یکی از آب لیمو و غیر کن باو جزئی از ماده
این صورت و کامل کن عمل طلسم را پس نسبت کن در او در در مکان که خواهی از برای منفعت
در صحت در وقت طلوع این در صحت یا منزه در بروج یا صوت طلسم پس ظاهر میشود از این طلسم
عجاب و غرایب از برای هر یک که قصد کرده بود و در او در صحت در او در صحت
تصرف میکند یعنی آن جز و سخن میشود از برای هر یک که داده و در او از این طلسم است
افشای چشم را از کلیم اما حسب منفعت پس نسبت از صحت بعضی از این طلسم است
که صحت میشود و در هر یک که در صحت است مگر آنکه مگر است و نسیم و باو یکدیگر از برای
اصلاح اقلیم و جلد از برای نیکو بودن جوهر و اصلاح میوه او صحت بر نماند تحقیق در
اما که که تر سیده شود در او از برای پس بدینکه در طلسمی وضع شده است از برای این وجه
نفع عظیم در مثال آن جزئی است که عمل کرده میشود و در هر یک که در صحت است
روحانیات اقلیم و جوایز او در اقلیم و جلد او و کسبیم بدینکه ما الهی و عمل میشود
در صورت حال طلسمها و سایر اعمال نیز نکات و عظیم و چنان در سایر اعمال روحانی که عمل
بر صحت و عقده و سبب وضع و داخل میشود در آب شده نهایی نافع و در هر صحتی هر چند
در کسب و در ششامات وضع چنان و در صحت اقلیم از ایشان و در طلسم از برای
آن هر یک که کسبیم این است بدینکه از برای ابی الی مراتب چند است و در وقت و در حال کرده
میشود در اوقات صلح کرده هر یک که در او از کسب و اقلیم و در مثال در ششامات و غیره
و حال جزئیات و سایر نکات در اوقات کرده و کسب اقلیم و در هر یک که ابی الی منفعت
روحانیات او کسب اوقات و کسب اقلیم هر یک که در او کسبیم بر با تفریح و در او
منافع میشود و قوت او بر قدری که نسبت شود و از او در صحت طلسم و در صحت بروج از عالم کسب
تا یکدیگر رسد از او باب طلسم پس باب کسب با او طلسم پس با تفریح کسب

انواع ترکیب و اعمال او برای هر ترکیب باطله و خاصیتی است که قنوج است باب الهی
 در صفت نیز در عدد و محتمل که در صفت می شود در خاصیت در این است سری می گویم
 بر سبب که ما را این صفت می شود در عدد و نیز سبب از اول خیمه ما به در قریب نفهم
 بر سبب که می گویم که این صفت می کند که برینه که بسیار شده بهند در وقت و ساعت و
 میکند جدا و صفت که تا او را این با صلاح می آورد از برای میزان این قیام می شود در سبب است
 از روز و وصل می کند مضافاً را قیام می کند این را از برای ترکیب بر سبب مس و اصل می شود
 که محترق نیست پس مخرج می شود با وسیله و تقریر کرده می شود در صفت بسیار و سبب
 او مخلوط می شود حساب تمام با جزوی از برای مضاف می شود هر یک که آن حساب را در واقع
 میکند این را پس صلاح ندارد از برای ترکیب و اکایه و بر سبب مخرج می شود
 ذاتیه و سبب می کند طلق و در صفت و بود و هر دو از یکبار و صغیر را قبول می کند در تمام
 تمامه و قیام می شود و در صفت و در تفاوت از خارج در بنا و در مالیدن در صفت
 که مثل عمل اول و هر دو در صفت و امثال اینها بر دل می کند که از میزان او در
 حروف طالع او تا و گفته می شود از برای او حروف نژاد می شود که می کند طلق او از برای
 هر سوله و در صفت و در صفت کلیم ملامت و کتاب از کتابها باقی خود اختصاص و کتاب
 و کتاب سببش از برای می گویم بدان سبب که کسری که بر دل از باب اعظم از او زیاد
 فایده است در صفت و خواص و صفت بسیار با کسری که خارج است از باب اول و سبب
 خارج از صفت نسبت سوله و کسری خارج از صفت تمیزی یا بد در صفت و خواص
 اکایه سری که خارج است از ترکیب و بدان سبب که از برای هر یک از این ابواب ترکیب
 و طالعها و مرتبه و موازینها و صفت ابواب بیشتر در کل تمامه باشد و سبب فعلی موازین
 مضاف به صفت و مضاف و مضاف حاصل می شود و بی جان نمی که لا محترق است و مضاف
 میگرداند او را از ثواب و تقریر او در میان قرآنیست که او آنها ندارد در وقت
 فرو رفتن در کف کردن در صل کردن پس سبب که آن است در طول این تدبیر در این باب

در اعمال

در سایر اعمال و ابواب کسیر بر سبب تحقیق کننده و بیان کننده در اعمال اول
 و در کان و بیان کردن آنها و تعدیل بنامینی وزن کردن از برای قبول کردن میزان
 در نایب هر بانه و قبولی حتی اگر فعل یکند جزوی کمی از او در بسیاری و نسبت این
 که از باب کردن طبع بسیار است بر سبب میزان کسیر شوق است از میزان کمال بود
 ما در ای کسیر و ای برادرین بر سبب میزان کسیر شوق است از میزان کمال بود
 آنکه در اوست از هر طرف و همه و علوم عیسی و اوست مبارک وضع و صفت
 از برای هر دو حالت است و در همین جسم در عرض در کان هر دو ششم او با وضع
 ذهاب یا در پوست از پوست و کلاب و در عفران در در کشته و شمس در صفت
 شرف خود و بدون در طالع این هر که معلق شود در طالع ترک کن او را از برای
 روز نماند تا اینکه کامل شود در صفت او و جسم او است یا صفت شب و روز او را
 در نزد خود در صفت از خوب خود می شود پس بر سبب عظیم از کت و آن کسیر
 این را در طالع از برای کسیر است پس بر سبب سهل می شود در هر هر که هر که در
 نظر را در ساعت اول از روز کشته و حال که شمس در طالع باشد و هر که در
 در میان این وضع و همه و آن چیزی که وضع شده است بر سبب ما در کسیر بر سبب
 اینها هم و وسیله جوید با و بر سبب با کسیر پس بر سبب حق تعالی هر که در طالع
 بر اخص سبب بهجت است می کند از برای او عای او را در خواهی این وضع کت است
 که در شمار در رعایت و از صفت آن من نفع این است که هر که به نوبه خود در صفت
 و عفران و کلاب در روز کشته که شمس در صفت شرف است یا در صفت سبب
 و قوس و طالع هر دو مسود است و محو کند و میان ما در سبب که الم در صفت باشد که در او
 عای جز شده باشد حکم پس بر سبب سری می شود با وزن آن تعالی و حاصل خود از برای
 تو قوی در حفظ و نیز به که کت ده می شود در دل او قوی در حقیقت و نیز از کت
 تحقیق که هر که بری باین باب با میگوید نیست و کسیر طالع کند بر طاعت و فی

بودن معده از حیوانی و قرانت کند سوره فاتحه را هفت مرتبه بخندد و او را به
 سرش و سوز کند تا نقل را با نیکه نماید و در جوش آن چوبه کرده و در کشف او را
 پس بدست که حاصل می شود در زبرای کشف آنچه که اراده دارد در او بقرت صفات
 او و آنچه که میگذرد در او در جوش با در خانه پیشه است و عظیم در بیان مردم مقبول
 القول و سمیع القول پس کند در او عمل کند او را با طهارت از آن سیکه ریاست
 کشته در خلوت هفت روز معقوب با و نیز دینی روی خود و قرانت کند در عقب هر
 نماز پنج گانه صد مرتبه و قسم در برابر و اوج خدایم و طایع مرزا و حضور بوی او پس
 بدست که ضایع است از نتیجه و بختیام یا حصول آن به برقرار استعدا و در جمله برادر
 رسیدن به جز نیست که اراده دارد و او را پس فتح کنوز قلاع و تعلقه در هر علم
 تزیینت پس میگویم در مسافع کبیر آنچه که در ولایت کرده است ما را از همتا و کبریا برین
 کرد در جز در او از کثرت کثرت او تحقیق کردم از آنچه که مقدم بود پیش از او در
 کفنه که آمده بود بعد از او و عملاً بدست که افند کند از نطفه استخراجش در هر واقعا
 کند بر او در هر یکی از کبیر پس بدست که برود میاید زهی مبارکه نیمی سرفه از برای او است
 حواس غلطی پس هرگاه وضع کنی بر او و نفس را و شمس و شرف خود باشد در طالع
 و قمر نقل شمس بهتر در نمودت و در بر کشته و با وجود او در هر روز در فتح نزد شاه
 و علمای پس میاید از سر تا نقل از قول آن چوبه که قبضه کند او را هر ساله و اگر کرد
 این زمین و صحه هر اراده در هر مرتبه و نقش کند در آن میزان کبیر را پس بدست که
 طلسم بر یک سب و در او عزیز و نفیس و مطاع است و حکم کن بر خدایم او بر هر چوبه که طلب
 میکند از طاعت او و عمل کن بوی او هر جزا که ختمی میکند و سیکه عمل کند از این
 ذهب متعاقبی و کند با موی که از چشم می رود و در غیره و هر که در او عمل کرده شود
 از او میاید در سر و میکند با و صاحب رمد و کسب در چشم او برده گفته باشد و تا بکشد
 و ناخونک داشته باشد بر طرف می شود با و آن آله نقل و او را که از بر صافی و وزن ده درم

پس سخن کن او را سیکه مخیر کن با آب نظرون محلول بکشد تا نیکه خیر شود و سیکه پس
 نزدیک سازد او را بشق لطیف تا آنکه ذایب شود پس بنیاز بر او از کبیر وزن
 در هر ربع در هر پس بدست که برود میانید یا فو تا در نهایت کمال و اگر اراده
 داشته بینی احضر را پس طرح کن از او و لغف قرطی پس بدست که او از غایب است
 و این از جمله ابرار علم میزان است در کبیر پس مسافع عجیبه این است که عمل کن کبیر را
 و عقد کنی ستم مرتبه پس از آنکه از او و شمس در هر آب کنی و کلمات با نیکه عمل
 شود و در او و سقیه کنی زده معقوب و مجروح و مبروس و ت در او و ت سب
 همیشه پس بدست که بر طرف می شود با و آن آله نقل و بری می شود و نیز از سر بر نهایی
 که در زمین باشد و از کزیدن حشرات الارض و از مسافع اروا پس است که اگر فوط شود
 از کبیر نیست یک در هر سکه در هر از سر مده سخن کرده شود و کلمات بگویند خشک کند
 و در چشم کشد از او پس بدست که بر طرف میکند جمیع امراض از او و از آنجا که کرد
 این سده مریض که ساخته باشد از زده صافی با کبیر مپاشد راسته از حیثیت خود
 با و آن آله نقل و علم با اجمی بدست که سواد کبیر در رموز و در شتات خود در عمل کبیر از
 حیوانی پس از نباتات پس از حجو و فوط کرده است بعضی از اعمال را بعضی دیگر
 و او که کرده است مرتبه که تسقیه می شود در آب او نباتات و از صبح حیوان و سالفه
 کرده است در او صاف ششاه کبیر اعمال طولانی و صبح آن چوبه که ذکر کرده شده
 محنت و بیرون نیست از او و ایره امکان و نه از دو جوب تمبر و بدست که از برای
 تدبیر است مقاصد در از هر چوبه که ذکر کرده شده است تحقیق که ذکر کردیم مقاصد
 او را در شمس المیز و المال ذکر میکنیم آنچه که لایق با این کتاب است و مکتوبم که در م
 پیش گذارد از برای کبیر جمیع و ششام سخن بوی او را و کن حشر از آن او تا نیکه
 جز نباشد و سه حال کن که طرح حجاب و در نظر کن بوی علامت کبیر در طرح می بنداز
 از او بقدر قرطی در نقطه سب با خیر بخور آن مرغی کن از سر سید او را جزای نقل کرد

بکشد

و چاق کرد پس بر آن بنیکه اوسلم تواند و نافع است پس استعمال کن در آن حرکت کرده
داری بان پس گفت تا بر در هر اراده و تضعیف بدینکه از برای کسرت هر جا عمل
شود و عقد شود در مرتبه نماید و طرح کرده شود و یک لزد و صد و پنجاه هزار بدینکه عمل
کن تو او را از حلیت دهن و تقیه و عقد کن بعد از آن که صاف کرده بی در مرتبه
نایست پس القا می شود در اولت هزار و هفت و اگر عمل کنی در مرتبه چهارم و عقد تو طرح
می شود بر سر صید و پنجاه هزار و اگر عمل شود و عقد شود در مرتبه پنجم واقع می شود بر چهار صد هزار
و گفت استاد این است تمام کسیر و نهایت او آن چیز که در اولت تحقیق کرده است در مرتبه
از حکیم فاضل سقرطه در رسیدن امام حقیق که فرمود بدینکه عمل کرد و اولت خود
تا این نهایت بدینکه عمل او و عقد او بعد از این پس دیده شد چنانکه در دم و اولت خود
من پس کان کن قول او از لغزش است از برای آن چیز که ذکر کرده شد است در باب
عظم بدینکه القا می شود بر هزار هزار و اولت هزار مرتبه و لغزش است از برای آن
چیز که ذکر کرده شد است در باب کسیر بدینکه القا می شود بر هزار هزار و اولت هزار
و از این جهت بدینکه از برای هر بابی عملی است بان باب و از برای اولت
طرح است پس است و تقاضا است بر این مقدمات اولی و دومی و ثانی و ثالث
دقوی و مدلولی اصول اولیه و عقاید عمیق که ذکر کردم مادر شمس المصطفی لایق
با دست گفته است با جابر و تقریح کرده است بانیکه اگر در حجت است عمل کردن و عقد
کردن از ده مرتبه و گفته است بانیکه در حجت است عمل کردن و عقد کردن و مکرر کردن
است و چهار مرتبه پس بدینکه میگرد و عجیب از حجت منافع است که اگر از حجت
کنی از صدید فولاد و در هم و از اسب گورم و نصف و از طبعی هفت در هم و دو
دایم جمیع را بوزن حکاکی هر گاه مخلوط شد جمیع با ذره و مقدم کنی صدید و نشه را در
که اضمین در اول مرتبه پس اضا فک کنی بوی لبان قلعی و در هر بابی هر گاه مخلوط شد
جمیع با ذره و مزاج پس طرح کن بر مجموع در همی از کسیر مکرر که مکرر شده بود

شمس المنیر

بهار اول

چهار مرتبه پس بدینکه جمیع میگرد و ذره عجمی و از برای اولت هر چه در دست
پس بسازد که شتی جهت اطاعت خدا مان در نیت کردن و از جمله علامات
صحتش است به بند بر زنی که در او د سال بنده است می شود و از علامات
این است که گرم کن و سرد کن در آب گلاب و در هم گلاب و بجز در آن که شتی
تستید کن از برای دروس بر طرف می شود و بر طرف میکند حجام را نیز و اگر القا شود
از این حجت یک با یک لزد کسیر برده جز در از زمین پس بدینکه عقد می شود حجت شکی
از برای اولت خواص عجمی در اعمال منع کردن و در زمانه که گرمی از او و اضمین
کردن او را در مقابله تر نایک و تقیه کنی او را از برای حجت دوم و تقیه کنی در آب مشکو
بدینکه پس می شود و اگر گرفته شود از این کسیر و در نه حجت بر سر است در هم از شش کوزن
سجده شود و با جابنه یا شنه با موصی که در اولت همی می بسازد آفات و بار داد
عقرها و حق قس و اشال این بر طرف میکند تمام را در می بر حجتی معینه ما و اگر طرح
کرده شود در او بر قرطی بر هر بخوری از بخورات از حجت نازل شدن روحانیت
پس بدینکه عجیب است و همچنین عمل میکند در سایر موصیفات از حجت حجت شفت
و دفع مرزا و از عظم منافع است که منع میکند بر پیرا و هم که دفع شود از او
و در قرطه در نصفه سطل از اطراف فعل استعمال کرده شود لزان هر دو مقابله کسیر
است و البته باشد پس بدینکه عجیب است و بسیار باشد که ساقه کسیر می سفید را در
پرون آید بدل موی سیاه و اعطای میکند بر قائم بودن حجت بدن و هر گاه
که در آن لزد و سکه در هم بر جزای از طلسمهای زهره در وقت که اضمین و نقش شود بر آن
زهره صورت میون معلوم که برست گرفته باشد تقیه خود را و استاده بند پس اگر با
خود در دستانی در اولت می شود از جماع و ضعیف می شود در او و قوای او هر گاه
عمل کنی او را در طلسمهای کواکب یا در کسیر طلسمهای مخلوط می شود طلسمی در بین
بخوری بر بخوری الحذر الحذر هر گاه اتمه کنی تو از کسیر حجت و بگردان او را در طلسم

یا غیر یا غیر یا عود یا لبان یا هر یک از بویهای خوش گویا که مثل گردیدن از برای او
 از بوی پاکیزه و عینت کشتی که کشیده میوه و لذت در مکان بی ادماکی لب از آن جزئی
 در حوائی او است پس بدینکه طبع است نفس در این و لذت بر همه بود یعنی ملک که
 میگذراند و سحر است خود پس منعقد میاید و برقت بوی او چه در ملک بر زمین
 اگر وضع کنی از طریق در یک طایفه معاینه مفرقه یا از پس بدینکه زیادت در این
 موضع میکند از آنکه در ساد و هرگاه از آنکه در او قراطیل و حتی که با و در هر یک از این
 پس از آنکه در این وزن در می و طرح کنی در حین این شراب که ترش شده باشد و فاسد
 کرده باشد در اول فاسد پس بدینکه میگوید و می بینی او را در نهایت بگویم و اگر گفته
 کرده شود از او در این سخن کرده شود در در طایفه کل از این سخن بگویم و میگوید و از او
 بعد در این سخن کسی که لذت برای او است در استخوان یا سستی پس بدینکه ترش شود و او است
 که از آنکه در نهایت سخن کند در چند آنکه لاس و لطف و آنکه شایسته است در هر یک از این
 برود و با آنکه از او چه هر یک بگویم پس هرگاه عمل کند او را نهانی در شکر از شکر
 مغز است و هر که از این لذت عجب تر اعمال است نزدیک است که بوده باشد مثل حجر
 بهرست کننده در وایت کرده جا بر از سقراط بدینکه اگر کامل جزئی است که بوده باشد
 نزدیک کننده هر چه بگویم در لطفه اگر کامل اواب و مقصدنا می معلوم و نیزان
 معلوم است و نشسته می موقه نسبت کرده شده بدینکه حساب و در سنجایه که با یک
 و پاکیزه بوده باشد زنده کرده شده باشد از برای صورت و بدینکه از در عمل است در
 و لذت شتری جا در دم و لذت شتر بخیر دم و لذت شتر سفید دم و لذت زهره است دم و لذت
 عطار در دم و از قرده در دم و مسکه کرده شود در مرغ و زهره اولاد بعد از آن ظاهر
 و عین بر این صفا کرده شود بوی از و شتری پس زحل شتر لطیف کرده شود و مجموع از لطفه
 که از شیرین و عطار است کم کم تا تمام شود و مجموع عرض شده ساعت پس رسیده شود مجموع
 در طریقه از حدید که در او زینت بگوید صافی به بند پس از آنکه در میوه و مجموع حسد واحد فام

مقام

مقام در مقام حسد حدید که باشد با و ترکیب در باب اوسط و ارضا و میوه و بوی
 او از اهل لیل به قدر ثلث در وزن پس تقیه کن باغ عشره و را تا آنکه کامل شود و اگر
 پس این کبیری است که باغ است و عظیم است و او پس آن خلاصه تمام کامل است و شتری
 رعایت کردن علویات و تعلیقات است و با هر است تقریفه در طایفه استقامات است
 از آنکه در لذت وزن حبه در و و یا یا سینه و سفید شود و عین که مایوس شده باشد
 از حقیق شدن پس بدینکه بر طرف میوه و از اراد و عین که از آنکه در جزو از آنکه
 بیاض و در غل سا از او بر شتا و جزو از زهر و در بریزه بعد از سخن کردن و عمل کردن
 با آب لبی تا اینکه حیرت شود و عمل کند با حبه بر طرفه در غلایه میگوید و عین سخن
 که طوبرا با این وزن از مایوس آب لیمو تا اینکه حیرت شود و میگوید و عین سخن
 و جدا شده در در هر یک نهانی تا یک شل شش و نوز ماه و بدینکه سخن از آنکه در هر یک شل
 این جمله عیب و این آثار از آنکه است **فصل ششم** و در سینه در این
 در او ای که با عیارت از این خواهد هر طایفه بدان ای بر او در هر بدینکه عمل طبی
 چه در قسم میوه و قسم اول عمل که ارض است و این صفت است که از برای او قوام شش است
 بدینکه که میگوید با نیک حرارتی و عقد لعل میگوید که در آنکه که در بدینکه
 شش مثل قالب شایع با بد لطیف و صابون و فصل تا به او در شش است در قوام
 از اول پس عیارت مثل سید و میگوید از او و در آنکه که ارضت موم مثل لعل باشد
 قوام و مثل شیر و ار شده یا مثل که یا مثل لعل شش لعل صفت رابع بودن او است
 در قوام پس در این صفت و بدینکه در او است و بدینکه در آنکه که در
 ما از برای مرطب و عیارت است پس این ششهای چهارگانه تمام صفت شش است
 و تا به میوه و او را بخیر و از عمل که در این است و در ارضت قوی است شش مثل بود تا
 پس این تمام شش که تا با عیارت طالب از ایشان بدان از برای عمل ایست
 پس از آن بعد از آن جزئی است که در این تمام و بقیه صفت عظیم و بقیه از آن جزئی است که در او

شش

باشه کل و جز دره و نیمه و معطی که در دستش است
 تخم پنجه و در کل پنجه را درم کرده و با صبر حشر کرده و بعد در
 ناون کوبیده که اجزا اینست در کله کله کوبیده که چون در کل
 معطی که در صفتش که در قرصه نه یعنی باید قرصه و قرصه را
 با کل معصوم معطی نماید و بر در کل را رنده و کف با کف
 او رنده و بعد از رعیت در کله کله کوبیده که باید در کله
 کف بروی رنده در شیبی رزق با کل طاهر است و الله اعلم
 الله و در تمام شده که کف با کل کوبیده که کله کله کوبیده

من از کرم کرم ۱۹۱
 و از کرم کرم کرم کرم کرم
 با کل کرم کرم کرم
 و الله اعلم
 و الله اعلم
 و الله اعلم

حلقه و بیاد آورده بر صورتی که در کتاب مذکور است و باید نفسی را حسی کند
 بقدر وسع و بقیه تا در کله کله کوبیده که در منظومه اثبات و حدایه و احضار
 در ذات احدیت باشد و این ذکر بعضی با حرکت سر و بدن و قریب هجده بار در این محسوس است
 میکنند و بعضی بتصور حرکت انگشت میکنند و این طریق مشایخ صفتش بند بر است
 و این ذکر با حجاب و هیئت کوبیده که دیگر آنست که با رعایت قوت و حفظ نفس سر را در
 آورده که در نظر من کوبیده که با کله کله کوبیده و در اجزای دست معصوم کوبیده که در فرود آورد
 و باز که در اجزای کله کله کوبیده و الله اعلم و در اجزای دست معصوم کوبیده که در فرود آورد
 چنانچه در نامیده اند و نوعی دیگر که از اجماع الوری کوبیده است که جنین
 که در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 که است بدست معصوم کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 متصل شود بر هیئت در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 چنانچه در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 این بر داشتی که است که در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 قوسین این در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 گفته که این ذکر واجب است بر این تعلیم سید سلیمان که در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 استعمال سید سلیمان صاحب سر خود و در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 با اولاد اطهار و او متقبل شد و او با بان عرض آن آیه شریفه و از کله کله کوبیده که در فرود آورد
 و در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 نفسان دانسته اند و در کله کله کوبیده که در فرود آورد و در کله کله کوبیده که در فرود آورد
 شیخ و خفا است تفسیر موهبه اندر کله کله کوبیده که در فرود آورد

توضیح
 کله کله کوبیده
 کله کله کوبیده
 کله کله کوبیده

كما تقدم ولا يكون العمل إلا ان يخل نصف المومس في ماء
 عند من الراد فان لا ينفع وفيه عند ما ان ما رقت
 الحاصل من جعل ربيع الا سالنا غليظ الحاصل من جعل
 المثل الاول نقطة المريرة والثانية نقطة الرطل فانها
 وضاد للماء اذا و النار ما ويجوز ان يجعل الماء الغليظ على النار
 المناسبة حتى ينقذ ويترك في حمام العسل وهو الحرجة و
 الشحمة فان يضر فهو الا يضر في حمام العسل وهو الحرجة و
 ينكر ولا يقطن بان تدخل عليه الماء المستخرج عنها وبعضها
 ذلنا اسابيع حتى يصير واحدا ثم نقطره وترقى في قطن
 وترد الا على الا اسفل سبع مرات ويهرس على اعلى طبقة
 الرقيق الغواص ويقطر بالروطية ولا يزال الى ان يحترق
 الماء الا يضر كالنخل والبنادق في الحد اسهل ان لا
 ترال وقد عدلنا ونقطر حتى يبيض الحامس المحرق
 وهو النخل كالرجام المدوق والماء كالورد الاحمر وقد
 بلغ غايته وان فال الماء اذا اردت تقطر فضع عليه من الماء
 المد من عندك والطحنج بلجسد وقطره واعلم ان الغرض في
 البياض فلا تقطر بطول زمانه وعند فقصر الزمان واعلم ان
 العمل على الماء القراح وليس قد تعلمه ولا تقدر كثيره وان
 زاد الا ان يطبخ في الا بخلاء فاذا ابيض نخل الشويح وهو
 الحلة المعرفى والا فلا تصد العمل بعد بها وهو الحلة البيضاء
 ثم اخلط الماء الرقيق بالطحنج الغليظ بان تأخذ من الماء
 اربعة امثال الطحنج على الوزن الحقيقي لا المقدر من الحلة
 ما سقوا فاخلطه عند اوله فيوضع في لطن الفرس في حمام
 معدا وادويين يوما ثم يخرج فلا يضر حتى يفسد فادخل حنجر
 ثا اسق كالقار وهذا علاج صحيح العمل فان عنج ابيض
 فهو علاج لعدم تأثير الحار وعدم النفع وهذا قول حسانه فيها

ارغام حنجر
 رغو

المحرق من رطل المومس وصلى رطله الطاهر
 وهو متيل في الماء ووزن مسند النصف الشقرا ووزن
 مسودها فان لها تحت العسل ولها با قول طا هرتن وبا
 طنية اما الاول فاعسلها عن الا وساخ الا بالفضاءك وادبهم
 الا سنا وانما بالطين وانما بالبيض وادبها بالفضاءك وادبهم
 وسادسها بالماء الصافي والبارد احسن كره عسل الهواك الحار و
 سابعها بالطين ايضا لتكوي براقا في ريقها عما صغر ما يقدر واما
 الباطنية فالمرحلي واسنج الميا سنها وكيفية ان يوضع في الماء
 نصفه او ثلثه ويوضع عليه اسر الفل ويشد الوصل بينهما ويصل الماء
 فيجعل على المستود حتى يقطر منه تاكثير فيفضل المومس في ثلث
 والثقل لرون كاللون الطواويس والماء ان رات ليس كمالا يبيض
 تقطر مرة اخرى حتى يبيض قال فخذ ما قها واخلطها في الخ كروي
 حسانه فيها نصيرها با قول من اخذ الماء واخلطه مع العمل فيها
 انما اذا فصلت الشحمة واخذت ما لها ووزنت عن بقده وبقده
 الماء احميت ثم خذ قدها من ثلثين النخل وهو الماء في الاصطلاح
 لطيفة لا تسلكه ولا خلطه باربعه احواله من الماء اللقطة الفصل
 المعتماد وهو في الاصطلاح النادلسا لثمة الحديد وشبهه طمخ
 للحرارة حاسنه ثم يجعل هذا الخ طوي الا لثة والعياد ويطهر
 واسها بالطين الحمره ويجعلها في حمام عليه او بطن الفرس
 ويطبخه بناد الزيل سبعة ايام ثم اخرج موم السامع ولا
 يفتحه حتى يبرد لثلا يطير الادواء في يفتحه ويشد عليه اسر
 العنبل ويطهر بطن كتمه بعد منع القابلة وسد هاشدا
 وثيقا في قطن ويجعل الماء في جعل على النخل الباقي اربعة
 امثال ويجعل في حمام ما ديه على في اسر مقدم ولا يزال في جعل
 الا ان يخل نصف المومس ثم يجعل عليه نقطة من الماء ويجعل

البحر المومس
 ووزن النخل
 او علاج النخل
 حان

كما تقدم

LVY

$\frac{LVY}{2}$

